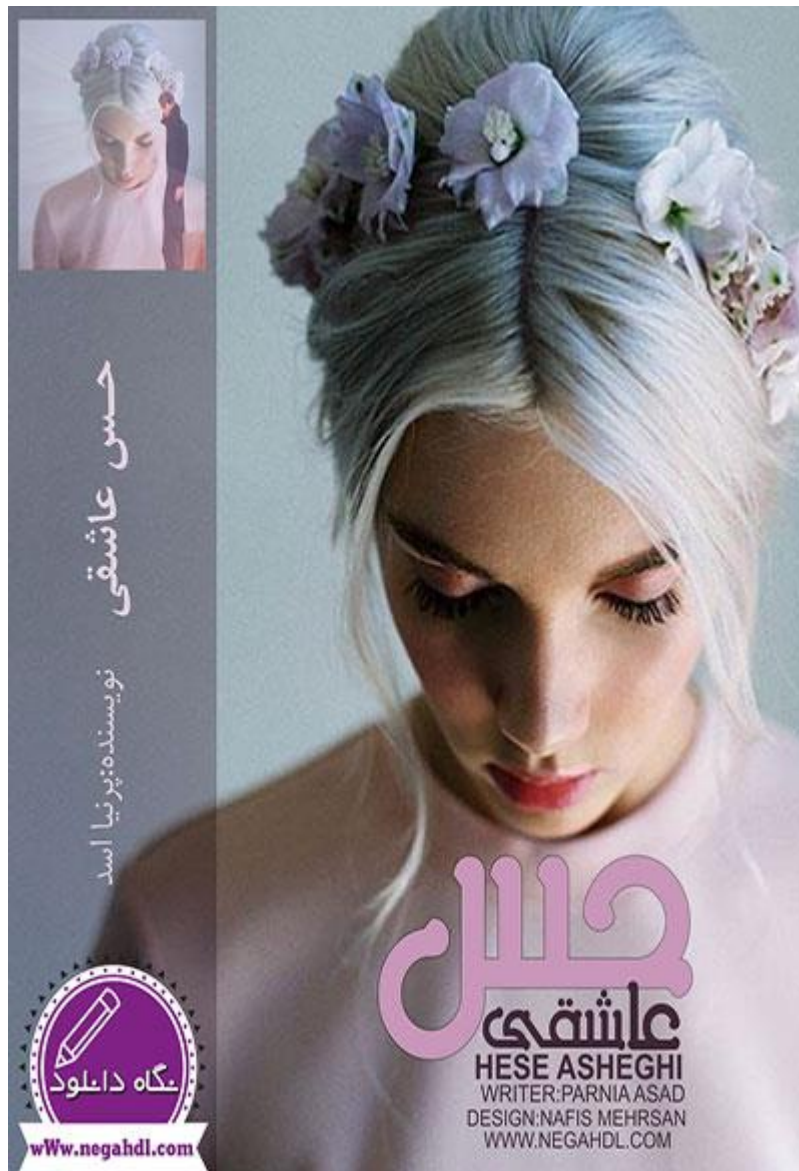

رمان حس عاشقی | پرنیا اسد کاربر انجمن نگاه دانلود

این کتاب در سایت نگاه دانلود آماده شده است

www.negahdl.com

رمان حس عاشقی

به قلم پرنیا اسد

حسی جدید..اما این حس گمنام چه میداند از عشق؟
حسی که نه زمان را میشناسد و نه مکان را..
این چه حسی ست که نه خواب را میفهمد و نه بیداری را..
نه شاد زیستن را میفهمد و نه اندوهگین بودن را..
این حس که نامش را نمی دانم آواز گوش دادن را دوست دارد..
گوشه ای کز و تنها به تو فکر کردن را دوست دارد..
گل سرخ را..تماشای غروب جمعه را دوست دارد..
بوی تو را..نوازش تو را و حتی خیره شدن به چشمان تو را دوست دارد..
آری..این حس عاشقی ست!

این حس عاشقی، تو را هم دوست دارد..

مقدمه:

ای دل چرا باز هم عاشقی
به چه می نازی که اینچنین عاشقی
مگر تو چه دیدی از این عشق
که هم دل و همسفر و همراه عاشقی
طعم تلخ شکست را چشیده ای
باز هم اینگونه عاشقی
نه وفا دیدی و نه مهربانی
بگو چرا اینچنین عاشقی

در طرب و مستی پیش قدم
در جاده هفت شهر عاشقی
ای دل تو که اینگونه در آتشی
به من بگو چرا این چنین عاشقی
در عجبیم از کار تو ای دل دیوانه
گر هزاران بار بشکنی در ره عاشقی
گر هزاران بار خون دل خوری
تسلیم نشوی در راه عاشقی
● به نام خداوند یکتا ●

-سمیرا؟ پونه دم در منتظره

با این حرف سلمی (یا سلما.. به هر دو روش نوشته میشه.. اگر من اشتباهی کردم به
بزرگی خودتون ببخشید)، کاموا و قلابمو روی زمین رها کردم و از جا برخاستم
همونطور که گره ی روسریمو می بستم و با چشم دنبال چادرم میگشتم گفتم:
چرا نیومد داخل؟

صدای سلمی از توی سالن به گوش رسید

-توی حیاط ایستاده. میگه دیرتون شده

پیداش کردم! چادرو سر و حرکت کردم سمت در..

سحرو دیدم که به چهارچوب در اتاق تکیه داده

رو به روش ایستادم و همونطور که چادرو روی سرم مرتب میکردم رو بهش گفتم:

- چیزی شده؟

با مظلومیت که کمی هم غم چاشنیش شده بود، به چشم هام خیره شدو آروم زمزمه کرد:

- نرگس صبح میگفت عکسای جدید گرفته.. توی اینترنت دیده

مکتی کردو سپس ادامه داد:

واسم میگیری؟

دستی روی گوش کشیدم و با لبخند گفتم:

چرا که نه

و از اتاق خارج شدم. سلمی روی زمین نشسته بود و همونطور که تلوزیون تماشا میکرد، داشت از کلوچه هایی که نرگس صبح آورده بود و دست پخت مادرش (مریم خانوم) بود میخورد

کفشمو پوشیدم.. قبل از اینکه از در خارج شم رو به سلمی گفتم:

- سلمی ربع ساعت دیگه وقت داروهای سحره. امروز کارارو توی حیاط خونه ی پونه انجام میدیم. تا عصر نیستم. بی بی هم یکم دیگه میادش بهش بگو کجام نگران نشه

سلمی چشم از صفحه تلوزیون گرفت و گفت:

- خیلی خب..

از در خارج شدم و رفتم سمت پونه که توی حیاط ایستاده بود

- سلام

برگشت سمتم و با عصبانیت گفت:

نمیری تو. سلام. بدو بریم که اگر امروز کارا تموم نشن همشون تلنبار میشن و دیگه لباساشونو دستمون نمیسپرن

با هم از خونه خارج شدیم و حرکت کردیم سمت خونه ی راضیه خانم برای تحویل لباس ها

راضیه خانم خوشبختانه دم در خونه با چندتا از همسایه ها روی زمین نشسته بودند

پونه-سلام راضیه خانم..اومدیم واسه تحویل لباس ها.اگر درست بگم اونروز زنگ زدید گفتید امروز بیایم

راضیه خانم همونطور که با کمک دیوار از جاش بلند میشد گفت-درسته دخترم..صبر کنید الان میارمشون

سری تکون دادیم و راضیه خانم هم وارد خونه شد برای آوردن لباس های نشستشون

یکی از همسایه ها که روی زمین نشسته بود رو بهمون گفت-لباس میثورید؟
من-بله

-این همه کار..چرا دنبال کار نمیگردید؟

به جای من پونه پاسخ داد-خب توی این دوره زمونه کار مناسب با دستمزد مناسب نیست.اگرم باشه که به درد ما نمیخوره کلی جلف بازیو این چیزا داره

موشکافانه سری تکان داد و حرفی نزد

من و پونه از اینکه داریم از این راه پول در میاریم و نون حلال میخوریم شاکر خدا هستیم مخصوصا که این همسایه های ما دنبال یه سر نخ میگردن تا مثل ناشر روزنامه

همه جا پخش کنن...درسته.شغل ما شستن لباس های همسایه ها هست..پول در

میاریم هرچند کم اما رضایت دیگران رو به دنبال داره

محله ی ما محله ای متوسط رو به پایین هست و سطح مالی و فرهنگ ها هم پایین هستن اما خداروشکر که مردمان بافهمی داره

اینجا همسایه ها لباس شویی ندارن اندکیشون هم که دارن در دسترس دیگران قرار نمیدن و معمولاً منو پونه شستن لباس هارو برعهده میگیریم

یکم بعد راضیه خانم اومد به همراه پلاستیکی بزرگ و پراز لباس های کثیف

-من عجله ای ندارم اما هر چی زودتر بهتر

پونه همونطور که پلاستیک رو ازش میگرفت گفت-میدونیم اما خب ما سعی داریم زودتر بشوریم تا روی هم تلنبار نشن

با نگاهی سرشار از رضایت، سری تکان داد و ما هم بعد از خداحافظی ازشون، از اونجا دور شدیم..

رسیدیم به خونه ی پونه اینا..پونه درو با کلید باز کرد و وارد شدیم

توی حیاط، پلاستیک رو روی زمین گذاشت و گفت-بابام که نیستش. بیا بریم داخل یه چایی بخوریم بعد شروع کنیم به شستن

من-نه مرسی..بیا همین الان شروع کنیم. کلی لباس دیگه هم هست. سحر، پوستره این یارو مدله پرهامو میخواد باید واسش بگیرم

نفس عمیقی کشیدم و سپس ادامه دادم-دیر میشه

پونه-خیلی خب باشه. بیا شروع کنیم

بعد از اینکه هر دو روی چهارپایه ای نشستیم، کاسه ی بزرگی جلومون قرار دادیم و شروع کردیم با دست به چنگ زدن و شستن لباس های کثیف مردم

بعد از 4 ساعت شستن یکسره ی لباس ها، با تنی خسته دست از شستن برداشتیم

پونه- اوففف خداروشکر تموم شدن..

تا چشمش به دستم افتاد، با نگاهی بهت زده رو بهم غرید- ببینم چرا تو دوباره دستکش نپوشیدی؟ دختر دستات خراب میشن

همونطور که آخرین لباس رو روی طناب پهن میکردم گفتم- بیخیال. وقتی دستکش میپوشم احساس میکنم لباسها تمیز نمیشن

با لحن بامزه ای گفت- بیخود.. بیا بریم داخل چایی بخوریم خستگیمون در بره

گیره ای روی لباس زدم و رو به پونه که هنوز روی چهارپایه نشسته بود گفتم- هوا داره تاریک میشه. باید واسه سحر پوستر بخرم. دیر میشه منم تنها توی این خیابونا میترسم

از جاش بلند شدو با حرص گفت- وای تو چقدر بد عنقی دختر.. یه چایی که این حرفارو نداره

رفتم سمت چادرم و همونطور که روی سرم قرارش میدادم گفتم- دستت درد نکنه.. فردا که اومدم قول میدم واسه بیشتر از یه فنجون چای در خدمت باشم

نفسشو بیرون فرستاد و گفت- خیلی خب تا دم در باهات میام

لبخندی زدم و بعد از برداشتن کیفم، هر دو رفتیم سمت در. با پونه خداحافظی و حرکت کردم سمت جایی که بتونم پوستر بخرم

هنوز زیاد از خانه ی پونه اینا دور نشده بودم، که با صدای زنگ گوشیم بین راه توقف کردم و گوشی کهنه مو از داخل کیفم بیرون آوردم.. کیارش بود.. با لبخند انگشتمو روی دکمه ی پاسخ فشردم و جواب دادم

من- سلام. جانم؟

صدای مردونه ی کیارش توی گوشی پیچید

کیارش-جانت بی بلا جودی آبود من

از نسبت دادن چنین صفتی بهم خندم گرفت..بخاطر حنایی رنگ بودن رنگ موهام،کیارش همیشه بهم میگفت جودی آبود..این رنگ مو رو از مادر خدا بیامرزم به ارث بردم.اما برعکس من،سحر و سلمی موهاشون مثل بابا،مشکی چون تاریکی شبه ولی سلمی موهاشو گه گاهی رنگ میکرد

و هرسه چشم هامون مثل بابا و برعکس چشم های عسلی مامان،مشکیه

با صدای کیارش رشته افکارم از هم گسست

کیارش-کجایی ماه من..میخوام بینمت

ساعدمو روی پیشانیم کشیدم و گفتم-کارم تموم شده دارم میرم واسه سحر پوسترای این مدله رو بخرم

کیارش-اه بدم میاد از این مدله..نمیدونم مدل قحطی بود سحر به اینی که من ازش بدم میاد دل بسته..تو نمیخواد آواره ی این خیابون اون خیابون شی..برو خونه من ماشینمو تازه از تعمیرگاه آوردم میخرم میارم خونتون

با لحن بشاشی گفتم-جدی میگی؟دستت درد نکنه واقعا دیگه جونی به تن نداشتم.خدا تو رو فرستاده واسه من

کیارش-یه خانم که بیشتر نداریم.برو دیگه هوا داره تاریک میشه تو این محله خطرناکه

من-باشه..مراقب خودت باش..خدانگهدارت

کیارش-خدافظ

با خیال راحت حرکت کردم سمت خونه...وقتی وارد خونه شدم،سحر هجوم آورد
سمتم

سحر-تورو خدا زود بهم بده پوسترارو

با اخم رو بهش گفتم-بزار برسب بعد

و بدون توجهی بهش وارد خونه شدم..بی بی اومده بود..روی زمین نشسته بود و داشت پیاز خورد میکرد

من-سلام بی بی

بی بی با لحن مهربونش که مثل چهره ی گرد و با نمکش بود، جوابمو داد

بی بی-سلام مادر..خسته نباشی..برو لباساتو عوض کن بیا بشین تا سلمی واست چایی بیاره منم شامو آماده کنم

سری تکون دادم و رفتم سمت اتاق اما بین راه با داد سحر از حرکت ایستادم

سحر-چرا نخریدی؟هــان؟

میون جیغ و فریادش، زد زیر گریه و ادامه داد-شما همش منو اذیت میکنید..سمیرای عوضی نمیزاره من عکساشو ببینم همش منو میپیچونه..

جیغ زد-من عکساشو میخوامــ

با اینکه قلبم فشرده شده بود، اما با خشم برگشتم سمتش و داد زدم-بس-دیگه..به خودت بیا..این عشق واهی تو نه تورو خوشبخت میکنه و نه خوب..با دیدن این عکسا حالت بدتر میشه..اینکه به کسی دل بستنی که نه میدونی کیه و نه کجاست شد عشق؟

سلمی-سمیرا داد نزن

رو به سحر ادامه دادم-کیارش گفت میگیره واست میاره

و وارد اتاق شدم..لباس هامو عوض کردم و بعد از گرفتن وضو، سجاده مو پهن کردم و قامت گرفتم

خدایا خودت کمکمون کن..به بیماری سحر و عشق واهی که دچارش شده رحم کن..به بابای بیچارم که صبح تا شب حمالی اینو اونو میکنه اما حقوقش اندازه نصف خرجی خونه هم نیست،رحم کن..به سلمی که مجبوره واسه اینکه دانشگاهش زود تموم شه و خرج کمتری کنه،هر ترم واحد های زیادی بر میداره،رحم کن..به بی بی که با سن زیادش باید کارای خونه رو انجام بده و به سحر برسه رحم کن..به منی که 28 سالمه و چیزی به ازدواجم نمونده اما هنوز هیچ جهیزیه ای ندارم رحم کن..منی که دارم واسه کمک خرجی خونه لباسای کثیف مردمو میخورم

درسته کیارش به علاوه زندگی خودشون نصف خرج خونه ما رو هم میده اما گاهی اوقات تو روش خجالت میکشم..

با حس سنگینی نگاه یه نفر،اشک هامو پاک کردم و بعد از بستن قرآن،سرمو بلند کردم..

کیارش به چهارچوب در تکیه داده بود و با عشق و لذت بهم خیره شده بود همونطور که سجاده رو تا میکرده و نگاهم به سجاده بود زمزمه کردم-کی اومدی؟ نزدیک تر اومد و گفت-خیلی وقت نیست..غرق نماز بودی..قبول باشه سجاده رو داخل صندوق گذاشتم و رفتم سمتش-مرسی قبول حق..بریم بیرون همین که خواستم از کنارش عبور کنم،با حلقه ی دستش دور بازوم مانع از حرکتش شد برگشتم سمتش و با لحن آرومی رو بهش توپیدم-کیارش بیا بریم بیرون.بابا میبینه دیر کردیم فکر بد میکنه خوب نیست

خندید و با لحنی که شیطنت درونش موج میزد گفت-خب دلم برات تنگ شده. مگه عیبه؟

تا اودم از دستش در برم توی یه حرکت ناگهانی، ب*و*س*ه ای روی گونم نشاند. دستمو مشت کردم و کوبیدم به سینه ی ستبرش و سریع از اتاق خارج شدم. اونم پشت سرم وارد سالن شد

اول نگاهم به سحر افتاد.. گوشه ای از سالن کز کرده بود و با خیره شدن به پوسترهایی که کیارش واسش گرفته بود، توی رویاهاش غرق بود.. نگرانش بودم.. سحر بخاطر بیماری مامانم از همان زمانی که چشم به دنیا گشود با بیماری کند ذهنی مواجه شد.. بیماریش حاد نبود و خداروشکر عاملی توی چهرش ایجاد نشده.. مشکلاتی که داشت این بود که زیاد کار کردن خستش میکرد یعنی در واقع زود خسته میشد

و اینکه فراموشی زودرس در قسمت حافظه ی کوتاه مدتش و چیزهای دیگه.. و اینکه گاهی اوقات بچه گانه رفتار میکنه و کم پیش میاد از روی عقل و منطق صحبت کنه بابا میگه، وقتی مامان سر سحر حامله بود، بیماری رحم داشته و با خوردن مقدار زیادی دارو بیماریش روز به روز پیشرفت میکرد و استرس و چیزهای دیگه رو به همراه داشته که سرانجام به بیماری سحر و مرگ خودش ختم شد!!!

با صدای بابا رشته افکارم از هم گسست و پرنده ذهنیتمو سوق دادم سمت بابا با لبخند رو بهش گفتم-سلام بابا.. خسته نباشی

بابا_سلامت باشی دخترم.. بیا بشین.. کیارش بابا تو هم بیا بشین

هر دو رفتیم و روی زمین نشستیم.. بی بی دو فنجان چای ریخت و جلوی من و کیارش گذاشت.. فنجان بابا رو هم پر کرد و جلوش گذاشت

رو به سلمی گفت_سلمی واسه تو هم بریزم؟

سلمی کنار بی بی چنبره زده بود انگار که در فکری عمیق به سر میبرد و ذهنش چون موج های دریا به تلاطم افتاده بود

نگاه نگرانم به چهره ی آشفته ی سلمی دوخته شد

سلمی نفسی عمیق کشید و همونطور که نگاهش میخکوب فلاکس چای بود زمزمه کرد_بابا دانشگاه امروز باز خواستم کرد.. نصف ترم گذشته اما من هنوز شهریه ای پرداخت نکردم.. گفتن تا آخر این هفته اگر شهریه پرداخت نشه این ترم رو با نمره ی پایینی واسم رد میکنن و من.. این ترم رو فعل میشم

همون لحظه سحر خودشو قاطی این موضوع کرد و با ذهنی بچه گانه و لحنی بشاش گفت_چه خوب.. سلمی دیگه پیشم میمونی منم حوصلم توی این چهار دیواری سر نمیره

حال بابا گرچه داغون شد از این حرف سلمی اما با این حرف سحر، دختری 18 ساله که چون بچه رفتار میکرد، کاملاً پریشان شد و مضطربی رو مزین چهره ش کرد من همچنان سکوت کرده بودم.. چی میگفتم؟ مخاطب سلمی، بابا بود. بابایی که با حرفی که سلمی بی هوا زد جلوی کیارشی که هنوز حکم غریبه رو برامون داشت زد، خورد شد و لب هاش به هم دوخته شدند

فنبجان چای رو بین هر دو دستم گرفتم و همونطور که نگاهم به بابا بود زمزمه کردم_ سلمی الان وقت این صحبت ها نیست.. مهمون داریم.. بعدا راجبش تصمیم میگیریم

سلمی که از اشتباهش آگاه شد به بهانه ی درس خواندن راهی اتاق شد کیارش به حال بابا پی برد و برای عوض کردن این جو رو به بابا گفت_ خب محمد خان کارا چطور پیش میره؟ خوبه خداروشکر؟

بابا چشم هاشو روی هم فشرد و سپس بازشون کرد..رو به کیارش با لبخندی تلخ
گفت_خوبه خداروشکر..دارم تلاشمو میکنم
کیارش_ خداروشکر..

بی_خب جوونا کی ازدواج میکنید?

کیارش لبخندی نثار چهره ی گرفته ی من کرد و رو به بی بی گفت_ کارای ساخت و
ساز خونه که تموم شد یکم پول جمع کنم حتما ازدواج میکنیم

بابا و بی بی همزمان با هم ان شا الله رو زمزمه کردند و من سربرگردوندم سمت
سحر..داشت پوسترها رو تا میکرد تا به اتاق بیره

کمی که گذشت کیارش بلند شد و راهی خونه شون شد..بابا هم از زور خستگی زیاد و
ناراحتی و ناچارگی که حالا چاشنیش شده بود،بلند شدو رفت برای خواب

بعد از دادن داروهای سحر،کف اتاق تشکی برای سلمی و سحر پهن کردم و هر دو
خوابیدن

سلمی_مگه تو نمیخوابی?

من_یه فنجون چای دیگه بخورم میام.شب بخیر

چراغ اتاق رو خاموش کردم و با گام های آهسته وارد حیاط شدم..روی تختی که
گوشه ی حیاط جای داشت نشستم..چشم به آسمان تاریکی که ستاره ها رقصان
رقصان در سیاهی شب چشمک میزدند دوختم..امشب چقدر آسمان زیبا بود اما ماه
پشت ابرها تار به چشم میومد..انگار از این حال ما خجالت کشیده بود و سعی در
پنهان داشتن خود داشت

با حس حضور کسی کنارم سرچرخاندم و به بی بی چشم دوختم که یه فنجان چای
دستش بود

فنجان رو به طرفم دراز کرد و گفت_بخور ننه..با حرف اون سلمی گور به گور شده
نتونستی چاییتو بخوری

لبخندی تلخی زدم و فنجان رو ازش گرفتم.. کمی چاییم رو مزه مزه کردم و رو به بی
بی که به گلدان های روی پله خیره شده بود گفتم_بی بی سخته..اینکه بابا نمیتونه
بیشتر از این با دیسک کمرش کار کنه..اینکه من نمیتونم بیشتر از این کار کنم و
دستمو جلوی کیارش دراز کنم..اینکه..اینکه سحر...

هجوم یکباره ی اشک در چشمانم و شکستن بغض سختی که به گلوم چنگ
میزد،مانع از ادامه ی حرفم شد

فنجان رو کنارم روی تخت گذاشتم و با گذاشتن هر دو دستم روی صورتم،اجازه دادم
این اشک های زجر آور در سکوتی که صدای هق هقش در درونم آوا میداد،جاری بشن
صدای غمگین بی بی به گوش رسید_میگذره مادر..از قدیم گفتن نابرده رنج گنج
میسر نمیشود

دستامو از روی صورتم برداشتم و از پشت پرده ی اشک به بی بی خیره شدم و
نالیدم_بی بی اونی که تحملش تموم شده باشه چی؟چقدر رنج و صبر؟
بی بی _چی بگم ننه؟خدا بزرگه..توکل میکنیم بهش..چاییت که دوباره سرد شد..بلند
شو بریم داخل بگیر بخواب که روز طولانیه و خدا بزرگ
چای رو توی باغچه خالی کردم و به همراه بی بی وارد خونه شدیم

*خدا یا خسته ی خستم!

آنقدر خسته که دلم میخواهد صبح عکسم را با ربان مشکی قاب کنند*

(از زبان پرهام)

از صبح که اومدم شرکت هر چقدر به ساحل زنگ میزنم بی پاسخ میمونم

با صدای تقه ی درب چشم از صفحه ی گوشیم گرفتم

_بیا داخل

در باز شدو شوهر عمه وارد شد. شوهر عمه ای که واسم جایگاه یه عمو رو داشت

با ورودش از جام بلند شدم و گفتم_ صبحتون بخیر عمو.. بفرمایید

لبخندی زد و گفت_ سلامت بشی گل پسر.. اومدم بهت خبر بدم که بخاطر اون عکس

هایی که توی شرکت مدلینگ رز سفید گرفتی، از جانب شرکت مدلینگ بزرگ تهران

برای مدل با ساعت مارک دار جدیدی که تولید شده چند تا عکس بگیری.. این

پیشنهاد اونا هست

متعجب شدم

من_ چرا به من خبر ندادن؟

عمو اومد و روی مبل نشست و گفت_ زنگ زدن شرکت اونا هم به من وصل کردن

روی صندلی چرم نشستم و گفتم_ عمو میدونید که خیلی درگیرم.. راستش همچینم

مدل معروفی نیستم اون چند تا رو هم که گرفتم واسه اینکه کارای شرکت حسین راه

بیوفته بود گرچه اصلا جز کارای من نیست مدلینگ شدن

عمو_ چی بگم پسر.. هر جور میلته.. من دیگه برم به کارام برسیم.. موفق باشی

من_ مخلص شما ییم.. راستی مانی نیومده شرکت؟

عمو_ نه مانی و مونا هر دوشون این چند روز امتحان دارن یه چند مدتی نمیان

سری تکون دادم و عمو هم از اتاق خارج شد

همون لحظه صدای زنگ گوشیم بلند شد.. با دیدن اسم روی صفحه دلم شاد شد

به سرعت جواب دادم_ دختر تو که مارو کشتی چرا جواب نمیدی?
صدای خنده ی دلبرش گوشمو نوازش داد..لبخندی روی لبم نشست
ساحل_ اجازه ندارم حمام هم برم?
من_ اجازه ی ما هم دست شماست..
ساحل_ امشب بریم بیرون..توی این خونه ی کوفتی حوصله سر رفته..تو هم که همش
سرگرم کارو باری
من_ چکار کنم؟ خودتم میدونی که نمیتونم..یه عمر عمو و عمه واسم زحمت کشیدن
حالا هم نوبت منه
ساحل_ خیلی خب..شب که بیکاری?
من_ آره زود تعطیل میشم..بیام دنبالت?
ساحل_ نه من میرم دروازه قرآن تو هم بیا
من_ خیلی خب..مراقب خودت باش
ساحل_ فدات..فعلا
من_ خدانگهدارت
و گوشیه قطع کردم..تا عصر مشغول کار شدم و بعد از اتمام کار، با اجازه ی عمو از
شرکت زدم بیرون..نیم نگاهی به تیمم انداختم
کت شلوار زرشکی رنگ با پیرهن مشکی و کراوات براق مشکی..
در ماشین ال 90 نوک مدادی رنگمو باز کردم و سوار شدم..ساحل همیشه گیر میداد
که چرا با وجود داشتن چنین عمه و عموی پولداری و چنین شرکتی ماشین مدل
بالاتری نمیگیرم و من هر دفعه طوری راضیش میکردم

فقط دل تنهای من میدونست که من با اینکه 10 ساله کنار عمه و شوهرش زندگی میکنم بازم کمبود داشتن پدر و مادرو حس میکنم.. نمیتونم عممو به مادر بدونم با اینکه محبت های زیادی در حقم میکنه اما..

من.. پرهامی که 26 سال سن داره هنوز هم گاهی به در نگاه میکنه تا شاید این در لعنتی باز شد و پدر و مادری که 10 ساله توی تصادف جان سپردند و منو تنها گذاشتند حالا بیان..

عمه و شوهرش به من خیلی لطف کردن و من نمیتونم زیاده خواهی کنم

نیم ساعت بعد دروازه قرآن بودم.. ماشین رو گوشه ی خیابان پارک کردم و پیاده شدم.. از دور ساحل رو دیدم که به ماشین سانتافه ی سفید رنگش تکیه داده.. تپپی که زده بود دوباره دل منو لرزوند.. هیچوقت راضی نبودم به طرز تیپ هایی که میزد اما نمیتونستم چیزی بگم چون سریع عصبانی میشد و ممکن بود با من سرد شه.. با منی که با هر یک میلی پایین رفتن درجه ی رفتار ساحل، از ضربان قلبم کاسته میشد ساحل یه مانتوی چسبان مشکی رنگ پوشیده بود به همراه شلوار تنگ مشکی و شال سرخ رنگ به رنگ عشقی که من نسبت بهش داشتم.. عشقی که با اولین لحظه ی دیدار با ساحل، حسش کردم

آرایشش هم غلیظ بود.. دور چشم های کشیده ی آبی رنگشو مشکی کرده بود.. به لب های قلوه ای و کشیده ی زیباش هم رژ لب قرمز رنگی زده بود.. موهای قهوه ای رنگ کرده ش رو هم بیرون از شالش ریخته بود و کفش های پاشنه بلند قرمز رنگی هم به پا داشت

از این فاصله هم میشد حدس زد که مثل همیشه آدامس به دهن داره

با لبخند بهش نزدیک شدم

من_سلام ساحل دریای من

با حضورم سر چرخاند سمتم و گفت_سلام پر پرو جونم..خوبی?
خندم گرفت از دادن لقب پر پرو بهم و حالا چقدر این لقب به دلم می نشست
من_مگه میشه تو رو بینم و بد باشم?
دستشو دور بازوم حلقه کرد و با هم شروع کردیم به قدم زدن..بوی عطر شیرین
زنانش بینیم رو نوازش میداد..همیشه بهش میگفتم ساحل من عطر گل یاس رو
دوست دارم واسم گاهی از این عطر بزن و اون هم با اعتراض میگفت مثل دهاتیا؟و
باز هم من به سکوت اکتفا میکردم

ساحل_بیا بریم اون بالا بشینیم و به شهر نگاه کنیم..خیلی حس خوبی داره
من_بریم

هر دو بالای کوه رفتیم و نشستیم و به شهری که ساحل بهش خیره شده بود،خیره
شدم در سکوتی که گاهی محتاجش بودم

(از زبان سمیرا)

امروز به همراه پونه،بعد از تحویل دادن لباس های خشک شده ی راضیه خانم و
دریافت چندرغازی پول راهی خونه شدم
همینکه وارد شدم یگراست رفتم سمت سلمی که در حال منچ بازی با سحر بود
بعد از سلام کردن رو بهش گفتم_سلمی دست مزد این چند روزمو گرفتم..بگیرش تا
یکم دیگه پول بزارم روش شهریه تو بده
سلمی چشم از صفحه منچ بازی گرفت و با خوشحالی رو بهم گفت_وای مرسی
آجی..به دادم رسیدی..اگر بدونی چقدر توی اون دانشگاهی کوفتی خجالت میکشم

با لبخند گفتم_ شهریه ت چقدر بود?

سلمی_ چون این ترم جدید همراه سال جدید و دانشگاهی منم دولتی، تا آخر امسال همین 80 تومن هست خداروشکر

با مقدار پولی که سلمی گفت، تمام خوشییم پرکشید به آسمانی که هیچ دلخوشی ازش نداشتیم.. اما پولی که من داشتم...

سلمی_ چی شد؟ پولت کمه؟

همون لحظه سحر گفت_ آبجی پولدار شدیم؟ واسم از اون رولت خامه ای ها میخری؟

آب دهانمو به سختی قورت دادم و همونطور که نگاهم به سلمی بود، جواب سحر و دادم_ آره عزیزم واست میخرم

سلمی از جاش بلند شد و گفت_ من فردا کلاس دارم.. پول تو چقدره؟

با صدای آرومی گفتم_ 15 تومن

پوزخندی زد و ازم دور شد.. عصبانی شدم.. شایدم ناراحت یا شایدم ناامید اما هر چه بود اون لحظه مغزم فرمان داد با خالی کردن اونچه که در دل دارم میتونم کمی آروم بشم اون هم خالی شدن توسط رنجاندن دل سلمی

با تتمم توانم رو بهش فریاد زدم_ واسه من پوزخند نزن احمق.. من دارم تلاشمو

میکنم.. نمیتونم بیشتر از این لباس بشورم تا دل تو راضی باشه.. پوست دست هام

جدیدا به این پودر لباسشویی ها حساسیت پیدا کردن.. بسه دیگه.. درک داشته

باش.. چقدر بهت گفتم جدا از پول اجازه خونه خرجی خونه و دوا و چیزای دیگه هم

داریم.. گفتم برو سرکار تا حداقل بتونی خرج شهریه تو بدی گفتمی نه.. حالا هم ساکت

باش

بین راه توقف کرد..برگشت سمتم و بهم خیره شد..سپس رو برگردوند و وارد اتاق شد
و درو به شدت به هم کوبید

با صدای بلند کوبیده شدن در،چشم هامو واسه لحظه ای بستم و سپس باز کردم
بی بی سراسیمه وارد سالن شد و گفت_چی شده ننه؟باز شما دوتا به هم پریدید؟
همون لحظه سحر بلند شد و وارد اتاقی که سلمی به اونجا پناه برد،شد
پشت سر هم نفس عمیقی کشیدم و گفتم_بی بی دارم خسته میشم..
بی بی _طاقت بیار..خداکریمه

خدا کریمه؟خدایا کریم بودن تو نشانم بده..به منه حقیر ثابت کن که چقدر کریمی چون
دیگه صبرم طاق شده

(از زبان کیارش)

ساعت،دو ظهر رو نشون میداد..چون امروز واسه نهار توی شرکت غذا نبرده
بودم،برگشتم خونه تا بعد از صرف نهار دوباره برگردم شرکت
کارم به عنوان یه کارمند توی یه شرکت بازرگانی بود و گاهی اوقات هم محصولات رو
میفرستادم به کشور های دیگه به همراه گروهی

با تقه ای که به در زدم،در ناگهان باز شد..بهت به چشمام حمله کرد..مادر فلجم که
زندگیش رو روی ویلچرش میگذراند با نگاهی که هراس در آن موج میزد بهم خیره
شد و آروم زمزمه کرد_خداروشکر که اومدی..بیا به دادم برس..بابات ماده زده دوباره
حالش بد شده یه جوری شده

با این حرف مادرم دلهره ی بدی وجودمو احاطه کرد..اون آشغال دوباره زده به سرش
و داد و هوار راه انداخته

سریع از کنار مادرم رد شدم و وارد خونه شدم..بابام نشستته بود و سرشو بین دست هاش گرفته بود

رو بهش عربده کشیدم_مرتیکه ی بی شرف تو دوباره مواد زدی و اومدی گند اخلاقیاتو سر ما خالی میکنی؟برو صلوات بفرست که ننداختمت گوشه ی کمپ تا مته سگ جون بکنی

بابام با این حرف های من مثل ببر وحشی از جاش بلند شد و حمله ور شد سمتم..از جام تکون نخوردم..یقه ی لباسمو توی دو دستش گرفت و از لای دندون غرید_بفهم چی میگی پدرسوخته..بزرگت کردم حالا واسه من دم در آوردی؟

دستشو به شدت پس زدم و گفتم_تو؟هه اون زنی که تمام عمرش رو ویلچر بود هم تو رو بزرگ کرد حالا تو میگی منو بزرگ کردی؟

مشتی خوابوند توی صورتم که جیغ مادرم بلند شد..همونطور که دستم روی صورتم بود و موهای کمی بلندم روی صورتم پخش شده بود رو بهش گفتم_یه روز میرسه که پامو میبوسی..حالا ببین..اگر دستت به این زن خورد مثله سگ پرتت میکنم از خونه بیرون

و از خونه زدم بیرون..نمیخواستم برم سرکار..این آقای مثلا بابا صبح تا شب توی خونه مینشست و پول های منو دود میکرد میفرستاد هوا..اعصابم شدیداً خورد بود..تا عصر توی خیابون ها پرسه زدم که دیگه طاقت نیاوردم و زنگ زدم به سمیرا به بوق دوم نرسیده جواب داد

_الو

من_سلام..خوبی؟

صدای نفس هاش نشون از آشفته بودن حالش میداد.قبل از اینکه حرفی بزنه به حرف اومدم

_میای بینمت؟ حال منم لنگه ی تو

سمیرا_ کجا؟

دلَم شاد شد با وجود زنی که حالا میتونست با همدرد شدنش برای من کمی از دردامو
دوا کنه

من_ بیا کوه عشق

سمیرا_ یکم دیگه راه میوفتم

گوشیو بدون حرفی قطع کردم.. زیر لب زمزمه کردم: کوه عشق!!!

کوه عشق، کوهی بود که من و سمیرا همیشه اونجا همو میدیدیم.. این کوه یه گودی
بزرگی شبیه به غار داشت که اونجا پناه میبردیم

این کوه عشق مال ما بود! مال من و سمیرا

حدود نیم ساعت بعد رسیدم به کوه عشق.. بعد از خاموش کردن ماشین، ویالونمو که
توی روزهای سخت و دلگیرم مترادف با حالَم بود، برداشتم و از کوه بالا رفتم تا رسیدم
به غار مخصوص ما..

رفتم داخلش نشستم و ویالونمو از کیفش بیرون آوردم و گرفتم توی دستم

قبل از اینکه شروع کنم، با صدای لطیفی سر بلند کردم

_بدون من؟

لبخندی زدم و گفتم_ اومدی؟

کنارم نشست و به دیوار سنگی سخت پشت سرمون تکیه داد.. چادرشو هم کنارش
گذاشت تا یه وقت پاره نشه

به تپش نگاهی انداختم..شلوار لی تیره ای پوشیده بود با مانتوی آبی آسمانی و
روسری آبی آسمانی..زیبا شده بود

این زن، ماه من بود..ماه شب های تیره و تاریک من

نگاهمو به تارهای ویالون دوختم و زمزمه کردم_چی بزنی؟

سرشو روی شانم گذاشت و گفت_آهنگی که من دوست دارم

با تعجب گفتم_تا این حد غمگین؟

سمیرا_شاید به حال ما بخوره

سری تکون دادم و شروع کردم به نواختن

اواسط آهنگ بود که متوجه خیسی شانم ی چپم شدم..سر چرخوندم و به سمیرا که در

حال گریه کردن بود نگاه کردم..ویالون رو زمین گذاشتم و برگشتم سمتش..سرشو از

روی شانم بلند کرد..رو بهش گفتم_چرا گریه میکنی؟

حرفی نزد فقط سرشو پایین انداخت..پی بردم این دردی که مثل بختک افتاده به

جونش چی میتونه باشه!درد بی پولی!درد ناتوانی!ولی افسوس که توان منم چندان

زیاد نبود که بتونم کمکش کنم

روی پیشانیش ب*و*س*ه ای با طعم عشق نشاندم و گفتم_حقوقمو فردا میگیرم..یه

مقداریشو بهت میدم بزار واسه اجاره خونه و شهریه سلمی..شاید بتونه یکم کمکتون

کنه

دستمو بین دست های سفید و ظریفش گرفت و گفت_نه کیارش..تو به گردن ما خیلی

حق داری..نمیتونم خودمو تو روی تو شرمنده کنم..فقط بعضی مواقع کم میارم

دستشو کمی فشردم و گفتم_من واسه شاد بودن تو هر کاری میکنم..اینو هرگز

فراموش نکن هرکار..

لبخندی زد و اشکاشو پاک کرد.. برای عوض کردن حال و هوا رو بهم گفت_ میدی منم
بزنم؟

من_ همین آهنگو؟

سمیرا_ همین آهنگو

با خنده ویالنو دستش دادم و اون هم شروع کرد به نواختن همین موسیقی و من با
خیره شدن به خورشیدی که رو به غروب میرفت، به آواز زیبای در حال نواختن گوش
سپردم..

(از زبان پرهام)

ساحل ملتمسانه با چشم های مست کندش بهم خیره شد و گفت_ پر پرو لطفا.. ببین
منم توی اون شرکت مد کار میکنم.. لطفااا بیا بریم ایندفعه با هم عکس میندازیم
من_ اوف ساحل میگم از کار مدلینگ خوشم نیاد.. بعدم آخه تو ایران که چنین اجازه
ای نیست

ساحل_ اه خب اگر زن و مرد توی بغل هم نباشن میتونن واسه مدلینگ عکس بندازن
انگشت شصت و اشارمو دور لبم کشیدم و گفتم_ خیلی خب.. کی هست؟

با چهره ی ذوق زده و لحن بشاشی گفت_ فردا

با تعجب گفتم_ فردا؟

ساحل_ آره عزیزم فردا

ابراز احساسات زیاد و حرفی نزدم

بالاخره فردا رسید و توی شرکت حسین یکی از دوستان صمیمیم، من و ساحل با ساعت جدیدی که تولید شده بود دو نفری البته با فاصله، عکس های شیکی انداختیم.. عکس ها عالی بودن.. اونقدر عالی که تا روز بعدش تمام عکس ها توی سایت های معتبر و مجله ها منتشر شدند و پوستر های زیادی از این تصاویر زده شد ساحل که رو به روم نشسته بود رو بهم گفت_ پرهام؟

چشم از قهوه ی روی میز رو به روم گرفتم و خیره توی دو گوی دریای پرابهت ساحل جواب دادم_ جان پرهام

نفس عمیقی کشید و زمزمه کرد_ چقدر دوستم داری؟

سوالش واسم جای تعجب داشت چون بارها بهش گفته بودم از عشقم.. از حس عاشقی که نسبت به ساحل توی دلم روز به روز در حال رشد بود.. از عشقی که کاسته شدن ازش محال بود.. از عشقی که فکر جدایی از ساحل دیوانه کننده بود

مغزم از کار افتاد و با دوختن دو چشم مشکی رنگم به دو چشم آبی رو به روم، قلبم دهن باز کرد و به جای مغزم جواب ساحل رو داد_ خیلی.. اونقدر که زندگیم بدون تو هیچه

لبخند خیلی ملیحی زد و چشم ازم گرفت و دوخت به پنجره ی بیرون از کافه که جز خیابان خلوت چیزی درش نبود اما هر چه که بود، مورد خیرگی ساحل قرار گرفت.. لحظه ای از سکوت ساحل ترسیدم.. دستشو بین دستم فشردم و با دلی که از هراس زیاد دیوانه وار میتپید زمزمه کردم_ ساحل چی شد؟ مگه تو منو دوست نداری؟ با لبخند روشو برگردوند سمتم و همین که اومد لب باز کنه و جوابمو بده صدای زنگ گوشیش بلند شد

چشم ازم گرفت و جواب تلفنشو داد

_ سلام

.....

_بله خودمم..بفرمایید

.....

_جدی میگوید؟این عالیه

.....

_حتما تشریف میاریم خیالتون تخت

.....

_اوکی ممنون..فعلا

سریع تماسو قطع کرد و رو بهم با ذوق زیادی گفت_وای پرهام از یه شرکتی زنگ زدن و گفتن امشب مهمونی به مناسبت ما برگزار کردن تا اونجا در مورد پیشنهاد کار جدیدی که میخوان بهمون بدن صحبت کنیم..این خیلی عالیه..نگو نه که ناراحت میشم تازه بهشون قول هم دادم

به علامت رضایت چشم هامو روی هم واسه لحظه ای فشردم و سپس چشم گشودم.چشم هامو سوق دادم سمت خیابان خلوتی که حال به چشمان من برعکس ظاهرش می آمد..ذهنم درگیر مهمانی و کار و چیزهای دیگه نبود..ذهن و دل من درگیر پرسیدن سوال یکبارگی ساحل بود..یقین دارم بعد از 4 سال رابطه دوستم داره اما...گاهی چنگ زدن هراس به دل دست خود آدم نیست

(از زبان سمیرا)

با صدای جیغ بلندی،قالب و کاموا از دستم روی زمین رها شدن..سراسیمه از اتاق خارج شدم و به سحری که دست هاشو روی گوش هاش گذاشته بود و داشت جیغ

میکشید نگاه کردم.. بی بی کنارش نشسته بود و مدام تکرار میکرد آروم باش اما کو گوش شنوا؟

همین که او مدم نزدیکش بشم، با سیلی نه چندان آرومی که سلمی روی گوش سحر خوابوند سر جام متوقف شدم.. سحر دست از جیغ کشیدن و گریه کردن برداشت و با بغض به چشم های سرخ و به خون نشسته سلمی خیره شد.. بی بی دستشو روی دهنش گذاشت و هاج و واج به این حرکت یکبارگی سلمی خیره شد

سلمی با عصبانیت یقه ی سحر و گرفت و از لای دندون غرید_ انقدر احمق نباش دختر.. به خودت بیا.. 18 سالته و مثل یه بچه هستی.. یکم منطق داشته باش و با بیماریت بجنگ نه هر دفعه با دیدن دو تا پوستر بی سرو صاحب بشینی جیغ بزنی.. یکم اون مغزتو به کار بنداز داد زد_ بسه دیگه..

سحر دست هاشو به آغوش کشید و چشم به گل های فرش دوخت

با گام های آهسته خودمو به سحر رسوندم و به پوستر هایی که پخش زمین بودند چشم دوختم.. پرهام خسروی، مدلی که سحر دیوانه وار عاشقش بود به همراه دختری زیبا عکس گرفته بود.. مشخص نبود توی این عکس که آیا نسبتی با هم دارند یا نه اما دل عاشق سحر حتی شک را هم نمی پذیرفت فقط یقین..

سلمی_ بی بی من میرم کتابخونه درسامو اونجا بخونم.. فعلا

و از خونه خارج شد.. چشم به بی بی دوختم.. با چشم هایی که ناچارگی در اون موج میزد بهم خیره شد و زیر لب صلواتی ختم کرد

کنار سحر نشستم و سرشو در آغوش گرفتم و شروع کردم به نوازش موهای مشکی رنگ چون آسمان دلش

(از زبان پرهام)

تا چشمم به پرنسس رو به روم افتاد متوجه شدم که بینایی و کیفیت چشم هام چقدر بهتر شدن برای دیدن این همه زیبایی

لباس پسته ای رنگی تن کرده بود که دامنش کمی پف داشت و پرنسس منو، به نهایت پرنسسی رسونده بود

قد نه چندان بلندشو با کفش های پسته ای رنگ پاشنه بلندی، بلند کرده بود

موهای قهوه ای رنگشو بالای سرش جمع کرده بود با آرایش زیبایی

نیم نگاهی به تیپ خودم انداختم..کت و شلوار مشکی رنگی با پیرهن مشکی و کراوات پسته ای رنگی برای داشتن کمی شباهت با ساحل، پوشیدم

داشتم میرفتم سمت ماشینم که ساحل دستمو کشید و گفت_ پرهام با ماشین من بریم..باید جلوشون کلاس داشته باشیم

نمیتونستم در برابر زیاده خواهی های این دختر کوتاه بیام بنابراین تنها به تاییدش اکتفا کردم

با هم سوار ماشین ساحل شدیم و حرکت کردیم سمت جایی که مهمانی در اونجا برگزار میشد

وقتی رسیدیم، ساحل دست هاشو دور بازوم حلقه کرد و با فرو رفتن توی جلد مغرور بودنش، همراه من گام طی کرد تا وارد سالن بزرگی شدیم

جمعیت زیادی بودند و مشخص بود که همه سرمایه دار و متشخص هستن

با همه سلام کردیم و رفتیم سمت میزی که از جانبش دعوت شده بودیم

مردی حدود 32 ساله ای به ما نزدیک شد و به من و ساحل دست داد و گفت_ باعث افتخاره دیدن شماها

ساحل_ این لطف شمارو میرسونه

رو به ساحل لبخند کریهی زد و همونطور که نگاهش قفل نگاه خیره ی ساحل بود به
میزی اشاره کرد و گفت_ اون میز مخصوص شماست

نمیتونستم کوتاه پیام.. دست ساحلو به شدت کشیدم و حرکت کردم سمت میزی که
بهش اشاره شده بود

ساحل_ چکار میکنی؟

دستمو مشت کردم و گفتم_ چکار میکنم؟ همچین زل زدین به هم که کم مونده بود
درسته همو قورت بدید

ساحل_ وا من کی بهش زل زدم؟ اصلاهم اون به من خیره نشد.. مرد متشخصی بود
متشخص؟ هه دروغ پشت دروغ

چشم ازش گرفتم و به جمعیت چشم دوختم.. همون لحظه چندیدن دختر و پسر جوانی
که انگار اونا هم مدل بودن، اومدن پیشمون و شروع کردن به خوش و بش کردن.. البته
ساحل واسشون کم نداشت.. اون مرد چندش آور هم قاطی جمعشون شد.. من هم بی
هیچ میلی به حرف های نه چندان جالبشون گوش میکردم که با صدای بلند کسی سر
برگردم

حسین بود که از فاصله ی حدود دو تا میز داشت صدام میزد

با لبخند حرکت کردم سمتش.. همراه چندین مرد میانسال بود.. با همشون سلام کردم

حسین_ پرهام داداش مخلصتم هستیم.. دستتو که نه هیکل و قیافتو باید طلا
گرفت.. بخاطر تو کار و کاسبیم خوب داره پیش میره.. طرفدارای زیادی هم برای من
هم شما گیر اومده

لبخندی زدم و گفتم_هیكل من كه به زیبایی این مدل های معروف نیست اما خب بازم
مرام تو..کاری نکردم كه

مرد میانسال کنار حسین رو بهم گفت_ ساحل خانم نامزدتون هستن؟
با لبخند جوابشو دادم_ نه هنوز ولی اگر خدا بخواد تو فکرش هستم كه مسئله رو جدی
کنم

با کنجکاوی رو بهم پرسید_ میشناسیش؟ دربارش تحقیق کردی؟
لبخندم پر رنگ تر شد_ بله به خوبی و پاکیش هیچ شکی نیست و خیلی هم دوستش
دارم..

چشم باریک کرد و نگاه تیزی به ساحلی كه در حال خنده و خوش و بش با دختری
پسرها بود، انداخت...

چقدر تلخ بود.. تلخ بود حرفی كه هر چند ناچیز اما این تلخی رو به بدترین شكل ممكن
به كامم پاشید و با تلخ بودنش، وجودمو تلخ كرد.. با تلخی كه به مزاجم بد
نشست، چهره ی پریشان جای اون لبخند شادمان رو گرفت.. حرفش رو در ذهنم
تحلیل و تمجید كردم

_به نظر من يكم ديگه تحقیق کن و بشناسش.. دخالت کردن کار درستی نیست اما
میخوام اشتباه نکنی.. زمان میخواد تا كامل بشناسیش.. هر چند به نظر من دختر
درستی نمیداد.. اینجور كه بلند میخنده و با دختری پسرهای مدل لباس های برهنه بگو
مگو میکنه نشون میده در برابر آقای و منش تو، از تو پایین تره و تو سرتری
حرف هاش حالمو خراب كرد.. داغونم كرد.. نه درست نیست.. ساحل من فقط داره
خوش میگذرونه.. این اصلا درست نیست

با لبخند مصلحتی تلخی سرمو زیر انداختم.. نگاه نگران حسین رو روی خودم حس کردم اما انگار اون هم این نظراتو تایید میکرد.. چون تا حالا چند باری مستقیم نه اما با اشاره ی نامستقیم همین حرف هارو بهم زده بود

کاش این مردم میفهمیدند حالی که پریشان است آرامش میخواهد نه سرزنش

تا اواخر مهمانی با چهره ای ماتم زده گوشه ای کز کرده و در دل دعا میکردم، ساحل به خاطر عشق من و حتی خودش هم که شده باید عوض شه

با نشستن گرمای دستی روی شانم از خدای خود فاصله گرفتم و به ساحل چشم دوختم

با نگرانی رو بهم گفت_ چی شده؟ چرا مضطرب به نظر میای؟

دستشو گرفتم و گفتم_ درخواست کارشونو که رد کردیم به نظرت بهتر نیست

برگردیم؟ احساس خوبی ندارم اینجا

ساحل_ اوکی منم خسته شدم.. بریم

از خداخواسته با ساحل بعد از خداحافظی از همه راهی خونه شدیم.. فقط لحظه آخر حسین دوام نیاورد و رو بهم با نگرانی گفت(داداش میدونم عاشقی و عاشقی بد دردیه اما به نظرم اشتباهی نکن که بعدا منجر به پشیمونی بشه)

توی ماشین بودیم که ساحل گفت_ پرهام بگو چته؟ همش توی خودتی!

همونطور که چشمم به رو به رو بود گفتم_ هیچی خیلی خوابم میاد و فکر اینکه از فردا کارای شرکت خیلی سنگین تر میشه خسته ترم میکنه

متنفر بودم از دروغ های دروغین

سرشو به پشتی صندلی تکیه داد و گفت_ وای آره از فردا هم دوستانم بخاطر این کار

مدلینگ فوق العاده مون میان خونم تا چند روز درگیرم

چه زود از فکر اینکه من چیزیم هست، بیرون اومدم.. فرمون رو بین دو دستم فشردم و با فشردن پدال گاز به سرعت ماشین افزودم

امروز قرار بود ساحل بیاد خونمون.. عمه طلا بخاطر علاقه شدیدی که نسبت به ساحل داشت از صبح در حال تشکیل تجملات بود

همونطور که از پله ها پایین میرفتم خونه رو کاویدم.. خدمتکارا در حال چیدن گلدون های کوچک روی پله ها بودند و اکثرشون هم داشتند بهترین غذاها رو آماده میکردند

رو به یکیشون گفتم.. مهدیه، سالن و پذیرایی مرتب شده که دارید گل میچینید؟

مهدیه سرشو بلند کرد و گفت.. بله آقا از صبح تا حالا داشتیم تمیز کاری میکردیم

سری تکون دادم و از پله ها پایین رفتم.. بوی گل های یاسمن و رزی که خانه رو پر کرده بود حس زیبایی رو به وجودم تزریق کرد.. نفس عمیقی کشیدم و این بوی عطر و به ریه هام فرستادم

عمه روی مبل نشسته بود و همونطور که یکی از پاهاشو روی پای دیگش انداخته بود، داشت چای مینوشید و مجله روز مطالعه میکرد

من.. صبح به خیر عمه

سرشو بلند کرد و با لبخند جوابمو داد.. صحبت بخیر عمه جان.. صبر کن بگم میز صبحانه رو واست آماده کن

و بلند صدا زد.. گلی؟

دستم بالا بردم و گفتم.. میل ندارم.. قهوه کافیه

سری تکون داد و رو به گلی که با عجله اومد این سمت گفت.. گلی جان یه فنجان قهوه با کیک وانیلی بیار بچم بخوره

گلی سر تکون داد و رفت.. کنار عمه نشستیم و گفتم_بچهها کجا هستن؟
فنجونشو روی میز گذاشت و گفت_مانی که رفته یه سر به شرکت بزنه بیاد، مونا هم
رفت واسه امروز لباس بخره

سر تکون دادم

همون موقع قهوه و کیک رو واسم آوردن..

مانی و مونا بچه های عمه بودن که مونا 20 سال سن داشت و مانی هم 24
سال.. هر دو شون رشته پزشکی قبول شده بودن واسه همین زیاد ساحلو نمیدیدن
مخصوصا مونا و عمه که بعد از مدتی میخواستن ساحلو ببینن، کم نداشتن واسش

گوشیمو برداشتم و زنگ زدم به ساحل.. سریع جواب داد_جانم؟

من_کجایی ساحل؟

ساحل_دارم آماده میشم تا یک ساعت دیگه اونجام

من_خوبه.. مراقب خودت باش

ساحل_باشه مرسی.. فعلا

گوشیو قطع کردم که عمه پرسید_کجاست؟

من_تا یک ساعت دیگه میاد

عمه سریع از جاش بلند شد و گفت_وای برم بینم همه چی آمادست!

و سراسیمه حرکت کرد سمت آشپزخونه

یک ساعت گذشت و همه منتظر ساحل نشسته بودند.. نگاهی به عمه طلا انداختم.. کت
و دامن تا سر زانوی سفید رنگی تن کرده بود که به قد کوتاهش میومد.. هیکلشم خوب
بود و مشکلی نداشت.. موهای مشکیش رو هم پشت سرش بسته بود و آرایش ملیحی

رو مزین پوست صاف و سفیدش کرده بود و چشم های گرد آبی رنگشو هم آرایش ساده ای کرده بود

نگاهمو سوق دادم سمت عمو نادر..مردی قد بلند و درشت هیکل بود که با کت و شلوار سورمه ای رنگی که پوشیده بود جذاب تر شده بود

و مونا..دختری با قد کوتاه و هیکل توپر با صورت گرد و با نمک..چشم های آبی رنگی داشت که شبیه به عمه بود..حتی پوست سفیدش

لباس آبی رنگ زیبایی تن کرده بود با شلوار سفید رنگ..

مانی هم شبیه به مونا بود..برعکس،قد بلندی داشت اما چشم و رنگ پوستش مثل مونا بود

از آینه قدی ته سالن خودمو برانداز کردم..شلوار پارچه ای مشکی رنگی پوشیده بودم و لباس آستین بلند سفید رنگ..قدم بلند بود اما نه دیگه در حد بابا لنگ دراز

به صورتم نگاهی انداختم..ابروهای پر مشکی،چشم های مشکی،دماغ و لبم هم خوب بود و پوست گندمی..خوب بودم..آره من هر روز خودمو برانداز میکردم تا شاید نکنه یه وقت عیبی توی من رخ بده و ساحل فراری بشه از من

همیشه حسین میگفت این عشق ساحل به تو نیست..به پول و زیباییته..و من هرگز نمیخواستم این دروغ رو باور کنم و میدونم که ساحل طمع خوار نیست

با صدای زنگ خونه،چشم از آینه گرفتم و واسه خوش آمد گویی همراه بقیه رفتم سمت در

ساحل با تیپ متشخصی وارد خونه شد..عمه که عاشقش بود و با آغوش گرم ازش استقبال کردم..عمو هم خوب بود باهانش..مونا که ساحل رو الگوش قرار داده بود و دیوانه وار دوستش داشت..مانی هم زیاد روی خوشی ازش نشون نمیداد

ساحلو به داخل راهنمایی کردیم..

وقتی نشستیم عمه رو بهم گفت_ پرهام جان عزیزم ساحلو ببر اتاقت تا لباسشو عوض کنه.. اینطور راحت نیست

بلند شدم و همراه ساحل از پله ها بالا و وارد اتاق شدیم

روی تخت نشستیم و به ساحل خیره شدم.. مانتو و شالشو در آورد و روی تخت انداخت.. به تپش نگاه کردم.. جواب شلواری مشکی رنگی به پا داشت به همراه لباس بادمجونی گیپوری که تا کمی بالای زانوش میرسید

موهاشو هم ل*خ*ت شلاقی کرده بود و آزاد دورش رها کرده بود..

بلند شدم و رو بهش گفتم_ خیلی زیبا شدی اما به نظرم جلوی عمو این لباس زشت نیست؟

بهم نزدیک شد و گفت_ نه عشقم تا چند وقت دیگه که زنت شدم این چیزا واسه عمو عادی میشه

حرفش به دلم نشست.. دستمو توی موهای خوش بو و خوش فرمش فرو بردم و پوست سرشو لمس کردم.. چشم هاشو بست و نزدیک تر شد..

صورتمو نزدیکش بردم و زمزمه کردم_ همیشه بگو عشقم که من بیشتر عاشقت بشم خندید و گفت_ عشقم..

توی فاصله چند میلی ش قرار گرفتم و گفتم_ جان عشقم

و مانع از پاسخ دادنش شدم

ساحل_ بریم پایین زشته دیر کنیم

سری تکون دادم..سر و وضعشو مرتب کرد و هر دو از اتاق خارج شدیم و به طرف سالن حرکت کردیم

روی مبل نشستیم و ساحل هم کنارم صاف نشست

عمه_ ساحل عزیزم الان نهارو بگم آماده کنن یا چای میخوری؟

ساحل دستشو زیر چونش گذاشت و گفت_ زحمت نکشید..اگر مشکلی نیست یه فنجان قهوه میخورم

عمه مهدیه رو صدا زد که مهدیه سریع خودشو رسوند

عمه_ واسه ما چای بیار و واسه ساحل قهوه

مهدیه سرتکون داد و رو به ساحل گفت_ با شکر میخورید؟

ساحل نگاهشو دوخت به مونا و گفت_ نه تلخ

مهدیه هم سری تکان داد و رفت

ساحل رو به مونا گفت_ مونا عزیزم درسا چطور پیش میرن؟

مونا_ خوبن خداروشکر

ساحل_ عزیزم..یه روز بیا خونم..دوست دارم زیاد باهات آشنا شم

مونا هم با چهره ای بشاش جواب داد_ حتما

همون موقع چای و قهوه ها رسید

بعد از صرف نهار دوباره رفتیم توی سالن

عمه رو به ساحل گفت_ ساحل جان پدرو مادرت کجا هستن؟

ساحل با لحن ملایمی گفت_ عمرشونو دادن به شما

عمه با تعجب گفت_ تنها زندگی میکنی؟

ساحل یکی از پاهاشو روی اون یکی پاش گذاشت و گفت_ بله مستقل زندگی میکنم

همون لحظه مهدیه کیک به همراه شربت آورد..وقتی سینی رو جلوی ساحل گرفت،همین که ساحل اومد لیوان شربتشو برداره دستش لغزید و نیمی از شربت خالی شد روی جوراب شلواریش اما از اونجا که عصبانیت ساحل چون آتش فشان منتظر تلنگری بود تا فوران کنه،رو به مهدیه با چهره ای ملایم اما زبانی که آتش و زهر از آن میبارید آروم زمزمه کرد_ مگه چالاقی حمال؟

مهدیه_ ببخشید خانم اما من کاری نکردم دست خودتون لرزید

ساحل لبخندی زهراآگین زد با انداختن نگاه تیزی رو بهش گفت_ بند اون وامونده رو عمه بلند شد و اومد این طرف و گفت_ ای وای چی شد..مهدیه لیوانو ببر یکی دیگه بیار

از اونجایی که اعصابم خورد شد بخاطر برخورد بد ساحل،دستشو گرفتم و گفتم_ بیا بریم بالا لباستو عوض کن دستشو کشیدم..

دنبالم کشیده شد تا اینکه وارد اتاق شدیم..درو بستم و رو بهش با خشم گفتم_ این چه طرز صحبت کردنه؟

دستشو به کمر زد و گفت_ چیه از اون کلفت طرفداری میکنی؟

همون موقع صدای زنگ گوشیش بلند شد..دست کرد توی کیفش و گوشیشو در آورد اما با دیدن اسم کسی که باهاش تماس گرفته بود هول شد من_ کیه؟

به لکنت افتاده بود..

ساحل_چیزه..مهسا هست

توی یه حرکت گوشیشو از دستم قاپیدم اما اون سریع از دستم گرفتش
مهم نبود اینکه ساحل گوشیه زود ازم گرفت یا اینکه هول کرده بود. من چیزی که رو
باید میدیدم، دیدم

یه تای ابروم رو بالا دادم و گفتم_بنیامین کیه؟

رنگ از چهرش پریده بود اما بالاخره با هر جون کندن بود چیزی که رو تحویل داد
که به دروغ بودنش هیچ شکی نداشتم

ساحل_ی..یکی از مدیر شرکت هست..درخواست کار واسه مدلینگ داده و من قبول
نکردم حالا هی گیر میده و زنگ میزنه

با اینکه احمق نبودم و خواستم اینو به ساحل بفهمونم، سری به معنی باشه فقط ساکت
تکون دادم و گفتم_لباستو عوض کن بیا پایین

و از اتاق زدم بیرون

خدایا خودت صبر بده

روی مبل نشستم..یکم بعد ساحل هم اومد..سعی میکرد با شاد بودنش حال منو عوض
کنه اما شکی که تو دلم رخنه زده بود اجازه پس زدن بهم نمیداد

امشب هم گذشت و ساحل رفت..قبل از رفتنش گفت باور کن تو فقط توی قلب و
جونمی و این شاید منو کمی آرومتر کرد

شب بخیری گفتم و به اتاق پناه بردم..اتاقی که داخلش میتونستم خود واقعیم
باشم..پرهام بچه ای که هنوز هم با خودش قهره..گاهی اوقات خیلی بد احساس
تنهایی میکردم..دوست نداشتم ساحل توی تنهایی هام بهم ضربه بزنه..

نه نمیخواستم

خدایا..

این روزها کمی بیشتر حواست به من باشد

هنوز زمستانت نیامده است

ولی..

اینجا دلی یخ زده است

خدایا..

برای دلم امن یجیب بخوان

تا شاید این قلب نا آرامم، آرام گیرد

میبینی خدایا

چقدر ساده ام

که فکر میکنم اگر نباشم

دلی برایم تنگ میشود

ولی..

اگر نباشم ، فقط نیستم همین..!

این رمان در نگاه دانلود آماده شد

www.negahdl.com

(از زبان ساحل)

روی تخت لم داده بودم که گوشیم زنگ خورد

جواب دادم_بله؟

سلام خانم فرهادی..پور منش هستم..همون شرکت مدلینگی که قراره باهاش قرار داد
بندید

صاف روی تخت نشستم

من_بله بله شناختم

پور منش_راستش امروز قراره طرح لباس های جدیدو بزنی..خواستم بپرسم شما
توی چه زمینه ای میخواید فعالیت کنید..سبک و تم لباس منظورمه

گردنمو به چپ و راست تکون دادم و گفتم_بله میفهمم..راستش اگر مشکلی نباشه
میخوام توی زمینه و تم راک باشم یا هم تمی باشه که خشن باشه..دیگه خسته شدم
از مدل لباس عروس و مجلسی و حتی چهره

پور منش_این خیلی خوبه..فکر کنم بهتون هم بیاد..سلیقه ای مد نظرتون نیست واسه
لباس؟

فکر کردم..چیزی مد نظرم هست یا نه؟از اونجایی که شهرت و پول تنها خواسته ی
منه چرا که نه بخوام بترکونم..پرهام که نمیداد..مهم نیست..من میخوام اسمم بین
مدلینگ ها سر زبون بیوفته..من ساحلم..ساحل فرهادی..کم چیزی نیستم و نمیتونم
بدون پیشرفت زندگیمو ادامه بدم

من_ببینید آقای پور منش من خودم رشته ی دبیرستانم نقاشی بوده..نقاشیم خوبه..اگر
مشکلی نیست چند تا طرح بزنی..نظرتون چیه؟

پور منش_راستش عجله ای نیست..اینجا بهترین طراحان هستن..شما طرحتونو
بکشید اگر خوب بود که ازش میزنیم اگر نه که میسپارم دست طراح ها

من_ممنون..پس منتظر بمونید..خودم شخصا میام شرکت

پور منش_ باعث افتخاره..روز خوش

من_روز خوش

گوشیو پرت کردم روی تخت..این عالیه..از خوشحالی نمیدونستم باید چکار کنم

خدمتکارو صدا کردم_شمیم؟شمیم با تو هستم؟

به جای شمیم،ندا اومد توی اتاق

ندا_بفرمایید خانوم..زنگ درو زدن شمیم رفت درو باز کنه من اومدم

من_اوکی..بین برو واسه شام بگو یه شام مفصلی درست کنید..شامپاین هم

باشه..موزیک لایت هم پخش بشه..بعدش مرخصید میتونید برید..اینو هم بگم که

مهمونی در کار نیست..تنها هستم

سری تکون داد..با دستم اشاره کردم که میتونه بره

وقتی از اتاق خارج شد،خواستم برم سمت حمام که با صدای تقه ی در بین راه

ایستادم

من_بیا تو

شمیم وارد شد

شمیم_خانم یه بسته واستون اومده..بیارمش بالا؟

من_نه فعلا بیخیالش شو..برو واسه شام کمک کن ندا واست توضیح میده..بسته رو

بزار گوشه ای از میز

سری تکون داد و رفت بیرون..من هم وارد حمام شدم

ساعت 8 بود و همه ی خدمتکارارو فرستادم خونه..نگاهی به تیپم انداختم..چون تنها

بودم تیپ آنچنانی نردم

دامن کوتاه مشکی رنگی تن کرده بودم به همراه دکلته ی تمام اکلیل طلایی رنگ..موهامو هم باز ریختم دورم..واسه آرایش هم دور چشم هامو خط چشم گربه ای کشیدم به همراه رژلب کرم رنگ..کفش پاشنه بلند همانند لباسمو هم پوشیدم و رفتم پایین

چه کرده بودن..واسه شام استیک به همراه لازانیا درست کرده بودن..شامپاین هم روی میز بود..بسته ای هم روی میز گذاشته بودن..فعلا بهش اهمیت ندادم..میدونم که از طرف شرکتی چیزی هست

پشت میز نشستم..یکی از پاهامو روی پای دیگم انداختم..جامو پر کردم..همونطور که گوشم در حال شنود موزیک لایت بود،شامپاینو مزه مزه میکردم

میدونستم به چیزی که میخوام هنوز نرسیدم اما من ساحل بودم..وقتی طوفان شهرت و پول درونم موج میزد جز اینکه چیزی رو که میخواد به وسیله ی گرد بادش حمل نکنه ول کن نیست..شده کل کشور ویران بشه اما باید اون هدف بدست بیاد

بی هدف تک خنده ای سر دادم

بعد از اینکه نصفی از شیشه شامپاین صرف شد،شاممو خوردم..زیاد نخوردم چون باید هیکنم روی فرم خودش باقی بمونه

دوباره بقیه شامپاین رو خوردم..به قدری که کاملاً از حس سرگیجه و دید تارم متوجه شدم که مست کردم

گوشیم زنگ خورد..فکر کردم پرهامه و از اینکه میفهمه مستم و میخواد غر بزنه نخواستم جواب بدم اما گفتم شاید یه نفر دیگه باشه که با دیدن اسم بنیامین روی صفحه گوشیم لبخندی روی لبم نقش بست

با صدای آروم و بی حالم جواب دادم_جانم؟

صدای خندش بلند شد_نامرد بدون من؟

با دست آزادم تکه از موهامو توی دست گرفتم و گفتم_ بنیامین من ساحلم.. معجزه ی
من ناگهانیه.. بخوای شریکم باشی باید همیشه پیشم باشی
بنیامین با صدای آرومی گفت_ من که از خدومه همیشه پیشت باشم.. میخوای پیام
پیشت؟

من_ نه.. فعلا خستم.. باشه واسه روز دیگه

بنیامین_ خیلی خب باشه.. منم تازه باشگاه رو تعطیل کردم دارم میرم خونه.. حواست
باشه مستی یه وقت زنگ زنی زنم میفهمه
من_ برو خوش باش

و گوشیهو قطع کردم.. مرتیکه ی بی مصرف.. فکر کردی عاشق و روانیتیم که زنگت
بزنی؟ حیف که واسه سرگرمی به درد میخوری و گرنه حافظ یارت باشه

پلک هام داشتن روی هم می افتادن.. بلند شدم برم واسه خواب.. صبح دخترا اینجارو
تمیز میکنن

اما قبل از اینکه از پشت میز بلند شم، چشمم به بسته افتاد

با بی میلی و فقط از سر کنجکاوی بسته رو باز کردم

یه جعبه ی قرمز بود.. بازش کردم.. داخلش پر از گل برگ های رز سرخ بود.. و بین این
همه گل برگ، یه کاغذ بود.. برش داشتم و بازش کردم.. بزرگ توشته شده بود:

اومدم.. درسته دیره اما زودترم نمیشد.. نه نمیشد گل من.. اما بدون با علاقه اومدم

دوست دارم

این دیگه کیه؟!

دنبال اسم فرستنده گشتم اما پیدا نکردم.. از اون جایی که حالم زیاد سر جاش نبود، کاغذو پرت کردم روی زمین و بعد از خاموش کردن ضبط، رفتم توی اتاق و با همون لباس ها روی تخت پهن شدم و پلک هام روی هم فرود اومدن

کل امروز رو اختصاص دادم به طرح کشیدن.. روی صندلی پشت میز نشسته بودم و اطرافم پر از کاغذ مچاله شده بود.. اوففف چرا هی خراب میشه این طرح لعنتی؟ لیوان قهوه مو لاجرعه سر کشیدم و دوباره شروع کردم..

بالاخره بعد از کلی کلنجار رفتن با طرح لباس، تونستم طرح مورد نظرمو بکشم لحظه ای خداروشکر کردم واسه اینکه اون زمان ها درگیر گشت و گذار بودم و بخاطر معدل پایینم مجبور شدم برم رشته نقاشی

نگاه کلی به طرح لباس انداختم.. طرح راک.. طرحی نه چندان خشن مدل لباس تمام رنگ مشکی بود از جنس چرم. مدل لباس دکلمه بود که تا مچ پا تنگ بود و پشتش کمی دنباله داشت.. قسمت پهلوی چپ لباس باز بود

یقه ی لباس از جنس خز بود و قسمتی از خز هم جدا مد نظرم بود واسه توی عکس که که نیمش روی شانم و نیم دیگش توی دستم بود

عالی تر از این نمیشد.. طرح آسونی به نظر میومد اما اینطور نیست

برگه رو توی کآوری قرار دادم و بعد از آماده شدن از خونه زدم بیرون واسه تحویل طرح

هنوز کامل از در خونه خارج نشده بودم که ماشین پرهام جلوی ماشینم قرار گرفت

هر دو از ماشین پیاده شدیم

من_ اینجا چکار میکنی؟ چرا ماشینو سد راهم گذاشتی؟
دست به سینه شد و یه تای ابروش رو بالا داد_ کجا به سلامتی؟
نفسمو به بیرون فوت کردم و گفتم_ شرکت مدلینگ
پرهام_ مگه نگفتم اونجا دیگه کار نمیکنیم؟
کمی نزدیک تر بهش ایستادم
دستامو مشت کردم و با لحن عصبی گفتم_ پرهام من نمیتونم به خواسته های تو عمل
کنم! من میخوام به هدفم برسم و مطمئن باش واسش تلاش میکنم
تن صدامو کمی بالا بردم_ پرهام بسه.. تو مانع اهداف من میشی.. نمیخوام این چیزا
باعث جداییمون بشه اما باور کن هدف من اون چیزی نیست که مد نظر تو هست
مشتمو کوبیدم روی کاپوت ماشینم_ هدف.. من.. بزرگه پرهام.. بزرگ
بازو هامو گرفت و گفت_ داری خودتو هم فراموش میکنی! تمام زندگیت شده خوش
گذرونی و پول.. ساحل اینو تو بفهم.. من میخوام با تو ازدواج کنم.. نمیخوام حرفی
پشت سرت باشه.. نمیخوام کسی تا منو تو رو میبینه به من بگه تو واسه ازدواج با من
مناسب نیستی.. ساحل درک کن.. من تو رو خوشبخت میکنم.. اگر قراره زن من بشی
این وظیفه منه که واسه تو پول در بیارم نه تو
میلرزیدم.. نمیدونستم از عصبانیت یا ناراحتی اما هر چی که بود باعث شد سکوت کنم
و پی در پی نفس عمیق بکشم
با نگرانی گفت_ حالت خوبه؟
من_ پرهام بسه.. حرف هات روی من تاثیری نداره.. حالا هم بزار به کارم برسم
و با گام های بلند رفتم سمت در ماشین و سوار شدم.. فهمید باید بره کنار

سوار ماشینش شد و با سرعت خیلی زیاد حرکت کرد و رفت جوری که دود از لاستیک
های ماشینش بلند شد

مشتی کوبیدم روی فرمون

_لعنتی.. تو کسی نیستی که واسه من تصمیم بگیری

اگر کس دیگه ای بود اصلا روی خوش نشون نمیدادم و دکش میکردم اما نمیدون چی
باعث شده هنوز با پرهام باشم

یقیم دارم که عشق نیست.. اصلا عشق واسه من معنا نداره. اما هرچی که هست شاید
علاقه ی خیلی کم بتونه باعث ول نکردنش باشه

درسته علاقه ی کم! و من بخاطر عشق شدید پرهام مجبورم که خودمو یه عاشق
نشون بدم در برابرش

(از زبان سمیرا)

با اینکه هضم حرف هاش واسم سخت بود، اما نمیتونستم جلوی بابا و بقیه حسمو بروز
بدم

سر به زیر نشسته بودم و حرف هامو آماده میکردم تا بارش کنم.. من دختر کم تحملی
هستم و تحمل این دوری واقعا واسم سخته

با صدای بابا سر بلند کردم و بدون اینکه نگاهی به کیارش بندازم، بهش خیره
شدم_ دخترم تو چیزی نمیخواهی بگی؟

اونقدر پر بودم که با کلمه ای حرف ممکن بود اشک هام سرازیر بشن

تنها به لبخند تلخی اکتفا کردم

نگاه خیره ی کيارش روم سنگینی میگرد اما..

کيارش_خب من دیگه برم..باید ساکمو ببندم.فردا ساعت 11 پرواز داریم

وحشت زده سرمو بلند کردم..خدایا انقدر زود؟یعنی ارزش من انقدر پایین بود که دیر بفهمم از رفتنش؟از رفتن کسی که با رفتنش دل و حتی خودم رو هم با خودش میبرد؟ همه بلند شدن و تا دم در استقبالش کردن و برگشتن توی خونه..گویا فهمیدن باهانش حرف هایی دارم

کيارش_نمیخواهی چیزی بگی؟

تنها همین حرف کافی بود تا بغض سختی که سعی در پنهان کردنش داشتم،به گلوم مثل کسی که در حال پرت شدن از پرتگاهی هست و برای نجاتش محکم به جایی چنگ میزنه،چنگ زد

چشم از کاشی های ترک خورده کف حیاط گرفتم و بهش چشم دوختم

دستشو زیر چانم گذاشت و گفت_سمیرا نکن..این چشم های اشکیت منو دیوونه میکنن..بخدا دست من نیست..من فقط یه کارمندم و بخاطر شغلم مجبورم برای محصولات برم خارج از کشور..اگر میتونستم نمیرفتم اما میخوام پول جمع کنم تا تو رو خوشبخت کنم..تا از این زندگی کوفتی خلاصت کنم..تا دیگه حمالی این و اونو نکنی

دستشو که روی چانم بود،گرفتم و با عجز نالیدم_کيارش سخته دوری تو..دو ماه بدون تو من چکار کنم؟اگر..اگر خدایی نکرده چیزیت شد من چه خاکی تو سرم بریزم؟یا..یا اینکه دختر های خوشگل آلمان دلتو یه وقت بردن..من به این وضع راضیم..بیا با هم کار میکنیم..ما همه جوهره خوشبختیم

دستی به صورتش کشید و گفت_ من غلط بکنم بخوام به تو خ*ی*ان*ت کنم! روزی که من تو رو واسه لحظه ای از یاد ببرم اون روز، روز مرگ منه.. مطمئن باش تو انقدر واسم با ارزش و قابل ستایشی که از تو والاتر کسی رو نمیبینم

سمیرا تو بهم قول بده منتظرم باشی.. سرم اونجا شلوغه نمیتونم همش باهات زیاد در تماس باشم.. اما تو منو از یادت نبر.. باشه عمرم؟ منتظرم باش تا پیام و دنیا رو به پات بریزم.. پول خوبی گیرم میاد.. مطمئن باش همش بخاطر تو هست.. به مامانم سر بزن.. نمیخوام بابام اذیتش کنه

اون میگفت و من اشک میریختم.. دوست نداشتم به جای کاسه ی پر از آبی که بدرقه ی مسافر میشه، حالا اشک های من اینطور باشن
اما دست خودم نبود.. نمیتونستم با لبخند و روی خوش بدرقش کنم

کیارش_ سمیرا نکن

میون گریم گفتم_ باشه باشه ببخشید

لبخندی بر چهرم پاشید و گفت_ حالا بیا این پولو بگیر تا یه ماچت کنم

نمیدونستم باید از کدوم حرفش اعتراض کنم.. بنابراین حرف دومشو نادیده گرفتم و گفتم_ به هیچ وجه.. 2 ساله نامزد منی و توی این دو سال همیشه تو داری پول اجاره خونه و چیزای دیگمونو میدی.. من راضی نیس

میان حرفم پرید و زمزمه وار گفت_ هیسسسس وظیفست.. تو خانوم منی و من میخوام تا جایی که میتونم کمکت کنم.. هر چند 200 تومن چیزی نیست و من باید بیشتر کمکت کنم اما شرمنده که حقوقم چندرغازی بیشتر نیست

دستاشو به نرمی فشردم و گفتم_ تو داری لطف میکنی

نگاهی به اطرافش کرد و هنگامی که از نبود کسی مطمئن شد با ب*و*س*ه ی
ناگهانیش غافلگیرم کرد

سریع ازش جدا شدم و گفتم_چکار میکنی؟

کیارش_ شرمنده دارم ازت دور میشم نمیتونم تحمل کنم دوریتو.. اینطور دق میکنم

خندیدم که گفت_ سمیرا بخدا از دوریت دق میکنما؟

*دلَم یک " تو " می خواهد

که فقط دلش یک " من " بخواهد

تا بشود عاشقی را زندگی کرد و عاشقی را حس کرد*

پونه_ سمیرا خیلی انرژی منفی هستی.. دختر، اونکه نرفته سفر قندهار بخدا میاد

همونطور با پونه روی تختی که گوشه ی حیاط بود، نشسته بودیم، من سعی داشتم با

بادمجان پوست کندن خودمو مشغول کنم تا تصویر کیارش دیگه توی ذهنم هجوم

نیاره و بخوام تا یک ماه دیگه لحظه شماری کنم برای دیدار دوباره

صدای اعتراض پونه بلند شد_ الان دستتو میبری.. بده به من اینارو

ظرف بادمجان هارو ازم گرفت که باعث شد سر بلند کنم

من_ پونه دلَم شور میزنه.. میترسم هوایی بشه.. اونجا همه ی دختراش خوشگلن.. اگر

اومد از من متنفر شد چی؟ من حتی نمیخوام نیم نگاهی هم به اون دخترا بندازه

پونه_ کیارش خیلی مردتر از این حرف هاست.. مطمئن باش اینطور نمیشه.. خودشم که

گفت میخواد واسه آینده ی هر دوتون پول در بیاره

سری تکون دادم..هم برای اینکه به خودم تلقین کنم حرف های پونه راسته و هم
اینکه افکار منفی رو از خودم دور کنم

از جام بلند شدم و گفتم_بلند شو بریم یه سر بزنییم به خونه ی کیارش..مادرش که
نمیتونه نهار درست کنه..یه چیزی واستشون درست کنم
پونه_تو برو..من نهار شمارو درست کنم میرم خونه
من_خودتون چی؟

پونه_از غذای دیروز هنوز مونده..اونو گرم میکنم میخوریم..نمیتونم که هر روز پخت و
پز کنم
من_باشه عزیزم..دستت درد نکنه..یکم دیگه سلمی از دانشگاه برمیگرده بگو کمکت
کنه

همونطور که با هم روبوسی میکردیم گفت_باشه عزیز برو به سلامت

چادرمو سر کردم و از خونه زدم بیرون

کمی بعد جلوی خونه ی کیارش بودم..زنگ درو فشردم

مادرش درو باز کرد

من_سلام مادر جون خوبید؟

دستمو گرفت و گفت_سلام عروس من..شکر بد نیستم..بیا داخل

کفشمو در آوردم و همونطور که ویلچر مادر کیارش رو هل میدادم،هر دو وارد خونه
شدیم

پدر کیارش خونه نبود

رو به رقیه خانم (مادر کیارش) گفتم_رقیه خانم نهار ندارید؟

نگاهشو به دسته ی ویلچر دوخت و زمزمه کرد_ نه.. بهرام که ظهر نمیداد خونه.. منم دلم
برای بچم تنگ شده.. گرسنم نیست.. تا اون نیاد من غذا نمیخورم
من_ میدونم که خیلی دوستش دارید اما نباید انقدر خودتونو اذیت کنید.. اون میاد.. تازه
رفته اونجا کار کنه پول در بیاره.. باید خوشحال باشید
همونطور که میرفتم سمت آشپزخانه گفتم_ من یه چیزی واستون میپزم ضعف
نکنید.. کیارش هنوز نرسیده.. وقتی رسید، خودش گفت زنگ میزنه
وسایل کلم پلو رو از یخچال در آوردم و شروع کردم به پختن
در این هنگام، رقیه خانم هم گوشه ای کز کرده بود بدون حتی کلمه ای حرف
بعد از اینکه غذا آماده شد رفتم سمت رقیه خانم

_ غذا حاضر شد.. واستون بیارم بخورید؟

آروم جوابمو داد_ دس.. دستشویی دارم

کمکش کردم تا بره دستشویی و بعد از اون هر دو باهم نهار خوردیم و رقیه خانم در
حین صرف نهار، خاطرات زیادی از دوران بچگی کیارش واسم تعریف کرد و وجود منو
به شادمانی نشوند با شیطنت های کیارش

بعد از نهار، خونه رو مرتب کردم و بعد از خوابوندن رقیه خانم برگشتم خونه

ساعت 6 بود و کیارش هنوز زنگ نزده بود.. مطمئنم بودم رسیده.. حتی اگر سفر با
هوایما رو تجربه نکرده باشم، بازم میدونم که انقدر طولانی نمیتونه باشه

از سر درد، گوشه ی سالن دراز کشیده بودم که سحر اومد رو به روم نشست و
گفت_ ابجی؟

چشم هامو باز کردم و جواب دادم_بله؟

سحر_آبجی من دلم بستنی کشیده

من_عزیز دلم هوا داره کم کم سرد میشه..سرما میخوری..میبینی که پول زیاد نداریم
بخوایم خرج دارو و دکتر کنیم

سحر_شنیدم که به بابا گفتم کیارش بهت پول داده

از جام بلند شدم و رو به روش نشستم و گفتم_بین سحر جان،خواهر گلم یکم درک
داشته باش..کیارش پول داد واسه اجاره خونه..خودتم میدونی که اون همیشه داره به
ما کمک میکنه..اون پول فردا میره..ماه دیگه کیارش نیست که کمک کنه و ما اگر
نتونیم پول اجاره خونه رو جمع کنیم میدونی چی میشه؟باید از اینجا بریم و دیگه خونه
ای نیست که با این پول گیرمون بیاد

با صدای بغض داری گفت_آبجی من بستنی میخوام خب

تحمل نداشتیم بخاطر یه بستنی ناراحتش کنم..سر تکون دادم و گفتم_الان
ظهره..بزار بی بی نهارو آماده کرد،میخوریم میرم واست میخرم

با خوشحالی سر تکون داد و به سرعت رفت سمت آشپزخونه تا ببینه این نهاری که
مانع از خرید بستنی واسش شده،چقدر تا حاضر شدنش فاصله مونده

با صدای زنگ گوشیم چشم از جای خالی سحر گرفتم و به صفحه ی گوشی دوختم

با دیدن شماره ای که میدونستم توی ایران چنین چیزی نیست،قلبم دیوانه وار شروع
کرد به کوبیدن

با دست های لرزان جواب دادم_الو

صدای کیارش به گوش رسید_سلام خانمی خوبی؟

من_سلام.مرسی تو خوبی؟مردم از نگرانی چرا زنگ نزدی؟

کیارش_دیروز وقتی رسیدیم خسته بودم و دیر موقع خط خریدم..صبح هم جلسه داشتیم تا زنگت بزخم دیر شد..شرمنده خانمی

من_دشنت شرمنده..خوش میگذره؟

تن صداشو کمی پایین برد و زمزمه کرد_بدون تو خوشی دیگه چیه؟

خندیدم و گفتم_دلم واسه چشم های عسلیت تنگ شده

چند لحظه صدایی ازش شنیده نشد..فکر کردم قطع کرده

من_کیارش هستی؟

با صدای ملایمی جوابمو داد_هستم..ولی میدونی چی هستم؟دیوونه ی تو

هستم..میدونی کجا هستم؟توی رویای تو

کمی مکث کرد و سپس ادامه داد_میدونی چیه؟!

دوست دارم ببرمت یه جای شلوغ...خیلی شلوغ...توی این کشور غریب...وایستم اون

وسط نگات کنم

بگم اینا رو میبینی؟

بگی آره

بگم تو هیاهوی همه این آدما بازم من چشم فقط دنبال تو میگرده □..دلم برای تو

تنگ میشه □..صداهاشونو میشنوی؟

بگی آره

بگم تو اوج همین صداها،دلم دنبال صدای تو میگرده

بگم حالا چشمتو ببند...بگو چه حسی داری؟

بگی انگار گم شدم بین یه عالمه غریبه

بگم اگه نباشی گم میشم بین یه دنیا غریبه.. انقدر دوست دارم سمیرا
چشم هامو بستم و با بغضی که از سر دلتنگی به وجودم چنگ میزد، رو بهش
نالیدم_کیارش!

اون هم با صدای بغض آلودی گفت_ سمیرا برو بعد زنگت میزنم
و گوشیه قطع کرد

خیره شدم به صفحه گوشی.. چشم هام تاریکی صفحه رو میدید اما ذهن و قلبم پر از
روشنایی بودن و داشتن توی رویای رنگارنگ کیارش سیر میکردند.. پرنده های ذهنم
دور کیارش پرواز میکردند.. امید دلم در حال تماشای کیارش بود.. و قلبم، قلبم توی
چنگ کیارش بود.. قلبی که شاید تا مدت ها پیش زیاد خواستگاه کیارش نبود اما حالا
خواستگاه غیر از کیارش نیست

بعد از اتمام نهار، سحر هراسون دوید سمت اتاق تا آماده شه
بی_بی بلند شو مادر.. برو آماده شو ببرش واسش خرید کن حالا بعد از مدت ها گوشه
گیری سر حال شده

سر تکان دادم و از جام بلند شدم.. مانتو و روسری و بعد چادرمو پوشیدم و منتظر
سحر ایستادم

_من آمادم

با صدای سحر سر چرخوندم سمتش

تیپ بچه گانه ای زده بود.. مانتوی صورتی و شلوار راحتی صورتی.. روسری سبز و
جوراب قرمزی هم پا کرده بود

چه می‌کردم.. وقتی ذهن و مغزش دست خودش نیست کس دیگه میتونه کنترلش
کنه؟ سحر باید با میل خودش راه درمان رو پیش ببره
از بی بی خدا حافظی کردیم و راه افتادیم
وقتی توی مغازه رفتیم سحر بدون سلام کردن دوید سمت قفسه های خوراکی
شرم زده سرمو زیر انداختم و سلامی کردم و رفتم سمت سحر
داشت از همه چیز برمیداشت
کناروشش آروم گفتم_ سحر کمتر خوراکی بردار پولمون کمه
دستشو عقب کشیدو گفت_ خب خودت واسم بردار
لبخندی زدم و یه بستنی و چند تا پاستیل و لواشک و کاکائو برداشتم و بعد از حساب
کردن از اونجا خارج شدیم
قدم میزدیم.. چه شیرین بود این حس آرامش.. کاش فقط مشکلمون پول بود اما..
زندگی سخت تر از هر چیز دیگه ست و این سختی همه چیزو سخت تر میکنه
هوا سرد بود و همین باعث میشد سوز بدی بده.. دست هامو زیر چادرم پنهان کردم تا
از سرماش کاسته شه

سحر_ وای سمیرا بین داره برف میاد
با این حرف سحر بیشتر زیر پتو خزیدم
سحر پنجره رو کامل باز کرد و دست هاشو از پنجره بیرون برد.. با نشستن گلوله های
برف کف دستان سحر، باعث میشد بیشتر حس سرما بهم دست بده

صدای معترض بی بی بلند شد_ببند اون وامونده رو ننه..مگه نمیبینی خواهرت مریض
شده افتاده گوشه ی خونه

سحر با چهره ی درهم پنجره رو بست و کنار من نشست

بی بی همونطور که میرفت سمت آشپزخونه رو به سحر گفت_بخاری که درست کار
نمیکنه..بلند شو ننه..تا من چایی واسه خواهرت بیارم برو یه پتوی دیگه بیار بنداز
روش

سحر بلند شد و رفت و پتویی آورد

من_سحر یکم عقب تر بشین..میتروسم تو هم مریض شی

سحر_آبجی بلند شو بریم برف بازی

عطسه ای کردم و با صدای گرفته ای گفتم_من که حالم خوب نیست..بزار سلمی از
دانشگاه برگشت با هم برید برف بازی

با چهره ی بشاشی بهم لبخند زد

بی بی چایی آورد و خودش کنارم نشست

به پهلو خوابیدم و به بخار های گرمی که از فنجان چای بلند میشد خیره شدم

من_بی بی خوب نیست مریض افتادم اینجا..دیگه نمیتونم لباس بشورم..باید برم

دنبال کار..شال گردن هم میدوزم بفروشیم به همسایه ها

بی بی دستشو گذاشت روی دستم و گفت_فعلا که اجاره رو دادیم خرج خونه رو بابات

میده..تو استراحت کن نمیخواه همش کار کنی..ببین رنگ تو روت نمونده..چند وقت

دیگه هم اون پسره میاد وقت ازدواجته..

چشم از چای گرفتم و سوق دادم سمت بی بی

_بی بی حداقل من، سلمی بیچاره، شما و بابا هیچ.. دلم دوام نمیده بزارم حسرت چیزهایی که واسه بقیه عادی هست به دل سحر بمونه.. نمیخوام بخاطر دوتا رولت خامه ای و بستنی ناراحت شه.. بی بی درک میکنی.. من باید کار کنم
بی بی سرشو تکان داد و گفت_چی بگم مادر.. به قول آقا جون خدایا مرزت، گر صبر کنی ز غوره حلوا سازی.. حل همیشه همه چی.. خدا کریمه.. فعلا این چاییتو بخور تا گولت باز شه

با کمک بی بی با سرگیجه ی شدید سر جام نشستم و چایی مو خوردم
همونطور که به صحبت های بی بی گوش میدادم شروع کردم به بافتنی.. حداقل با چند تا شال گردن و جوراب و لیف شاید بتونم تا زمان خوب شدنم اینطور کار کنم

(از زبان پرهام)

همونطور که لباس هامو تن میکردم زنگ زدم به ساحل

ساحل_الو

من_سلام ساحل خانم.. خوبی؟

ساحل_سلام.. مرسی

من_کجایی؟ بدو حاضر شو که منم آمادم.. میام دنبالت بریم یکم برف بازی

ساحل_چرا زودتر خبر ندادی پرهام؟ راستش من الان سپیدانم با چند تا از

دوستام.. اومدیم اینجا برف بازی

چیزی نگفتم که دوباره به حرف اومد_بین عزیزم اگر میخوای بیا اینجا

من_نه خوش بگذره.. واسه دفعه ی دیگه.. فعلا

و بدون منتظر جوابی موندن گوشیه قطع کردم.. کاپشنمو در آوردم و گوشه ای پرت کردم

شانس مارو ببین..

روی تخت دراز کشیدم که در اتاق باز شدو مونا وارد اتاق شد

مونا_ پرهام بلند شو.. داریم میریم پشت خونه با مانی برف بازی

من_ نه مونا شما برید.. من سر درد دارم

مونا_ سرما نخورده باشی یه وقت

من_ نه خوبم.. نگران نباش

مونا_ خیلی خب.. خداافظ

سرم بین برگه ها و کامپیوتر مشغول بود که با صدای در سرمو بلند کردم

من_ بیا تو

منشی وارد شد و گفت_ آقا ساحل خانم اومدن

من_ یکم کار دارم دیگه تمومه نمیتونم رهاشون کنم.. به ساحل بگو ربع ساعت بیرون

بشینه صداتش میزنم

سر تکون داد.. قبل از اینکه از در خارج شه رو بهش گفتم_ ببین.. بهش بگو چون

میخوام حواسم از کار پرت نشه گفتم بیرون باشه.. واسش قهوه هم ببر

_چشم

حدود 20 دقیقه ای کارارو سریع انجام دادم و گفتم که ساحل بیاد داخل

با چهره ی در هم فرو رفته ای وارد شد

بدون اینکه سلام کنه با لحن معترضی غرید_من مهم ترم یا کارای شرکت؟ نیم
ساعته منو بیرون نشوندی..

ابروهامو بالا انداختم و گفتم_به به سلام ساحل خانم..دو هفته ست رفتید دنبال زندگی
خودتون تازه یادتون اومده یه بدبختی هم وجود داره کنج این شهر اومدین
سراغش؟ تازه اعصاب خورد کنی و غرغر هاتونو هم آوردید؟

با اخم ادامه دادم_بعد از اون سپیدان کوفتی زنگ که نزدی هیچ جوابمو هم ندادی
حالا اومدی واسه من شاخ و شونه بالا میکشی؟ علیک سلام ساحل خانم..علیک سلام
پوزخندی زدو گفت_منو باش اومدم با کی واسه آینده مون تصمیم بگیرم..اصلا من
خرم

روی صندلی نشستم و گفتم_آینده؟ از کی تا حالا به فکر آینده افتادید؟

بدون اینکه به حرفم توجهی نشون بده اومد رو به روم پشت میز ایستاد و با ذوق
زدگی گفت_پرهام یه برنامه توپ دارم..

دستامو به سینه زدم و گفتم_چه برنامه ای؟

ساحل_برنامه واسه آیندمون

بین..سپر دم کارارو ردیف کنن بریم خارج..اونجا زندگی کنیم..کار مدلینگ هم خیلی
خوبه اونجا..نظرت چیه؟

نفس عمیقی از سر عصبانیت کشیدم و گفتم_بین ساحل..

دست هاشو به نشانه ی سکوت بالا بردو گفت_نه تو بین پرهام..میدونم میخوای غر
بزنی ولی باور کن من خوبی و خوشبختی هر دو مونو میخوام..پرهام..من همیشه یه
زندگی خوبو میخواستم و الان این فرصت پیش اومده..میخوام از دستش بدم

دست هامو مشت کردم و گفتم_ تو تصمیم میگیری. تو زندگی خوبو میخوای.. تو زندگی آرومو میخوای. تو نمیخوای این فرصتو از دست بدی. تو خوبی و خوشبختیمونو میخوای تک خنده ای از سر عصبانیت سر دادم و از جام بلند شدم
مشت محکمی روی میز کوبیدم که باعث شد ساحل قدمی به عقب برداره
فریاد کشیدم_ دیگه تو چی ساحل؟ همش تو.. تو.. تو.. تو و بازم تو
چرا زندگی که قراره منم داخلش باشم توی تصمیم گیری و چیزای دیگش من نقش ندارم؟ ساحل دیگه خستم کردی.. من نه تصمیمات تو رو میخوام نه این زندگی رو
بین...

همون لحظه در اتاق باز و منشی وارد اتاق شد

_ آقا مشکلی پیش اومده؟

روبهش عربده کشیدم_ گمشو بیرون

سریع از اتاق خارج شد

ساحل پوزخندی زد و گفت_ میبینم خوب توپتم پره.. بین من یه نظر دادم که تو هم نتیجه گیری کنی

چشم هامو باریک کردم و گفتم_ من نتیجه میگیرم که نه

کیفشو از روی مبل برداشت و همونطور که میرفت سمت در گفت_ به درک.. من احمق رو باش

و بلندتر ادامه داد_ به درک

و از اتاق خارج شد و درو به شدت به هم کوبید

نفس عمیقی کشیدم

خدایا خودت بهم صبر بده

(از زبان سمیرا)

صدای داد و فریاد هر لحظه از اتاق بیشتر میشد

رو به منشی گفتم_ من برم بهتر نیست؟ آخه احساس میکنم الان وقت مناسبی واسه کار نمیتونه باشه

منشی_ درسته.. انقدر وضع اینجا فجیبه که فکر نکنم تموم بشه

لبخندی زدم و از روی صندلی بلند شدم

همین که خواستم از اونجا خارج شم، در اتاق باز و دختری

خارج شد

عصبانیت از چهرش بیداد میکرد

نگاهی بهش انداختم.. چهرش واسم خیلی آشنا بود اما نمیدونم کجا دیده بودم این خانمو

اون دختر اونقدر زیبا بود که هنوز کامل ندیده محو تماشاش شدم

دختر خیلی زیبایی بود.. تیپ شیک زمستانی هم زده بود که باعث شد لحظه ای بهش حسادت بورزم

وقتی به خودم اومدم دیدم اون رفته و صدای پاشنه ی کفش هاش سکوت اینجارو پر کرده

همون لحظه مردی از اتاق خارج شدو رو به منشی گفت_ ساحل رفت؟

اونقدر تعجب کرده بودم که نفهمیدم منشی چه جوابی بهش داد

باورم نمیشد.. من اینجا توی شرکت کسی بودم که سحر دیوانه وار برای دیدن عکس
هاش بال بال میزنه

مردی که با چند تا عکس زندگی خواهرمو رقم زده
هضمش واسم سخت بود.. فکرشو نمیکردم سرنوشت تا این حد به خواهرم رحم کنه

این کتاب در سایت نگاه دانلود آماده شده است

www.negahdl.com

با صدای منشی رشته افکارم از هم گسست و پرنده ذهنیتمو سوق دادم سمت چهره
ی نگران منشی

منشی_ خانم حالتون خوبه؟ چرا هیچ حرکتی نمیکنید؟ رنگتون پریده

آب دهانمو به سختی قورت دادم و لب باز کردم.. نه حالم خوبه

ناخواسته نگاهم قفل دو تیله ی مشکی رنگ ی که عصبانی بود، شد

این مرد، پرهام خسروی همونطور که نگاهش به من بود خطاب به منشی گفت_ این
خانم از آشناهای شما هستن؟

منشی_ نه آقا ایشون اومدن واسه کار

یه تای ابروشو بالا داد و گفت_ کار؟

سر تا پا نگاهی بهم انداخت و سپس همونطور که وارد اتاق میشد گفت_ بفرستشون
داخل یه فنجان قهوه هم بیار

منشی_ چشم

هنوز کامل وارد اتاق نشده بود که با حرف من بین راه توقف کرد
من_اگر وقت مناسبی نیست روز دیگه میام.عجله ای..
همونطور که پشتش بهم بود پرید میان کلامم و گفت_ نه مشکلی نیست
و وارد شد..من هم با گام هایی لرزان پشت سرش وارد اتاق شدم
روی صندلی چرم مشکی رنگش نشسته بود..به میل کنار میزش اشاره کرد و
گفت_ بشینید
روی میل نشستم..از استرس دسته ی کیفمو بین پنجه هام میفشردم
_قبل از اینکه بیاید تحقیق کردید ببینید نیازمند کارمند هستیم یا نه؟
به میل رو به روم خیره شدم و گفتم_ نه فقط..چند روز پیش دوستم از اینجا رد شد
گفت به منشی نیاز دارید
_دیروز واسه استخدام منشی جدید اومدن..چرا دیر مراجعه کردید؟
من من کنان گفتم_راستش یکم ناخوش احوال بودم نتونستم بیام
بهش خیره شدم و ادامه دادم_واقعا کاری نیست انجام بدم؟به کار نیاز دارم
چشم هاشو نازک کردو گفت_قبلا کجا کار میکردید؟
نفس عمیقی کشیدم و گفتم_لباس های مردمو میشستم اما از شروع سرما دیگه
نتونستم دست به آب بزنم
با چشم های گرد شده گفت_کاری از من ساخته نیست..کاش زودتر مراجعه میکردید
با بغضی که به تازگی به گلوم چنگ زده بود التماس وار زمزمه کردم_زمینارو طی
میکشم..یا..
سری تکون داد که باعث توقف حرفم شد

پرهام_خب ما اینجا کسی رو داریم که نظافت کنه اما تنها چیزی که این شرکت کم
داره آبدار چیه..مشکلی ندارید با این موضوع؟

با لبخند گفتم_نه خیلی هم خوبه

از خجالت اینکه حتی زمین طی کشیدن هم واسم چیز بزرگیه،لبخند تلخی زدم که در
جوابم لبخندی به چهرم پاشید..لبخند به ظاهر زیبایی بود اما معنی اون کاملاً مشهود
بود..لبخندی از سر ترحم که باعث شد نگاهمو از چشم هایی که حال به خاطر وضع
زندگیم بهم کار دادن،بدزدم

برگه ای پیش روم گذاشت و گفت_این فرمو پر کنید واسه استخدام

باورم نمیشد این عالی بود

بعد از پر کردن فرم رو بهم گفت_حقوقتون ماهانه 300 هزار تومنه..مشکلی که
ندارید؟

من_نه ممنون..خیلی محبت کردید

پرهام_خواهش میکنم این چه حرفیه

صبح با صدای داد و بیداد،وحشت زده از خواب پریدم

صدای بابا بود که مدام تکرار میکرد_غلط کرده دختره ی بی سرو پا مگه من مردم که
اون میخواد کار کنه؟از همون اولم بخاطر دوستش پونه گذاشتم لباس بشوره ولی
دیگه ابداء..مگه اینکه از رو نعش من رد شه

بی بی_وای محمد ننه زبونتو گاز بگیر..بده دخترت کمک دستت شده توی خرجی خونه
کمکت میکنه؟

سریع از اتاق خارج شدم

من_بابا!

نگاهشو سوق داد سمتم..همین که اومد حرف بزنه گفتم_اصلا فکر نکن که محیط بدیه..باور کن تمام همکارای اونجا زن هستن..بعدم من که بچه نیستم..حقوقش خوبه..من فقط چای و قهوه میبرم اتاقشون همین..مطمئن باش اگر جای دیگه بود واسه این کار چنین حقوقیو در نظر نمیگرفتن
نگاهشو ازم گرفت و گفت_نه همین که گفتم

و رفت و روی زمین نشست و به پشتی تکیه داد

فقط کمی تن صدامو بالا بردم و از بدبختی هامون گفتم تا شاید دلش به رحم اومد
_من نمیتونم بینم بخاطر دوهزار تومن پول سلمی خورد شه توی دانشگاه..سحر گاهی دلش بستنی و رولت خامه ای میکشه و من نمیتونم واسش بخرم..بابا بفهم..پولی نیست که ما بخوایم یه روز ازش لذت ببریم..همش باید خرج اجازه خونه و چیزای دیگه کنیم

چشم هامو محکم روی هم فشردم تا این اشک های بد موقع سرازیر نشن

بابام که انگار دلش به رحم اومده بود،در حالی که با حرف های من ناراحت شده بود و ناراحتی از چهرش بیداد میکرد،لبخندی زد و گفت_باشه دخترم برو ولی باید بهم قول بدی که مراقب خودت باشی.حالا هم برو اون ضبط منو بیار دوتا مهستی گوش بدیم بی بی هم که مشخص بود از اتمام این بحث خوشحال شده گفت_منم برم چایی بیارم

و وارد آشپزخانه شد

رفتم و از توی کمد ضبط رو آوردم و به خواسته ی بابا،مهستی گوش دادیم
سحر و سلمی هم رفتن خونه ی نرگس تا کمی سحر با نرگس سرگرم شه

امروز اولین روز کاریم بود.. کسی از اینکه رئیس من پرهام بود خبر نداشت.. بابا پرسید
از اسم صاحب شرکت و من اسم طبقه بالایی شرکت رو گفتم (نادر فتحی)

زیر لب بسم الهی ختم کردم و وارد شرکت شدم

رفتم سمت منشی جدیدی که تازه استخدام شده بود

من_سلام

همونطور که سرش توی گوشی بود گفت_بفرمایید

من_من سمیرا زارع هستم.. امروز اولین روز کاریمه

یه تای ابروش رو بالا داد و گفت_استخدام شدی؟ در چه زمینه ای؟

چادرمو روی سرم مرتب کردم و گفتم_بله استخدام شدم توی قسمت آبدار خونه

تلفنو برداشت و گفت_صبر کن

و انگار که به پرهام خسروی زنگ زده، اونو از اومدن من مطلع کرد

گوشیو گذاشت سر جاش و گفت_آقای خسروی فرمودن میتونید برید سر کارتون

لبخندی زدم و راهی آبدار خونه شدم..

بین راه بودم که با حرف منشی توقف کردم

_یه قهوه واسه من و واسه آقای خسروی بیارید

همونطور که پشتم بهش بود با گفتن 'حتما' وارد آبدار خونه شدم

چادرمو روی صندلی گذاشتم و شروع کردم به درست کردن قهوه.. خداروشکر دستگاه

و لوازم دیگش اونجا موجود بود!

ساعت 9 شب بود و چیزی به تعطیل شدنمون نمونده بود که با صدای کسی دست از شستن لیوان ها برداشتم

پرهام خسروی بود!

روسری مو کمی جلوتر کشیدم و گفتم_بفرمایید

لبخندی زدو گفت_ شرمنده اگر خسته شدید..میشه یه فنجان چای به من بدید؟بعدش میتونید برید

سرمو تکون دادم_بله حتما..شما برید توی اتاقتون من براتون میارم

سری تکون داد و گفت_ خیلی خب ولی اینو بگم که من قهوه ی خالی دوست ندارم..من معمولا قهوه با شیر و شکر میخورم..قهوه ی تلخ فقط در مواقع خاص و رفت

بعد از اتمام درست کردن قهوه راهی اتاق کار پرهام خسروی شدم

تقه ای به در زدم و بعد از شنیدن صدای 'بیا داخل' دستگیره رو پایین دادم و وارد شدم

خیلی شیک توی اون کت و شلوار کرم رنگش به صندلی تکیه داده بود و به فضای بیرون از پنجره چشم دوخته بود

فضای تاریکی با فراوانی از نقطه های رنگی، که حس خوبی به وجود آدمی تزریق میکرد.چرا که حس میکردی مردم این شهر همه یار و همدم یکدیگرند اما..

همه چیز مثل خواسته های مت نیست و نمیتونه باشه!!

سینی قهوه و آب رو روی میز گذاشتم و گفتم_اگر امر دیگه ای نیست من از جانبتون مرخص بشم

برگشت سمتم و گفت_ نه میتونید برید ممنون

من_ خدانگهدار

_ خداحافظ

از اتاق خارج شدم و بعد از پوشیدن چادرم و برداشتن کیفم از اونجا زدم بیرون
با اولین حقوقی که صبح به حسابم واریز شد، اولین کاری که کردم، یه جعبه رولت خامه
ای خریدم واسه سحر

واسه سلمی هم چند تا خودکار خریدم و واسه بی بی هم تسبی شب نمای زیبایی
خریدم و بعد از خریدن کفش اسپرت راحتی واسه بابا، ساعت 11 بود که رسیدم خونه
همه دور هم نشسته بودن و در حال صرف شام بودن

من_ سلام

بی بی_ سلام..خسته نباشی ننه

من_ مرسی

بابا_ علیک سلام..چرا انقدر دیر کردی؟

پلاستیک های دستم رو بالا بردم و گفتم_ بخاطر اینل

کنارشون سر سفره نشستم و گفتم_ امروز اولین حقوقم رو گرفتم گفتم یکم خرید کنم

بی بی_ خوب کردی

سحر_ حالا چی خریدی؟

به بشقاب غذاش اشاره کردم و گفتم_ اول شامتو بخور بعد

نشونت میدم

بعد از شام پلاستیک هارو آوردم.. اول رو به سحر گفتم_ بهت قول داده بودم واست رولت خامه ای بخرم.. بفرما اینم از قول اما قول بده زیاد نخوری

با دیدن جعبه ی خامه چهرش سرشار از شادمانی شد

سحر_ وای مرسی آبجی

رو به سلمی گفتم_ سلمی بیا واست یه بسته خودکار رنگی خریدم واسه درس و مدرست

سلمی کنارم نشست و گفت_ ممنون.. وای آبجی واقعا نیاز داشتم

ابراز احساسات زیاد و گفتم_ ان شا الله که بتونم بیشتر کمک کنم

تسبی بی بی رو بهش دادم که ب*و*س*ه ای روی تسبی نشوند و گفت_ ان شا الله که خدا عاقبت به خیرت کنه

از جاش بلند شدو ادامه داد_ من برم دو رکعت نماز واسه دور کردن شیطان از منم بخونم

و وارد اتاق شد

به بابا لبخندی زدم و جعبه ی کفش رو جلوش قرار دادم

بابا_ این چیه؟

سرمو زیر انداختم و گفتم_ کفش هات کهنه شده بودن.. یه

جفت کفش اسپرت راحتی گرفتم واست که پاهات اذیت نشن

روی موهام ب*و*س*ه ای نشاند و گفت_ دختر کم پولاتو جمع کن واسه خودت.. این کارا رو نکن

من_ این چه حرفیه..

یک هفته گذشت

توی این یک هفته کیارش حتی یکبار هم تماس نگرفت
دلَم گرفته بود! از اینکه من عشق کیارشو به خودم تلقین میکردم اما اون..

امیدوارم حقیقت چیزی که توی ذهنم موج میزنه نباشه

با صدای پرهام خسروی رشته افکارم از هم گسست

_خانم زارع حالتون خوبه؟

با دست های لرزون سینی خالی قهوه رو برداشتم و گفتم_ب..بله عذر میخوام

صدای پر از نیشه و کنایه نامزد پرهام گوشمو آزار داد

_پرهام میخواستی یه نفرو اینجا استخدام کنی یه درست و حسابی پیدا

میکردی..حواست باشه یه وقت به جای قهوه،خاک نریزه توی فنجان

و قاه قاه شروع کرد به خندیدن

لبخند مصلحتی زدم و سریع از اتاق خارج شدم

دختره ی احمق!!

نفس عمیقی کشیدم تا به اعصابم مصلت باشم

گوشیم زنگ خورد

کیارش بود..هم خوشحال شدم هم عصبانی

بنابراین پا روی تمام خوشحالیم گذاشتم و گوشیمو روش قطع کردم

اینم از کیارش..بعد از دو هفته خوشی تازه فیلش یاد هندوستان کرده

بعضو به سختی قورت دادم و روی صندلی نشستم

(یک هفته بعد)

امروز بالاخره بعد از چند بار زنگ زدن، جواب کپارش رو دادم
هنوز گوشی رو کامل روی گوشم نداشتم، صدای داد و فریادش بلند شد
_چرا جواب منو نمیدی؟ هزار بار زنگت زدم؟ کدوم گوری بودی که منو یادت رفته؟ مردم
خارج هوایی میشن، این خانم هنوز هوا به کلش نخورده هوایی شده
پوزخندی زدم و گفتم_ من هوایی شدم؟ تو یک هفته معلوم نبود کجا بودی حتی زنگم
بهه نزدی.. بیچاره، عرضه نداری که بفهمی من وقتی جوابتو نمیدم یعنی قهرم نه
هوایی شدم.. اگر میخواستم هوایی شم از همون اول توی روت تفم نمینداختم
کپارش_ خوب زبونتم دراز شده
من_ زبون من دراز نشده.. تو عقل توی سرت نیست.. حتی یادی از مامانت هم نکردی
کپارش_ من واسه صحبت کردن با مامانم به خونه زنگ میزنم
من_ چه جالب پس این وسط شخص اضافه ای که فراموش شده منم
کپارش_ سمیرا اعصابمو خورد نکن اینجا به اندازه کافی اعصابم خورد میشه.. باور کن
اجازه نداریم زیاد گوشی دست بگیریم
من_ این چه کاریه که نمیزارن گوشی دست بگیریم؟ خب وقت استراحت داری.. عزیز
من دست پیشو بگیر که خر بشو نیستم
کپارش_ ای خدا.. ببین..
صدای شخصی باعث توقف حرف کپارش شد

_هوی کیارش مختاری کدوم گوری رفتی؟ بیا الان اسکندر خان اعصابانی میشه کخ نیستی

کیارش بین حرفش فریاد کشید_گمشو به تو چه..الان میام

من_جریان چیه؟

کیارش_یه بچه پررو نمیزاره با عشقم دو کلوم حرف بزنم..هی میگه بیا سر جلسه اسکندر خان ناراحت میشه

من_باشه برو که الان اخراجت میکنن..ولی یادت باشه نبخشیدمتا

خندیدو گفت_جیگر قهر کردنت..باشه بعد زنگت میزنم..خداحافظ

من_برو به سلامت..خدانگهدارت

گوشیو قطع کردم..با اینکه عصبانی بودم اما دلم به قهر کردن باهش راضی نبود بی بی اومد پیشم و گفت_دیرت میشه ها..تازه یک هفته رفتی سرکار..زود آماده شو ننه

لبخندی زدم و گفتم_باشه الان میرم

بی بی_روسری سرت نکن تا یه روسری واست بیارم

من_چه روسری؟

بی بی_وقتی بابات بچه بود کلی شال و روسری گذاشتم کنار واسه زن و بچه هاش یا عروسش..اون دو تا خیر سر که روسری نمیپوشن..میدمشون به تو

روی گونه ی گرد و تپلش ب*و*س*ه ای نشاندم و گفتم_مرسی بی بی

بی بی_سلامت باشی دردونم..برو بپوش دیرت نشه

وارد اتاق شدم..مانتوی سفید و شلوار پارچه ای سفید رنگی پوشیدم که همون لحظه بی بی وارد اتاق شد

چند تا شال و روسری دستش بود

صندوق بزرگ و قدیمی گوشه ی اتاق بود، که پارچه و چیزای دیگه ای که دوستشون داشتم داخلش بودن

بی بی شال و روسری هارو گذاشت روی صندوق و گفت_ تا من برم واست نهار بذارم ببری تو یکیشو انتخاب کن و بپوش

رفتم سمت صندوق..همشون زیبا بودن با طرح های زیبا

از بینشون، روسری طلایی رنگی از جنس ساتن با طرح گل های ریز سفید و مشکی برداشتم و سرم کردم و با گیره ی کوچکی بستمش..موهامو هم جمع کردم داخل تا مشخص نباشه

واقعا زیبا بود..تضاد جالی رو با پوست سفید و چشم های مشکی رنگم ایجاد کرده بود چادرمو هم با احتیاط روی سرم گذاشتم و بعد از برداشتن کیفم از اتاق خارج شدم بی بی که توی حیاط بود با دیدنم لبخندی زدو گفت_ماشالا..ماشالا..خدا حفظت کنه نه..مراقب زیبایی هات باش

و ب*و*س*ه ی محکمی روی گونم نشاند

ازش تشکر کردم و بعد از برداشتن پلاستیک ظروف نهار، راهی شرکت شدم

توی آسانسور با مردی که شنیدم شوهر عمه ی پرهام خسروی هست رو به رو شدم

همونطور که سرم پایین بود سلامی کردم که به گرمی هم پاسخشو دریافتم

_اینجا کار میکنید؟

من_بله..آبدار چی طبقه ی چهارم

همون لحظه آسانسور توی طبقه ی مورد نظر توقف کرد..بعد از گفتن با اجازه از آسانسور خارج شدم

از فاصله ی آسانسور تا آبدارخونه دیروز رو مرور کردم

آقا پرهام نگران کننده به نظر میرسید.خانم حیدری سعی داشت که مدام با سر زدنش آرومش کنه اما بی فایده بود

در کنار حال خرابش لبخند از روی لبش کنار نمیرفت

وقتی رسیدم رو به منشی گفتم_سلام روزتون بخیر

یه تای ابروش رو بالا داد و بدون سلام گفتن،با طعنه و کنایه گفت_ظهر بخیر خانم

زارع..میخوای دیگه نیا..چایی دم کردن خستت میکنه

دسته ی کیفمو فشردم و سعی کردم آروم جواب بدم

من_صبح با آقای خسروی تماس گرفتم و دلیل تاخیرمو واسشون توضیح دادم..روز بخیر

خواستم وارد آبدار خونه شم که صدای بلندش میخکوبم کرد_اینجا من دست راست آقای خسرویم..هر کار میکنی و هر جا میری باید منم آگاه باشم.ملتفت شدی؟

شاید آروم صحبت کردن من دلیلش اینه که دیگرون رو هم به آرومی دعوت کنم اما

این لحظه برای اثبات بی شعوری این منشی سکوت رو جایز دونستم

همون لحظه در اتاق آقا پرهام باز شدو اومد سمت ما

رو به منشی گفت_خانم حیدری چرا داد میزنید؟جریان چیه؟اینجا محیط کاره نه سره گردنه

منشی چهره ی مظلومی به خود گرفت و گفت_ این خانم احترام و شعور سرشون
نمیشه! انگار دعوا دارن

با چشم های گرد شده گفتم_ خانم حیدری من به شما چیزی گفتم؟

پرهام_ بسه هردوتون.. خانم زارع بفرمایید سر کارتون شما

سریع وارد آبدار خونه شدم.. دختره ی جلف.. طرز درست صحبت کردن هم بلد نیست

چادر و کیفمو روی صندلی گذاشتم و شروع کردم به دم کردن چای

12 تا فنجان چای توی سینی گذاشتم و به کل طبقه ی 4 تعارف کردم

به اتاق آقا پرهام که رسیدم، تقه ای به در زدم و پس از شنیدن 'بیا تو' وارد اتاق شدم

فنان چای رو روی میز گذاشتم که تشکر کرد

من_ آقای خسروی بابت امروز عذر میخوام.. راستش..

پرید میون حرفم و گفت_ میدونم.. حرفاتونو شنیدم.. بی ادبی از جانب اوشون بوده

لبخند کمرنگی ناخود آگاه روی لبم نشست.. از اینکه تونست درک کنه و نیاز نبود مثل

بقیه توضیح بدم و اینکه توی این یک هفته متوجه شدم که آقا پرهام چقدر با محبت

هستن و هم اینکه احساس میکنم یه غمی توی چشماشونه

من_ با اجازه

خواستم برم سمت در که گفت_ خانم زارع؟

بین راه ایستادم

من_ بفرمایید

_ ساعت 7 وقت داروهامه.. اگر اشکالی نداره ساعت 7 واسم یه لیوان آب بیارید

من_ خدایی نکرده اتفاقی افتاده؟

_ نه چیز جدی نیست.. یه سرما خوردگی جزئی.. فقط واسه اینکه از پا نیوفتم سعی میکنم سر موقع بخورم

من_ حتما میارم.. نگران نباشید حواسم هست

_ ممنون

من_ پس با اجازه

و از اتاق خارج شدم

خانم حیدری رو بهم گفت_ رفتی چای بدی یا چای بسازی؟

نزدیک میزش شدم و گفتم_ شما مشکلات با من چیه؟ من چه بدی در حقت کردم که شدی دشمن من؟

از جاش بلند شد و گفت_ فکر کردی رام کردن پرهام آسونه؟

شصتم خبردار شد که اینجا چه خبره

پوزخند کمرنگی زدم و وارد آشپزخانه شدم

نگو خانم دنبالشه الکی به من گیر میده.. من قراره متاهل شم آخه میام عاشق کسی که نمیشناسمش و نمیدونم اخلاقش چه جوریه میشم؟

ساعت 7 شد..

یه لیوان آب و چای سبز توی سینی گذاشتم و وارد اتاق آقا پرهام شدم

نگاهشو از برگه ها گرفت و با لبخند و لحن شیرینی رو بهم گفت_ دستتون درد نکنه به شما هم زحمت دادم

من_ خواهش میکنم.. چای سبز هم آوردم.. هم آرام بخشه هم واستون خوبه حتما بخوریدش

لبخندی زدو گفت_چقدر خوبه

با تعجب گفتم_چی؟

نگاهشو قفل چشم هام کردو گفت_اینکه شما با محبتید

ناخواستہ قلبم کمی لرزید..سرمو زیر انداختم و نفس عمیقی کشیدم

صداش به گوش رسید_البته جسارت نباشه..

من_نه این چه حرفیه..توی زندگی محبت ورزیدن خودش یه وظیفست

لیوان خالیشو روی میز گذاشت و گفت_شاید اما خب گاهی اوقات زندگی سخت تر از

تصورات ماست..مثل زندگی من..مسلماسختی هاش نمیتونه به اندازه سختی های

شما باشه

به مبل اشاره کرد که بشینم..وقتی نشستم رو بهش گفتم_هر زندگی مشکلات خاص

خودشو داره..توی هر خانواده یه چیزی هست که باعث گرفتاری شه..توی این دنیا

محبت دیگه سودی نداره فقط بستگی به خود آدم داره

با انگشت دستش روی میز ضرب گرفت

_حق با شماست خانم زارع..اما شاید محبت و عشق بتونه باعث جنگیدن با مشکلات

شه اما توی زندگی من عشق نیست

کنجکاو پرسیدم_اما نامزدتون..

پرید میون حرفم و گفت_نامزد منو که دیدید؟حتما دعوامونو هم شنیدید؟

بعد از کمی مکث ادامه داد_نمیدونم چرا اما حس میکنم میشه به شما اعتماد

کرد..یعنی در واقع این حقیقت کاملاً آشکاره پس به نظرم عیبی نیست اگر شما هم

بدونید

بعد از مکث کوتاهی ادامه داد_ نامزد من یه زن طمع خواره.. من حتی به عشقی که به من داره هم شک دارم

من_ شاید سرنوشت شما رو واسه هم نساخته!

با لحن غمگینی زمزمه کرد_ سرنوشت نخواد.. اما دل من چی؟

نمیدونم چه حسی بود اما شیرینی این حسی که عشق این مرد زیادی بود حتی به گوشت و خون من هم تزریق شد

من_ میگن از دل برود هر آنکه از دیده رود.. میدونید چی میگم.. شاید دوری نیاز باشه برای هردوتون و کمی فکر و منطق.. آقای خسروی یادتون باشه هیچوقت تصمیمی از روی دل نمیتونه جایگاه برترین تصمیم رو بگیره پس لحظه ای دلتونو کنار بذارید و فکر کنید.. این آینده ی شماست

لبخندی بر چهرم پاشید که باعث شد با گفتن با اجازه ای سریع از اتاق خارج شم اوفف دختر چت شده تو؟ به خودت بیا..

با یاد آوری نمازم، سریع به خودم اومدم و راهی نمازخونه شدم سر نماز واسه همه دعا کردم حتی..

با صدای سحر به خودم اومدم و شیرآب حیاط رو بستم

سحر_ آبجی کجایی تو؟ نکنه عاشق شدی

بلند شدم و اروم رو بهش گفتم_ هیسسسس بابا میشنوه بد میشه.. چی میگی تو؟ داشتیم وضو میگرفتم.. بیا بریم داخل هوا سرد شده سرما میخوری

با هم وارد خونه شدیم.. نمیدونم چرا اما حسی منو وادار میکرد به گفتن وجود آقا پرهام اما حس دیگری هم بود که مانع این کار میشد

میدونستم اگر سحر از این نزدیکی آگاه بشه وابسته تر به این عشق میشه
سلمی_ سمیرا میخوام گوشه جدید بخرم! یکم پول پس انداز کردم.. داری بهم بدی؟
به جای من بابا جواب داد_ نه سلمی این چه حرفیه.. خواهرت هنوز جهازش آماده
نیست اونوقت تو میخوای مثل این دخترای ولگرد گوشه بخری؟
رو به بابا گفتم_ بابا این چه حرفیه.. بزار بگیره.. همه دارن.. دختر ولگرد چیه دیگه..
رو به سلمی ادامه دادم_ آره دارم بهت میدم
سلمی_ مرسی آبجی خودمی
بلند شدم و با بی بی وارد آشپزخونه شدم
رو بهش آروم گفتم_ بی بی فردا آردو شکر میگیرم کمکم میکنی کلوچه درست کنم؟
بی بی_ کلوچه واسه چی؟
من_ میخوام ببرم سر کار.. اونجا با چای خیلی میچسبه و میخوام واسه کارکنان و
رئیس شرکت هم ببرم
بی بی ملاقه رو به سمت نشانه گرفت و غرید_ پدر سوخته نبینم از راه به در
بشیا.. کیارش داره مثل شیرمرد کار میکنه.. مراقب دهن مردم باش مادر.. یه کلوچه که
بی قصد تعارف کنی ممکنه هزارتا حرف بسازه
من_ بی بی این چه حرفیه.. وا
بی بی_ حواست به زندگیت باشه.. سفت بچسب به کیارش
سر تکون دادم و از آشپزخونه خارج شدم
کنار بخاری نشستیم و به موسیقی که از رادیو پخش میشد گوش سپردم
کیارش کجایی؟ زود بیا.. نزار دلم از پیشت برگرده.. بیا تا عشقم نسبت بهت از بین نره

به سحر چشم دوختم.. در حال ورق زدن کتاب داستان هایی بود که از نرگس گرفته بود.. فقط عکس های کتابو میدید و گرنه این دختر کجا و سواد کجا؟
اگر این دختر به مهربانی آقا پرهام پی بیره بی شک که دیوانه تر از این میشه
اگر بفهمه این آقا پرهام با چهره ی توی عکسش چقدر فرق داره این همه عکس رو کنار میذاره و به تماشای واقعی اوم میپردازه
چشم از سحر گرفتم.. باید خودمو مشغول کاری کنم تا این قدر فکرم به جاهای بیهوده کشیده نشه

پونه با صدای بلند حاوی از تعجبش گفت_ وااای جدی میگی؟
دستم روی دهنش گذاشتم و با صدای آرومی گفتم_ هیسسسس پونه الان بابات میشنوه
دستمو پس زدو گفت_ بابام حمامه.. نمیشنوه.. وای سمیرا بگو راست میگی؟ بی معرفت
از من خبر نمیگیره هیچ، آخرم باید من آخرین نفری باشم که میفهمم؟
من_ هیچکس نمیدونه..

پونه_ چرا؟

من_ چون اگر سحر بفهمه حالش بدتر میشه و بابا هم بخاطر اینکه اون جوونه و کیارش نیست حساس میشه نمیزاره برم سرکار

پونه با لحن بشاشی گفت_ بگو ببینم اخلاقت چجوریه؟ از اون مغرور خوشگلاست؟ چقدر خاطر خواه داره؟ نگو که محل کسی نمیزاره؟

خندیدم و گفتم_ هی نفس بگیر.. چی بلغور میکنی؟ تازه بلعکس.. با همه مهربونه و جواب همه رو به گرمی میده.. حتی عاشق یه دختر مغرور هم هست

نگاهمو دوختم به در و آروم زمزمه کردم_ پونه اگر ببینیش.. خیلی مهربونه
سقلمه ای از پهلووم گرفت و گفت_ کجا کوچ کردی خواهر؟ نگو که دلت پرواز کردو
رفت

و با دستش شکل اوج گرفتن هواپیما رو نشون داد

من_ بی ادب.. چی میگی تو؟

خندیدو گفت_ ضایع.. مشخصه که جذبش شدی

من_ هیچم اینطور نیست.. من کیارشو دارم.. با اینکه زیاد عاشقش نیستم اما دوستش
دارم و قراره شوهرم شه.. اونم فقط از اخلاقش خوشم اومد و اینکه.. من واقعا وابسته
ی کیارش شدم

پونه_ راست میگی.. به دل نگیر داشتتم سر به سرت میذاشتم

من_ تو چی؟ عاشق نشدی؟

پونه_ عشق چیه بابا.. ولم کن بزار نون و آب جمع کنم نمیرم از گرسنگی عشق و
عاشقی هم پیشکش

راست میگفت.. مشکل بزرگ زندگی ما پول بود و من داشتتم کجاها سیر میکردم

(یک هفته بعد)

این یک هفته قدری شیرین گذشت واسم که واسه رفتن به سر کار عجله داشتتم و
همچنین مشتاق بودم

چراشو نمیدونم!! یعنی من اصلا کارام دست خودم نیست دیگه..

سلمی_وای سمیرا هنوز کلی مونده تا شروع ساعت کارت.. صبر کن با هم از خونه
خارج شیم

من_سلمی باید برم..خودت برو..نمیخوام دیرم شه

زیر لب پوفی گفت و رفت تا آماده شه

نگاهی به تیپم انداختم..مانتوی آبی با همون شلوار سفید پارچه ای پوشیدم..دوست
داشتم امروز به جای روسری شال سر کنم..از بین شال هایی که بی بی داده بود،شال
سورمه ای رنگی در آوردم و سر کردم..موهامو کامل پوشاندم و چادرو هم سر کردم
ناخواسته دستم کشیده شد سمت سورمه..کمی توی چشم هام کشیدم

با اینکه وضع مالیمون خوب نبود اما من همیشه سعی داشتم از وسیله هام مراقبت کنم
و واسه همین خرید زیاد نمیکردم اما سلمی هفته ای یک بار باید خرید کنه

سریع از خونه خارج شدم طوری که حتی یادم رفت نهار با خودم بیارم

بیخیال..منکه به کم خوردن عادت دارم یه امروز رو نهار نمیخورم

وقتی رسیدم شرکت سلام کوتاهی به خانم حیدری کردم و وارد آشپزخانه شدم

جدیدا صبحانه هم واسه کسایی که میخواستن آماده میکردم اما آقا پرهام میگفتن که
صبحانه رو توی خونه میخورن

صبحانه رو آماده کردم و به تک به تک اتاق ها دادم همچین خانم حیدری

یه فنجان قهوه با شیر و شکر هم آماده کردم و رفتم تا به اتاق آقا پرهام ببرم

همین که از آبدار خانه خارج شدم،ساحل خانم نامزد آقای خسروی رو دیدم که رو به
روی میز منشی قرار گرفت

بدون سلام رو به خانم حیدری گفت_پرهام داخل اتاقشه؟

خانم حیدری_سلام..نه ایشون امروز تشریف نیاوردن
ساحل_اه لعنتی..داره از زیر تمام تصمیمات آینده ی من میگذره
خانم حیدری_خانم فرهادی چیزی گفتید؟
ساحل رو بهش با خشم گفت_به تو چه که من چی گفتم
و از میز منشی فاصله گرفت و به سمت آسانسور حرکت کرد
اما لحظه ی آخر نگاهی به من انداخت..نگاهی که سردی و غرور ازش بیداد
میکرد..جای تعجب داشت آقای خسروی مردی با اون همه منش و متانت عاشق زنی
به سردی و مغروری این شخص باشه
به خودم نهیب زدم..غیبت نکن سمیرا آخه به تو چه ربطی داره
قهوه رو اروم خودم خوردم و فکرمو سوق دادم سمت دلم

(از زبان ساحل)

پرهام عوضی..میدونم داری از زیرش در میری
گوشیمو در آوردم و همین که خواستم به پرهام زنگ بزنم، پیامی به گوشیم فرستاده
شد

پیامو باز کردم..نوشته شده بود:

سلام..میدونم که میدونی کی هستم..همون عشق ممنوع..البته واسه من ممنوعه
هست..یه نامه فرستادم بیارن خونت..البته چندان هم مهم نیست..فقط حرف های
دلمه که واسه من مهمه نه تو..راستی منکه این همه مزاحم تو میشم خودمو معرفی
نکردم..من یه عاشقم..سعی کردم که ازت بگذرم بخاطر خط قرمزهای زیادی که توی

مسیر عشق و زندگی‌مه اما همه چیز ناگهانی بود..عشق تو اتفاقی بود..امیدوارم در کم
کمی..من (.....) هستم..میدونم که میشناسی..منتظر تماس هستم
با خوندن اسم فرستنده قلبم به شدت لرزید..نه از هیجان بلکه از شکی که بهم وارد
میشد..این قلب درون سینم به شدت بیتابی میکرد..نفس هام به شمار افتاده بود..من
باید چکار کنم؟

سریع شمارشو گرفتم..به سه نکشیده جواب داد

_سلام

فریاد کشیدم_سلام و زهر مار..تو کی هستی؟ از کجا پیدات شد؟ اومدی وسط بدبختی
های من که چی بشه؟

_هیسسس چی می تو؟ من قصدم این نیست

داد زدم_خفه شو احمق..تو که چشم دیدن منو هم نداشتی

_بین فردا نهار بیا (...) حرف بزنیم

یه تای ابروم رو دادم بالا

من_چه حرف هایی؟

_حرف های زیادی..فقط یه سوال..شنیدم پرهام بدجوری عاشقته..تو چی؟ همین حسو
نسبت بهش داری؟

نفس عمیقی کشیدم و گفتم_اونش به تو ربط نداره

_فردا میای؟

من_تا ببینم چی میشه..فعلا

و گوشیهو قطع کردم..وای پرهام..واااای

(از زبان پرهام)

با صدای عمه چشم از صفحه تلوزیون گرفتم

عمه طلا_ پرهام جان عزیزم معدت خوب شد؟

دستی روی معدم کشیدم و گفتم_ نه زیاد

عمه_ به مانی گفتم حاضر شه ببرت دکتور

من_ نه عمه خوب میشم

عمه_ چرت نگو باید بری دکتور..یه وقت خدایی نکرده چیزیت نباشه دیر رسیدگی کنی

من_ باشه میرم شما نگران نباش

همون لحظه مانی هم اومد

مانی_ کمکت کنم بریم؟

دستشو گرفتم و گفتم_ اینجور خوبه..بریم

و بعد از خداحافظی از عمه راهی درمانگاه شدیم

مانی_ کارو بار چطوره؟ میخوام از هفته ی دیگه بیام توی طبقه ای که تو هستی کار

کنم..اون بالا بابا خیلی گیر میده اعصاب کار زیاد ندارم

خندیدم و گفتم_ باشه بیا

همون لحظه معدم به شدت تیر کشید که صدای آخم بلند شد و باعث شد سرعت

رانندگی مانی بیشتر شه

مانی واقعا به عنوان پسر عمه، خیلی خوب بود و محبت زیادی به من میکرد و من

مردونه دوستش داشتم

وقتی رسیدیم در مانگاه خداروشکر مسئله جدی نبود و بعد از زدن سرمی، تقریباً خوب شدم و از اونجا خارج شدیم

به درخواست مانی واسه سر حال شدنم و خارج شدن از این حال و هوا رفتیم بابا بستنی و بستنی خوردیم

(از زبان سمیرا)

امروز صبح از وقتی که چشم باز کردم کسل بودم خیلی زیاد.. دیشب تا دیر وقت با بی بی حیاط رو میشستیم و به گل ها آب میدادیم.. خیلی خوابم میومد

کیارش چند دقیقه ی پیش زنگ زدو حرف زدیم.. صدای اونم خسته بود.. خستگی از بی خوابی نبود بلکه از زندگی بود.. نمیدونم از دور بودن بود یا چیز دیگه اما سرد شده بود.. مثل قبل حرف های عاشقانه نمیزد و همین باعث میشد من کمی ازش دلخور و نسبت بهش سرد بشم

خانم حیدری اومد پیشم_ پس کو این عسرونه ها؟ دیر شد.. زود باش

و ازم دور شد اما بین راه صدای غرغرهاش به گوش رسید_ معلوم نیست توی کدوم هیروتی سیر میکنه..

من نمیدونم مشکل این زن با من چیه!

عسرونه ها رو سریع حاضر کردم و از اتاق خارج شدم

داشتم سینی رو روی میز خانم حیدری میذاشتم که با صدای داد و فریاد شخصی، هول کردم و فنجان چای توی سینی خالی شد

این صدای داد و فریاد از اتاق آقا پرهامه

نگاهی به خانم حیدری انداختم.. انگار اونم تعجب کرده بود

کارکنان از اتاق هاشون خارج شدن و تکاتک میپرسیدن چی شده
با گام های بلند نزدیک اتاق شدم..بی اراده دستم روی دستگیره ی در نشست و درو
باز کردم
آقا پرهام سرشو روی میز گذاشته بود و بلند ناله میکرد_خدا لعنتت کنه..عوضیا داغونم
کردید
من_آقای خسروی حالتون خوبه؟
جوابمو نداد
همون لحظه شوهر عمه ی آقا پرهام وارد اتاق شد
رو به پرهام گفت_پرهام عمو چت شده؟حالت خوبه؟دوباره معده درد گرفتی؟
آقا پرهام از جاش بلند شد..با چشم هایی که شدت غم اون مشهود بود،به شوهر
عمش خیره شدو گفت_نه عمو معدم درد نمیکنه
با مشت روی سینش کوبیدو گفت_اینجا درد میکنه..این دل درد میکنه
کم کم کارمندها وارد اتاق شدن
آقا پرهام همه رو از اتاق خارج کرد به خصوص منو
پشت در ایستادم..خدا به خیر کنه
چند دقیقه ی بعد در اتاق به شدت باز شد و آقا پرهام با گام های بلند از شرکت خارج
شد و شوهر عمش هم پشت سرش..
ساعت 9 شب بود و وقت اتمام کار!
ظرف های کثیف رو شستم و آماده برای راهی شدن به خانه شدم

همینکه در آبدار خانه رو بستم، با صدای گام های شخصی، با چشم های گرد شده از وحشت برگشتم که با چهره ی پریشان آقا پرهام مواجه شدم
تا منو دید دستی به موهایش کشید و زمزمه کرد_ شما هنوز نرفتید؟
چند نخ موی بیرون اومده از روسریم رو داخل دادم و سر به زیر گفتم_ همیشه این ساعت میرم خونه
بدون حرفی راهی اتاق شد
بین راه با حرفم باعث ادامه ی راهش شدم
_ چیزی لازم ندارید واستون بیارم؟
برگشت و گفت_ نه شما برید من خودم چیزی خواستم حاضر میکنم
من_ باشه هر جور راحتید
خواستم برگردم که گفت_ اگر اشکالی نداشته باشه یه فنجان قهوه میخواستم
سریع گفتم_ سریع حاضر میکنم واستون
و در آبدارخانه رو باز کردم و وارد شدم
تا جوش اومدن آب و درست کردن قهوه، بیست دقیقه ای طول کشید
یه فنجان از قهوه پر کردم و بردم به اتاق آقا پرهام
اون لحظه هیچ کس داخل شرکت نبود
وقتی وارد اتاق شدم، متوجه بیش از حد اندوهگین بودن آقا پرهام شدم چون سرشو روی میز گذاشته بود و گویی داشت گریه میکرد.. شانه هاش ریز ریز تکان میخوردند و این نشان دهنده غمش بود

هراسون سینی رو روی میز گذاشتم و گفتم_ آقای خسروی حالتون خوبه؟ اتفاقی افتاده؟

سرشو بلند کرد..سفیدی چشم هاش از رگه های قرمز رنگی مزین شده بود و عدسی چشم هاش براق شده بودند از خیسی اشک

با دست اشک هاش رو پاک کردو با بغضی که سعی داشت سرکوبش کنه گفت_ خوبم..ممنون..میتونید برید

برای رفتن تردید داشتم

پنجه هامو توی هم قفل کردم و گفتم_ نمیدونم دلیل حال پریشانتون چیه اما یه وقت خدایی نکرده بلایی سر خودتون نیارید

کلافه دستی روی صورتش کشید..سپس رو بهم با عصبانیت و غم فریاد کشید_ مگه نمیفهمی؟ برو بیرون..من هر غلطی بخوام میکنم..تنهام بزار خانم زارع

دلَم شکست..منه حقیری که با دو تا لبخند توی خلسه فرو رفتم، فکر میکردم همه چیز میتونه وقف مراد من باشه اما..لبخند های پرهام که سهله، روزی این عمر و زندگی هم کم کم محو میشه و فقط غمه که جاش در میان این همه خوشی امن هست و من لحظه ای به غم حسادت ورزیدم

در حالی که سعی در کنترل لرزش چانم داشتم، به سرعت از اتاق خارج شدم

نفس عمیقی کشیدم برای جلوگیری از ریزش اشک هام که موفق هم شدم

رفتم سمت آبدارخانه و بعد از برداشتن چادرم از شرکت خارج شدم..حتی نخواستم این چادرو سر کنم

تاکسی گرفتم و رفتم خونه

وقتی وارد شدم، بی بی، بابا، سحر و سلمی روی تخت گوشه ی حیاط نشسته بودند

بی بی در حال قلاب بافی بود و همونطور که سحر و سلمی زیر پتویی چنبره زده بودند، گوش به تعاریف بابا سپردند.. گویا بابا داشت از خاطرات دوران آشناییش با مامان میگفت.. گوش من به این خاطرات عادت داشت چون بی بی در مواقع ناراحتی واسم میگفت و من ذهنم درگیر مامان میشد و غصه ی خودمو فراموش میکردم با ورود من همه سر برگرداندن سمت من

بابا با نگاه خشمگین اما لحنی ملایم رو بهم غرید_ چرا دیر اومدی؟ ساعت 11 هست متعجب شدم.. فکرشو نمیکردم انقدر دیر شه

بابا ادامه داد_ همیشه 9 و نیم خونه بودی.. بین سمیرا ما صحبت کردیم اما انگار یاسینو توی گوش.... استغفرالله نمیخوام بد و بیراه بگم.. میخوای کمک دست من باشی، خیلی خب قبول ولی قول داده بودی که همه چیز سرجای خودش باشه.. دنیا مشکلات خودشو داره.. این ماییم که مشکلات واسه خودمون درست میکنیم.. تو حواست به زندگیت باشه و مشکلی واسه خودت و ما درست نکن

بعد از اتمام حرف های بابا، وارد خونه شد

دست هامو مشت کردم و رو به بی بی با بغضی که واسم تازگی نداشت نالیدم_ بی بی..

بی بی با نگاه تیزش چشم غره ای بهم رفت که قدرت تکلممو از دست دادم

سخت است.. ثابت کردن حرفی که برای دیگران واقعیتی است که با ذهنشان آن را دیده اند اما برای من تهمتی بیش نیست

سرمو زیر انداختم و وارد خونه شدم.. یکراست راهمو کج کردم سمت اتاق خواب

گوشه ای از اتاق کز کردم و دل به غصه و سر به زانو سپردم

دل من پر بود.. من حتی نخواستم با نامزد من خط قرمز هایی رو رد کنم که به چشم بابا بد بیاد اما حالا مسیر سبزی رو رد کردم که سبزی ش از بابت لبخندی بود که از جانب مرد خوش لبخند نثارم شد و حالا به چشم بابا خط قرمز به حساب میومد
من هدفم این بود که محبت کنم.. نه قصد دزدیدن اون مردو دارم نه گمراه کردنش.. پونه راست میگفت.. دختران متولد اسفند ماه بسیار رویایی هستند و من امروز فهمیدم من غرق رویای محبتم در حالی که محبت یک جا و خشم هم یک جاهست

من توی رویای پوچی سیر میکردم که ممنوع بود

* * *

امروز بابا به بی بی گفت که حق از خونه خارج شدن رو بهم نده
نمیدونم بابا چی توی من دید که باعث شد همه حتی خواهرام هم در پاسخ نگاه و یا لبخندم به من اخم کنند
صدای معترض بی بی منو از افکارم جدا ساخت
بی بی _ بلند شو.. با شکمت دیگه چرا قهر میکنی؟
چشم به پرده ی کرم رنگ پنجره ی اتاق دوختم و گفتم _ بی بی ولم کن راحتم بزار
بی بی _ دختر اشتباه میکنی آخرم خودت قهر میکنی؟
کمی تن صدامو بالا بردم و گفتم _ بی بی ولم کن من چه اشتباهی کردم؟
بی بی که دید کل کل با من فایده ای نداره از اتاق خارج شد.. یکم بعد پونه اومد بهم
سر بزنه

رفتیم و توی حیاط نشستیم

همونطور که دستمو دور میله ی سرد آهنی تخت حلقه کرده بودم، چشم به دستم
دوختم

من_پونه میبینی حال و احوال منو؟چه فکرای که در مورد من نمیکنن..فکرشو
نمیکردم برای اولین بار دیر کردن این همه مصیبتو داشته باشه

پونه تکه سیبی در دهان گذاشت و با دهان پر گفت_ تو توجه نکن مهم دل تو هست
که میدونه حقیقت از چه قراره

با خنده بهش چشم دوختم و گفتم_ تو نمیخواه حرف بزنی الان خفه میشی میوفتی رو
دستم

خندید که سیب پرید توی گلوش..بهش لیوان آبی دادم که آرام شد

خندید و گفت_چشمت خیلی شوره ها

منم در جوابش خندیدم و حرفی نزدم

شب که بابا اومد به اتاق پناه بردم

سلمی وارد اتاق شدو گفت_بیا بیرون بابا کارت داره

من_من کاری باهاش ندارم

سلمی_چرت نگو بیا بیرون..کم مشکل داریم مشکل دیر اومدن و قهر کردن تو هم
اضافه شد

رو بهش داد زدم_سلمی برو بیرون

اونم کوتاه نیومد و داد زد_سر من داد نزن..فکر کردی...

با صدای بابا حرفشو ادامه نداد

بابا_سلمی برو از اتاق بیرون

سلمی با حرص پا بر زمین کوبید و با گام های محکم از اتاق خارج شد و درو بهم کوبید

رومو از بابا گرفتیم و چشم به گل های فرش دوختم

بابا_ بجای اینکه توضیح بدی قهر میکنی؟ یا واسه اینکه زمین نخوری دست پیشو میگیری؟!

من_ بابا چرا نمیفهمی؟ دارم کار میکنم.. توی این 27 سال چی از من دیدید که تازه یادتون اومده به من گیر بدید

بابا با عصبانیت گفت_ صداتو واسه من بالا نبر

نالیدم_ آخه شما دارید تهمت میزنید.. من نامزد دارم.. اونقدرها هم که فکر میکنید کثیف نیستم که هوایی شم

بابا دستی لای موهایش کشید و گفت_ نگو این حرف هارو بابا.. من به صلاح تو حرف زدم.. بهت هم اعتماد دارم.. از فردا برو سر کار اما سحرم باهات میاد تا یکم اوضاع آروم شه

سر تکون دادم و نگاهمو ازش گرفتم.. دروغ نگم هنوز دلخور بودم

واسه شام از اتاق خارج شدم

سلمی با طعنه گفت_ میبینم آشتی کردی

همونطور ایستاده رو بهش گفتم_ سلمی سر به سر من نذار

پوزخندی زد و گفت_ چی شد؟ اعتراف کردی؟ حالا کجا بودی؟

انگشت اشارمو سمتش گرفتم و گفتم_ مت هر چی و هر کی که باشم به خودم اعتماد دارم.. پونه از تکاتک لحظه های من با خبره میتونید ازش پرسید

سلمی_ به روباه میگویند شاهدت کیه میگویم دمم

داد زدم_ آخه به تو چه ربطی داره.. داری شورشو در میاری هیچی بهت نمیگم

سلمی_ این...

بابا داد زد_ ببند دهن تو سلمی.. تو سرت به کار خودت باشه.. دخالت نکن با خواهرتم
درست صحبت کن

سلمی از سر سفره بلند شد و به اتاق پناه برد

چشم هامو بستم و چندین نفس عمیق کشیدم.. خدایا خودت بهم صبر بده

امروز من برگشتم سر کار البته با سحر

سحر از اینکه قراره حال و هوایی عوض کنه شاداب بود اما من از اتفاق هایی که قرار
بود اتفاق بیوفته مضطرب بودم

هر چی که به شرکت نزدیک تر میشدیم، استرس من بیشتر میشد

استرس رو به رو شدن سحر با پرهام.. مطمئنم دوباره سحر ضربه میخوره. صبح به بی
بی جریانو گفتم اما اون باور نکرد و فکر کرد برای نبردن سحر این دروغات رو ساختم
و میگفت این پسر خارجیه ایران زندگی نمیکنه در حال که واقعیت این نبود

رو به سحر گفتم_ سحر عزیزم.. میخوای تو نیای؟ بیرون باشی؟

به خودم نهیب زدم.. بیرون چرا دیگه؟ توی این سرما

ادامه دادم_ هر چه بادا باد.. باشه بیا داخل

وقتی رسیدیم دست سحر و بین دستم محکم گرفتم و وارد شرکت شدیم

همین که وارد آبدارخونه شدیم، سحر رفت تا آبی به صورتش بزنه

سریع از آبدارخونه خارج شدم که آقا پرهامو جلوی میز منشی دیدم.. نگاه خانم
حیدری به من، باعث برگشتن آقا پرهام شد

با نگرانی بهم خیره شد.. توی نگاهش علامت سوال بود از اینکه چیزی شده؟

همون لحظه سحر اومد پیشم

سحر_ آبجی اینجارو بهم نشون..

توقف حرفش بهم فهموند که دید.. سحر بالاخره اون اسطوره ی 4 ساله ش رو در
مکانی که فکرشو نمیکرد دید

همونطور که نگاهم به آقا پرهام بود، دست سحر و گرفتم.. دستمو محکم فشرد و با
صدای آرومی نالید_ آ.. آبجی این.. این خودش.. شه؟

سرمو زیر انداختم و گفتم_ خودشه

صدای آقا پرهام شنیده شد_ خانم زارع حالتون خوبه؟

سر بلند کردم و چشم به سحر دوختم

چشم هاش پر از اشک بود.. دستمو روی شانمش گذاشتم و گفتم_ سحر قربونت برم
حالت خوبه؟

آقا پرهام کنار سحر قرار گرفت و رو به من گفت_ حالشون خوبه؟

سحر هنوز بدون هیچ حرفی خیره بهش بود و فکر کنم این نزدیکی شک زیادی رو
بهش وارد کرد چون پاهاش شل شدن و بیهوش پخش زمین شد

وحشت زده گفتم_ سحر؟ چت شد؟

آقا پرهام سحر رو دست هاش بلند کردو به اتاقش برد و روی مبل خوابوندش

خانم حیدری هم آب قندی آورد و چند تا از همکارها او مدن برای اینکه ببینن حال
سحر بهتر شد یا نه

انگار همه از غش کردن خواهر من باخبر شدن

آقا پرهام_خواهرتون مشکلی دارن؟ چرا یه دفعه بیهوش شدن؟

با چشم های لبالب از اشک و صدای بغض آلود زمزمه کردم_چیزی نیست

پلک های سحر لرزیدن و بالاخره چشم باز کرد

تا پرهامو دید چشم هاشو بست

دستشو گرفتم و گفتم_سحر خوبی؟

چشم بسته پاسخ داد_آجی من میخوام برم خونه

بلند شدم و گفتم_ الان زنگ میزنم پونه بیاد دنبالت بیرت

زنگ زدم به پونه و گفتم تا نیم ساعت دیگه اینجاست

برگشتم پیش سحر..پرهام بالای سرش ایستاده بود و اون چشم بسته در حال اشک
ریختن بود

بعد از نیم ساعت پونه رسید..اون از موضوع از قبل باخبر بود بنابراین سحر و برد خونه

سحر قبل از ورود به آسانسور،دل سیری آقا پرهامو تماشا کرد که فکر کنم واسه یک
سال رویا کافی باشه

و این باعث تعجب اون شد

حال سحر خیلی بد بود..حال همه ی کسانی که امثال سحر هستن واقعا بده

سخته اینکه بالاخره رویایی که فقط رویاست یه روزی به واقعیت پیوند بخوره

بعد از رفتن سحر، قطره اشکی که روی گونم سر میخورد و با سر انگشتم پاک کردم و
برگشتم به آبدارخونه

آقا پرهام پشت سر من وارد آبدار خونه شد

بدون اینکه نگاهش کنم گفتم_ چیزی لازم دارید؟

پرهام_ بله چیزی لازم دارم

من_ بفرمایید

صدای آرومش شنیده شد_ بخشش لازم دارم

با این حرفش، سرمو بلند کردم و بهش چشم دوختم

زیر لب زمزمه کردم_ بخشش؟

دستی به صورتش کشیدو گفت_ بابت اونروز عذر میخوام.. راستش..

با بغض ادامه داد_ بلایی به سرم اومد که منو کشت.. درک کنید خانم زارع اونروز

بدترین لحظه زندگی من بود و من کنترل دست خودم نبود.. خواهش میکنم منو بابت

رفتار اون روزم ببخشید

چشم هاش لبالب پر از اشک شدن.. بدون حرف دیگه ای راهشو کشیدو رفت

چرا ما فکر میکنیم انسان های پولدار و مشهور هیچوقت نمیتونن غم و دردی داشته

باشند؟

گاهی ممکن است دردی دچار این پولدار ها بشه که با پول درمان نمیشه و من امروز

به شکی که داشتم یقین پیدا کردم

تنها خداست که درمان درد است و مسکن آن درد

شرکت خالی شده بود.. برای برداشتن فنجان چای کارمندها به اتاق ها رفتیم.. وقتی وارد اتاق آقا پرهام شدم، کاغذی روی میز توجه منو به خودش جلب کرد ناخواسته دست بردم و کاغذ رو برداشتم.. فکر کنم زیبایی دست خط کاغذ اختیارمو ازم گرفت

روی کاغذ نوشته شد بود:

بعد از تو

موهایم که هیچ

شعر هایم هم سپید شدند....

من از این متن پی بردم به ترک ساحل خانم

شاید کمی تونستم درک کنم این درد بی درمانو برای همین خودکاری از روی میز برداشتم و زیر این شعر نوشته شده، نوشتم:

با توکل به خدا

دیروز را فراموش

امروز را تلاش

و آینده را امیدوار باش...

و سریع از اتاق خارج شدم

وقتی رسیدم خونه، هجوم بردم سمت سحر که توی سالن روی زمین دراز کشیده بود

بی بی کنارش نشسته بود.. رفتم سمت سحر.. دستی روی موهایم کشیدم و

گفتم_ سحر.. آبجی فدات شه خوبی؟

بی بی رو بهم گفت_چشمه این ننه؟ پونه آوردش و بدون حرفی رفت.. از وقتی اومده یه کلمه هم حرف نزده.. تو بگو ننه.. دلم شور میزنه.. چشمه؟

سرمو زیر انداختم و گفتم_پ.. پرهامو دیده

و با صدای خیلی آرومی زمزمه کردم_من باید زودتر از اینا سحر و در جریان مید...

با صدای هق هق ناگهانی سحر، وحشت زده سر بلند کردم.. فکر کنم صبح تا حالا خودشو نگه داشته بود

بغلش کردم و گفتم_سحر گریه نکن

میون هق هق گریش نالید_آبجیی.. باورم نمیشه.. هیچوقت فکر نمیکردم ببینمش..

سریع از جاش بلند شدو گفت_آبجی فردا که باهات میام سرکار باید خوشگل کنم.. منو خوشگل میکنی؟

با بغض زمزمه کردم_فردا جمعه ست

بلند تر زد زیر گریه و گفت_نه باید بری سرکار.. خیلیا هستن که جمعه ها هم سرکار میرن

منی که اشک هام سرازیر شده بودند، با ناراحتی گفتم_عزیز من شرکت تعطیله

خودشو انداخت توی بغلم و بلندتر گریه کرد.. گریش جووری بود که تنو به رعشه می انداخت..

هی روزگار کوچک بودنت را میبینی؟ خواستی به رخ عاشق بکشی؟ یا خواستی به رخ این واقعیت بکشی؟

اما هر چه که بود حال عاشقی را دگرگون کردی

شب بابا و سلمی برگشتن خونه..وقتی به ماجرا پی بردن هر دو متعجب شدن..بابا به علاوه ی تعجبش ناراحت هم شد..چرا که دردانش با عشق واهی،نه عشق واقعی که داشت،در حال نابودی بود

این عشق که پیداش شد دیگر واهی نیست چون شاید راهی باشه تا سحر به این عشق برسه اما..

من چی؟

منی که باختم به لبخند اون مرد خوش لبخند

سرمو تکان دادم تا از این افکار بیهوده خارج شم..

بابا آروم رو بهم گفت_سمیرا خواهرتو ببر توی حیاط یکم آروم شه

سر تکون دادم و رفتم سمت سحر

من_سحر بیا بریم توی حیاط

در حالی که چشم از پوسترها برنمیداشت گفت_نمیام..میخوام ببینم واقعا خودش بوده یا نه

نفس عمیقی کشیدم و گفتم_میدونستی امشب چقدر ستاره ها خوشگلن؟اگر

ببینیشون یاد پرهام میوفتی..منم مثل تو..یاد...یاد

بعد از مکث کوتاهی ادامه دادم_یاد کیارش میوفتم

سحر_جدی میگی؟

سرمو به علامت آره تکان دادم

شتاب زده از جابرخاست و به سمت حیاط رفت..من هم پشت سرش وارد حیاط شدم

با اون حرفی که من زدم، سحر به عمق زیبایی ستاره ها و همچنین ماه پی برد و تا
طلوع خورشید در سکوت به آسمان خیره بود
من طاقت نیاوردم و همونجا تن به خواب سپردم...
صبح با صدای آوای خروس همسایه، از خواب بیدار شدم
سحر سرشو روی پاهام گذاشته و غرق در خواب بود
بی بی توی حیاط داشت باغچه رو آب میداد
من_ صبح بخیر بی بی.. واسه نماز صبح چرا بیدارم نکردی؟
بی بی شیرآبو بستو گفت_ فهمیدم دیر خوابیدید بیدارت نکردم.. ان شا الله خدا حال
خواهرت رو میبینه و میبخشه این قضا رو
نفس عمیقی کشیدم و بعد از بیدار کردن سحر، به حمام رفتم تا خستگی از تنم خارج
شه و نماز صبح و ظهر و عصرمو خوندم
بعد از صرف نهار، راهی خانه ی رقیه خانم شدم
من_ خوب هستید رقیه خانم؟
سیب های پوست کنده رو جلوم گذاشت و گفت_ شکر.. تو خوبی مادر؟ کیارش چند
مدتیه زنگم نزده.. پریشونم.. غمگینم
من_ سرش شلوغه نگران نباشد.. اگر خدا بخواد با دست پر میگرده
روی تسبی که در دستش بود، ب*و*س*ه ای نشاند و گفت_ ان شا الله.. خدا
میخواد.. خدا موفقیت و خوشبختی بچمو میخواد.. من هر چی زجر توی این دنیا کشیدم
واسه خاطر اون بوده.. بچم این همه بخاطر تو داره زجر میکشه.. کارای ساخت و ساز
خونشو بخاطر کار ول کردو رفت.. خدا میخواد.. من میدونم

لبخند تلخی زدم.. به تلخی دلتنگی.. به تلخی دلتنگی مادر منتظری که چشم به راه
خوشبختی فرزندشه.. من به سلامتی و خوبی کیارش ایمان دارم

(از زبان پرهام)

لیوان شربتو روی میز گذاشتم.. نمیخواستم به صورتشون نگاه کنم.. چشم به شلوار
جینم دوختم و گفتم_ عمه مرسی که تا اینجا واسم مادری کردید ولی.. دیگه
بسه.. میخوام روی پای خودم باشم.. یکم پس انداز دارم.. خونه توی یه محله ی
کوچیک میخرم.. واسم سخته که..

با ورود شخصی حرفمو متوقف و سر بلند کردم.. مانی بود

دوباره سرمو زیر انداختم و ادامه دادم_ واسم سخته این زندگی.. خود ساحل همیشه
میگفت برای شروع زندگی دوباره باید زندگی قبلی همراه با خاطراتش پاک شن.. منم
میخوام همه چیزو فراموش و پاک کنم

با صدای گریه ی ناگهانی عمه سر بلند کردم.. اومد جلوم و روی زمین زانو زد.. میون
هق هق گریش نالید_ نکن.. نکن قربونت برم.. با من اینکارو نکن.. منو نکش.. بدبختم
نکن.. منو به خاک سیاه نشون

دوتا دستشو مشت کردو محکم روی زانوهایش کوبید

_ به بابات قول دادم.. نمیتونم ولت کنم.. من واسه تو بیشتر از این دو تا زلیل مرده
مادری کردم.. واسه تو بیشتر زجر کشیدم.. واسه تو بیشتر ناراحت شدم.. واسه تو..
انقدر گریش دردناک بود که حتی به خودش هم اجازه ی ادامه ی صحبت رو نداد
آره منم گریه میکردم.. به بخت و اقبال

من_ عمه توروخدا گریه نکن.. مگه میخوام چکار کنم؟ فقط جدا زندگی کنم.. صبح تا شب ک سرکارم بقیشم فکر کن سرکارم

عمه_ نمیتونم.. من میخوام هر روز صبح خودم بهت صبحانه بدم.. هر شب رو بروی من شام بخوری

سر عمه رو توی آغوشم گرفتم و آروم میون گریه م زمزمه کردم_ عمه.. باور کن سخته.. خودتم میدونی بلایی به سرم اومد که اگر تا الان اینجا موندم، داشتم شکنجه میشدم.. عمه توروخدا درک کن.. حتی نمیدونم یه لحظه ی بعدم چی میشه و باید چکار کنم

عمه دستشو دور گردنم حلقه کردو همونطور که ریز ریز روی پیشانیم ب*و*س*ه مینشانده، میون گریش مینالید_وای..وای..وای..

روی موهایش ب*و*س*ه ای نشاندم و از جام بلند شدم.. عمو هم نگرانی از چهرش بیداد میکرد

مونا که در حال گریه بود همون لحظه از جاش بلند شد و دوان دوان راهی طبقه ی بالا شد

از جام بلند شدم و حرکت کردم سمت پله ها

لحظه ی آخر مانی رو دیدم که با چهره ای حاکی از شرمساری، سر به زیر انداخته بود نفس عمیقی کشیدم و از پله ها بالا رفتم.. انقدر داغون بودم که نمیتونستم حتی با مونا صحبت کنم و از دلش بیرون بیارم

چمدونی بیرون آوردم و بیشتر لباس هامو داخلش جا دادم.. وسیله های مورد نیاز دیگه هم جمع کردم و همراه چمدون از پله ها پایین رفتم

عمه اومد سمتم..دسته چمدونو گرفت و گفت_ عمه نرو..میشینیم با مانی مشکلو حل میکنیم..تو کجا میخوای بری؟چی میخوری؟چی میپوشی؟من دق میکنم..ای خدا!..مانی خدا از رو زمین نیستت کنه پسر..ببین چه به روزگارش آوردی لبخند تلخی زدم و گفتم_ عمه جان..مشکل من با صحبت حل نمیشه مکثی کردم و سپس اروم ادامه دادم_هنوزم درک خ*ی*ان*ن*ت مانی و ساحل به من واسم دور از تصویره چه برسه بخوام باهاش کنار بیام..خداحافظتون با بی اعتنایی به گریه های عمه حرکت کردم سمت در..لحظه ی آخر برگشتم و رو به مانی گفتم:

گاهی باید رفت حتی بدون دل

(از زبان سمیرا)

گوشه ای از سالن کز کرده بودم که صدای بی بی رشته از افکار پرتم گسست بدون اینکه چشم بهش بدوزم زمزمه کنان گفتم_هوم؟ بی_هوم و کوفت..درست بگو چته؟ سرمو به دیوار تکیه دادم..زانو به بغل گرفتم و همونطور که خیره به دیوار سفید بودم گفتم_بی بی کیارش ازم دور شده..هم جسمش هم روحش..نه باهام تماس میگیره نه احوالی میپرسه..

بی بی پرید میون کلامم و گفت_شاید کار داره

پوزخندی زدم و گفتم_بی بی من دیگه بچه نیستم..بزار بگم از بدبختی هام..کیارش هر روز به رقیه خانم زنگ میزنه اما به من..نه..

اینا به کنار..گفتم برم سر کار پول در بیارم اما چی شد..

مکت کردم..حرف اصلی واسه آخر کاره نه الان..باید خودمو گرم کنم تا بگم از اون چه که نباید گفت..

ادامه دادم_توی سر کار مشکلات خاص خودش دچارم شد..بی بی خیلی سخته..اینکه من هر روز بخوام چایی ببرم به اتاق کارمندا و با تیکه های منشی آقای خسروی رو به رو شم..جدیدا دیگه حتی به من تهمت یه زن...

بی بی دست گذاشت روی شانم و گفت_مدام بهت گفتم این گوشت در باشه این دروازه..دنیا جای غریبه ننه..جلوی تنها چیزی رو که همیشه گرفت دهن مردمه و تنها چیزی که متوقف نمیشه حرف مردمه..بزار یه داستان واست بگم..آقا جون خدایا مرزت همیشه میگفت واسم

یه روز بین یه خر و گرگ دعوا میشه..شیر میگفت علف سبزه اما خر میگفت علف آبی..خلاصه به تفاهم نمیرسن و میرن پیش شیر سلطان جنگل..گرگ میگه،ای سلطان جنگل من میگم علف سبزه اما این میگه علف آبی..شیر دستور به زندانی کردن گرگ میده..گرگ میگه:چرا منو زندانی میکنید؟من که درست گفتم علف سبزه..شیر گفت:زندانی میشوی تا فراموش نشود که هرگز با نادان ها بحث نکنی

بین ننه توی این زمونه همه نادان هستن..تو تلاش کن..تو قوی باش..همیشه کر باش در برابر تهمت و حرف هایی که بهت میزنن

آب دهانمو به سختی قورت دادم و گفتم_بی بی اصلا گور بابای این خانم حیدری..اما این دل پر پر من چی؟این دل من که داره میبازه چی؟

بی بی با لحن بشاشی رو بهم گفت_خب عاشق شو مادر..مگه بده عاشق شوهرت شی؟

بغضمو قورت دادم و گفتم_ شاید دست من نیست که خانم حیدری جدیداً چه حرف هایی که بهم نمیزنه.. بی بی من باختم.. من باختم به مرد مهربونی که به ظاهر مهربونه اما روزگار در حال خنجر زدن بهشه.. بی بی بی توجهی کیارش باعث شد من به دنبال محبت برم و اون محبت دل منو باخت..

بی بی نگران رو بهم گفت_ پناه بر خدا.. نگو که عاشق یکی دیگه شدی؟

بغضمو به سختی قورت دادم و گفتم_ آره بی بی.. عاشق کسی شدم که تا دیروز عشق واهی خواهرم بود اما الان عشق واقعی من.. کیارش کمرنگ شدو پرهامو جایگزینش کرد..

و شکست.. بالاخره بغضی که از عشق یکبارگی من در گلوم سنگینی میکرد شکست سر چرخاندم و به بی بی چشم دوختم..

زد پشت دستش و گفت_ استغفرالله.. استغفرالله.. خدایا ببخش اینو.. تو نادیده بگیر.. این دختر..

احساس کردم راه نفس بی بی گرفته شده چون نمیتونست درست صحبت کنه وحشت زده رو بهش گفتم_ بی بی.. بی بی حالت خوبه؟

بی بی_ استغفر.. الله

با گریه گفتم_ باشه بی بی.. باشه.. من غلط کردم

سریع رفتم در پنجره رو باز کردم و آب قندی واسه بی بی آوردم که کمی بهتر شد من_ بی بی معذرت میخوام

بی بی چشم هاشو بست و زمزمه کرد_ تو شوهر داری.. خواهر مریض داری.. میخوای همه رو بدبخت کنی؟

میون گریم نالیدم_ بی بی دست من نیست آخه

بی_ بی_ هیسس نگو دیگه.. سحر بیاد خونه بفهمه میمیره

من_ بی بی چکار کنم؟

بی_ بی_ حرف نزن فقط.. توبه کن دختر.. توبه کن.. گناهه.. بلندشو که وقت اذانه

از جام بلند شدم و وارد حیاط شدم.. وضو گرفتم و چند بار آب پاشیدم به صورتم تا

کمی حالم بهتر شه

تکه ای از کیک شکلاتی که دیروز با کمک بی بی درست کردیم، رو روی میز خانم

حیدری گذاشتم

تصمیم داشتم حداقل من باهش خوب باشم

با لبخند گفتم_ اینو من درست کردم.. بفرمایید

نگاهی بهش انداخت و با لحن چندش آوری گفت_ نه من این کیک هارو

نمیخورم.. معلوم نیست چقدر دست کثیف بهش خورده.. نمیخورم ببرش

با دلخوری از روی میز برش داشتم.. همون لحظه منشی طبقه ی بالا اومد

پایین.. بشقاب رو برداشتم.. همین که خواستم برم حرف های منشی باعث شد بین راه

توقف کنم و گوش به صحبت هاشون بسپریم

_ حیدری یه خبر توپ

حیدری_ چی شده؟

_ با یه شرکت خوبی قرار داد بستن.. میخوان یه مهمونی برگزار کنن.. تمام کارمندا با

خانواده هاشون دعوتن.. گفتن منشی ها هم دعوتن

حیدری_والای چه عالی.. تو زود برو بالا منم برم توی اتاق پرهام.. دعا کن منو دعوت کنه که همراهش باشم

_چی میگی تو؟ معلومه که دعوت میکنه.. از نگاهاش میفهمم که عاشقت شده.. من آدمارو خوب میشناسم

حیدری_ تو هم فهمیدی؟ وای خدا دل تو دلم نیست.. فقط اگر این یارو آبدار چیه بزاره که..

با دیدن من از ادامه ی حرفش صرف نظر کردو با خشم رو بهم غرید_ تو که هنوز اینجایی. زود برو داخل.. ندیدم آبدارچی انقدر فضول باشه! لابد میخوای بیای؟

و همزمان هردوشون با هم خندیدن.. نفس عمیقی کشیدم و از شون دور شدم داشتم فنجان هارو میشستم که توی سینی پرهام متوجه کاغذی شدم..

پرهام.. آره چند روزیه که از آقا پرهام واسم نقش پرهام رو گرفته کاغذ رو برداشتم و خوندم:

دلم می نالد از درد جدایی خدایا چاره ای صبری و راهی
چه شبها در فراغش گریه کردم تو خود شاهد بر این دیر آشنایی
به هر برزن رسیدم ناله کردم ز دل فریاد سر دادم کجایی
به او گفتم میان قلب من باش تو بر دنیای قلب من خدایی
دلم هر دم به یک آتش بسوزاند بدو گفتم چنین ظالم چرایی
به من می گفت در قلبت نمانم روم زین جا و من یابم رهایی
شبی او گفت عقلت من نخواهم تو هم باید که عقلت را نخواهی
به امرش عقل را بیرون فکندم به او گفتم که اکنون تو رضایی؟

بخندید و بگفت امشب روم من و تو دیوانه دنبالم نیایی
بدان ای آرزو عقلت نگه دار که دیوانه ندارد آشنایی
چشم هامو روی هم فشردم تا مانع از ریزش اشک هام بشم
این دل من بازی عاشقی بدی رو شروع کرده..یه بازی سخت..من دل از کسی که
دیوانه وار دوستم داره کندم و دل بستم به کسی که حتی اگر روزی واسش چای نبرم
ممکنه منو از یاد ببره
با صدای شخصی به خودم اومدم..ساحل خانم بود
کاغذو مچاله کردم و گفتم_سلام بفرمایید
یه تای ابروشو بالا انداخت و گفت_خواست کجاست؟خوبی؟
لحنش کمی نگران به نظر میومد..لبخندی زدم و گفتم_ممنون خوبم..کاری داشتید؟
ساحل_بین یه جریاناتی بین منو پرهام پیش اومده..میخوام از دلش در
بیارم..شیرینی قهوه چیزی نیست بیاری اتاقش؟
من_چرا اتفاقا..کیک پختم..امروز آوردم اینجا
بشکنی زد و گفت_زدی تو خال..سریع بیار اتاقش
سری تکان دادم که بدون حرفی رفت..
سریع کیک به همراه یه فنجان قهوه با شیر و شکر و یه فنجان قهوه تلخ مخصوص
ساحل خانم،توی سینی گذاشتم و راه اتاق کار پرهامو پیش گرفتم..نمیدونم چرا اما
قلبم بی تاب میگرد..سینی بین پنجه هام به لرزش در اومده بود گویا میخواست این
دست بی تاب منو رها کنه
دستم روی دستگیره در بود که با صدای خانم حیدری مکث کردم

_خسته نشدی انقدر جلوی پرهام رژه رفتی؟

با بی توجهی بهش، تقه ای به در زدم و وارد شدم. پرهام چشم هاشو بسته بود و ساحل هم عصبی توی اتاق راه میرفت

سینی رو روی میز گذاشتم که پرهام میون اون همه غم و اندوهش لبخندی زد و سپس با بغض گفت _ ممنون

بهش چشم دوختم.. اونقدر غم چشم هاش مشهود بود که قلبم لحظه ای لرزید..

سریع نگاهمو گرفتم و برگشتم.. ساحل با چشم های باریک نگاهم میکرد.. خداکنه از توی چشم هام راز دلمو نخونده باشه

برگشتم به آبدارخونه.. خدایا خودت کمک کن به هم برنگردن.. من کسی نیستم که واسه کسی دعای بد کنم اما..

این دل من چی میشه؟ خدایا چرا من اینطوری شدم؟ چرا لبخند و مهربونی های یه مرد

باعث شد دل من زیرو رو بشه.. مردی که جدیداً پی بردم حتی از من کوچیک

تره.. پرهامی که 2 سال از من کوچیک تره.. اما کجای دنیا اینو خطاب میدونه؟ حتی اگر

پرهام پسر 18 ساله هم بود شاید من حس الان رو داشتم

ساعت 9 بود و وقت تعطیل کار..

ساحل و پرهام هنوز داشتن صحبت میکردن

داشتم چادرمو سر میکردم که ساحل وارد شد

ساحل_ اسمت چیه؟

تعجب کردم

من_ واسه چی؟

ساحل_ اینجور که شنیدم توهم فهمیدی از جدایی ما
سرمو زیر انداختم و گفتم_ قصد فضولی نداشتیم ناگهانی..
پرید میون حرفم و گفت_ بحث این چیزا نیست..بین از نگاهت خوندم توی دلت چی
میگذره
وحشت زده بهش چشم دوختم که گفت_ این شماره منه..باهات صحبت های زیادی
دارم..هر وقت بی کار بودی زنگم بزن بریم جایی صحبت کنیم
کاغذ رو از دستش کشیدم..تا به خودم پیام اون رفته بود..سرمو بلند کردم
من الان باید از این زن متنفر باشم؟ چون کسی که بهش دل بستم دلباخته ی این زنه
باید دشمن این زن باشم؟

نفس عمیقی کشیدم..آروم باش سمیرا..آروم باش

همراه بی بی و سحر داشتیم برنج پاک میگردیم..سلمی هم همونطور که بابا دراز
کشیده بود داشت شانه هاشو ماساژ میداد

بابا_بی بی امروز خداروشکر حقوقمو گرفتم..فردا بیا بریم یکم خرید کنیم

بی بی_ خداروشکر

سحر رو به بابا گفت_ یعنی سمیرا دیگه نمیره سرکار؟

سریع گفتم_ چرا نرم؟

سلمی با لحن کنایه داری گفت_ اوه چه زودم عصبانی میشه..کسی نگفت تو نری

بابا غرید_ سلمی..

سلمی هم سکوت کرد و نگاهش از م گرفت.. بی بی با نگاهش بهم فهموند که الان فقط سکوت جایزه

بابا_ کی گفته سمیرا نمیره سرکار؟ دستش درد نکنه خیلی کمک میکنه

سحر سینی برنج رو هل داد و گفت_ بابا.. من دیگه بستنی و رولت خامه ای نمیخوام.. دیگه نمیخوام سمیرا واسم پوستر بخره.. دیگه نمیخوام منو بیره بیرون.. بابا بگو سمیرا نره سرکار.. دوست ندارم دیگه پرهامو ببینم.. سمیرا هم نمیخوام ببینتش.. بابا پرهام مال منه بهشون بگو.. من میخوام برم سرکار سمیرا اونجا کار کنم.. میخوام ببینمش و حواسم بهش باشه که سرمانخوره

میون حق حق گریش بلند تر ادامه داد_ بابا سمیرا همش میره پیش پرهام.. اون میبینتش اما من نمیبینمش.. نمیخوااااا

با چشم های لبالب از اشک چشم دوختم به دانه های برنج.. سحر منو ببخش.. من گرفتار گ*ن*ا*ه بزرگی شدم

از جام بلند شدم که بی بی گفت_ کجا؟

من_ با ساحل خانم قرار دارم.. گفت میخواد مسئله مهمی رو بهم بگه

سحر رو بهم گفت_ ساحل همون دوست دختر پرهامه؟

چون میدونستم بابا از بازگویی این مسائل بدش میاد بدون حرفی وارد اتاق شدم

تیپ ساده ای زدم و بعد از سرکردن چادر از اتاق خارج شدم

رو به بابا گفتم_ بابا من برم زود برگردم اشکالی نداره؟

بابا_ نه بابا جان برو به سلامت

از همه خداحافظی کردم و از خونه خارج شدم

زنگ زدم به ساحل و آدرس کافی شاپی داد که به اونجا برم

وقتی رسیدم، اونقدر زیبایی ساحل مشهود بود که بین جمعیت پیداش کردم

با دیدن من از جاش برخاست

من_سلام

ساحل_سلام بشین

نشستم..رو بهم گفت_چی میخوری؟

من_چیزی میل ندارم

رو به گارسون گفت_دو تا فنجان چای

گارسون بعد از یادداشت سفارشات رفت

ساحل پنجه هاشو توی هم قفل کردو گفت_خب یگراست وارد بحث میشم..فکر کنم

واسه حرف هام اول باید از کل ماجرا باخبر شی..بین واسه من مدت ها نامه های

عاشقانه، گل، شیرینی میومدم..من گفتم شاید پرهام باشه اما بعد فهمیدم که پرهام بی

خبره..راستش کنجاو نبودم بینم کیه اما با نامه های عاشقانه ی زیاد، خیلی کنجاو

شدم که یه روز توی نامه اون شخص خودشو معرفی کرد..پسر عمه س پرهام بود..از

اینکه اون شخص پسر عمه ی پرهامه متعجب شدم..راستش فکرشو نمیکردم..خیلی

پایبچ بود..میگفت من با پرهام فرق دارم و دوست دارم و بخاطر تو هر کار میکنم و

این چیزا..سرتو درد نیارم؛

من دختری هستم که واسه رسیدن به هدفم هر راهی شده رو طی میکنم حتی راه

مرگ..

من مدل معروفی هستم و میخوام به مراتب بالاتری برسم و اون مراتب بالا توی

ایران نیست..میخوام برم اون ور آب و پرهام ضد این کاره..داره جلوی پیشرفت منو

میگیره.. نمیگم دوستش ندارم.. دارم اما نه اونجوری که بخاطرش از هدفم بگذرم.. بهت گفتم حتی اگر راه مرگ باشه طی ش میکنم پرهام که سهله.. من میخوام از پرهام بگذرم.. با مانی میرم اون ور آب.. بهم قول داد با هم میریم و حالا اصل مطلب.. از چشم ها و حرکات فهمیدم که دل باختی به پرهام.. پرهام جهتش بیشتر سمت خدا هست.. میدونم میتونی اونو دل بسته ی خودت کنی.. کاری کن حس پرهام به من کم شه.. داره زجر میکشه و من نمیتونم کاری کنم

همون لحظه گارسون چای هارو آورد.. ساحل کمی از چایش رو مزه کردو گفت_ به حرف هام فکر کن
من_ اما من نام..

پرید میون حرفم و گفت_ لطفا.. هم این کار به نفع منه هم تو نالیدم_ نمیتونم.. مگه هر کسی عاشق شه باید به عشقش برسه؟ بعدم عشق من در اون حد نیست.. عشق زوری وجود نداره.. اگر من بخوام هدفی که مد نظر شما هستو پیش بکشم قطعاً مشکلات زیادی رو به همراه داره و ممکنه.. ممکنه اتفاقات زیادی بوجود بیاد

_ من دارم میرم.. من اگر برم پرهام بدتر میشه و نمیتونم با خیال راحت برم
_ کی میرید؟

ساحل_ نمیتونم باید کاراشو کنم اما زمان کمی هست
من_ اینجا چشه؟ ایران خودش کشوریه که از همه لحاظ خوبه.. اگر کسی نتونه توی کشور خودش خوب زندگی کنه مطمئن باشید توی کشور غریب هم نمیتونه.. خیلی ها هستن آینده شونو توی خارج میبینن و فکر میکنن اگر ایران واسشون فرش قرمز پهن نکرده اونجا واسشون پهن میکنن در حالی که آدم باید خودش باشه.. شما دارید واسه خارج رفتن از همه چی میگذرید؟ پرهام چی؟

کمی متمایل شد سمتم و گفت_ هدف هر کسو خودش میبینه

من_ شما دنیا رو ندیدید و نشناختید.. کلی انسان های محتاج هستن که هدفشو اینه دو تا لقمه نون بخورن تا نمیرن.. بعضی های دیگه هدفشون اینه که کودکان کشورو به جایی برسونن تا اونا بشن آینده ی کشور.. بعضیا هدفشون مرگه تا از این زندگی رگباری نجات پیدا کنن و بعضیای دیگه هدفشون اینه که برای خوشبختی خانوادشون و بودن در کنار اونها از جوشون مایه بزارن.. خانم ساحل فرهادی هدف شما هدف نیست.. اسمش مسیر اشتباه هست..

چای شو سر کشیدو گفت_ خانم محترم ایران واسه من زندگی نیست

سر تکون دادم و گفتم_ امیدوارم راهی رو طی کنید که درسته

سری از روی عصبانیت تکان داد و بلند شد و رفت و من ماندم و ذهن درگیرم.. حرف های این دختر هیچ اما کیارش چی؟ اگر به هدفی که پرهام درش هست برسیم کیارش چی میشه؟ من چی میشم؟ پرهام چی میشه؟ کیارش چی میشه؟

*دیروز شخصی در خیابان صدایم کرد

تو بودی اما..

من دیگه من نبودم*

این رمان در نگاه دانلود آماده شد

www.negahdl.com

(از زبان سمیرا)

امروز توی شرکت غوغا بود واسه جشن فردا به مناسبت بستن قرار داد با شرکت خوبی که توی اصفهان هست

همه دعوت بودن و مسلماً یکی مثل من دعوت نبود.. اگر هم دعوت باشم دوست ندارم برم..

وقتی از شرکت خارج شدم، همزمان با من پرهام هم خارج شد
من راهمو کج کردم و از قسمت پیاده رو شروع کردم به راه رفتن.. باید تا میتونستم
مسیری رو طی میکردم تا مجبور نشم کرایه زیاد بپردازم
با صدای بوق ماشینی، ترسیدم اما از خیال اینکه شاید مزاحم باشه، بدون اینکه نگاه
کنم سرعت قدم هامو بیشتر کردم

قلبم گرچه از ترس میلرزید اما با صدای شخصی که اسممو صدا کرد، قلبم دیوانه وار
خودشو توی سینم میکوبید.. نه از ترس بلکه از هیجان
* صدایم کردی و من از فریاد اسمم سر زبان تو فهمیدم که چقدر اسمم را دوست
دارم *

ایستادم و برگشتم سمت ماشین

پرهام بود

_ خانم زارع؟ منم.. بیاید بالا برسونمتون

دستی به چادرم کشیدم و گفتم_ نه ممنون خودم میرم

از ماشین پیاده شد و گفت_ این وقت شب، تنها خوب نیست توی خیابون باشید

نگاهمو ازش گرفتم و گفتم_ بهتر از اینه که مردم منو همراه شما ببین و فکرایه کنن

_ بله حق با شماست.. اما شما سوار شید من قول میدم نزدیک خونه پیاده تون نکنم تا
کسی نبینه

جوابی ندادم که ادامه داد_ سوار شید میخوام باهاتون صحبت هم کنم.. از من
میترسید؟

من.. نه.. این چه حرفیه.. نمیخوام مزاحمتون شم

_چه مزاحمتی.. بفرمایید

خودش سوار شد و من هم با دست هایی لرزان درو باز کردم و سوار شدم
ماشین به حرکت در اومد.. از استرس گوشه ی چادرمو بین مشتم میفشردم

بالاخره خود پرهام سکوت رو شکست

_مهمونی فردا که میاید؟

من.. من؟ نه.. بهتون خوش بگذره

روشو کرد سمتم و همونطور که خیره به نیم رخم بود گفت_ این چه حرفیه.. همه
کارکنان شرکت دعوتن

چشم دوختم به دستام و گفتم_ بله کارکنان دعوت اما نه آبدارچی

همونطور که نگاهش به رو به روش بود زمزمه کرد_ شما کار میکنید.. منم کار میکنم و
بقیه هم کار میکنن.. اینکه من به عنوان سهامدار شرکت و شما به عنوان آبدارچی کار
میکنید هیچ فرقی نداره.. مهم اینه که هر دو کار میکنیم.. کارمندهای شرکت نه از شما
عزیزترن و نه شخص های خیلی مهمی هستن.. پس اگر اونا دعوتن شما هم دعوتید

من_ این لطف شمارو میرسونه اما مشکل این نیست.. من خودم نمیخوام

بیام.. مشکلات خونه و چیزای دیگه اصلا به من اجازه این کارو نمیدن و جدا از اغراق

من هیچوقت توی چنین محیط هایی نبودم

پرهام_ این فقط یه مهمونی کاریه.. فکر نکنم پدر مادرتون گیر بدن.. از این طرف برم؟

من_بله خونه از این طرفه
بعد از مکث کوتاهی گفتم_من مادر ندارم اما پدرم بله گیر میدن
پرهام_میخواید صحبت..
پریدم میون حرفش و گفتم_نه نه لازم نیست..باشه سعی میکنم پیام
سرشو تکون داد و گفت_ساحل که نیست..در واقع کسی نیست فقط عموم..راستش
آرامش شما رو دوست دارم..یعنی اینکه..آرامش شما خیلی زیبا هست..نمیدونم چرا
اما یه انرژی مثبتی از شما همیشه توی وجودم رخنه میزنه
هضم این حرف هایی که زد واسه منی که دلم بی تابه،سخت بود
دوست نداشتم عشق جدیدی که توی دلم در حال جوانه زدن با این حرف ها به
رشدش اضافه کنه
اون لحظه حرفی از من زده شد که به یقین میتونم بگم این حرف من نبود بلکه حرف
دل احمق من بود اما هر چی بود زده شد
_آرامش هیچوقت در مقابل طوفان ظاهر نمیشه..آرامش توی وجود کسایی رخنه
میکنه که اون شخص منبع آرام باشه
قلبم به شدت میتپید جوری که نفس هام به شمار افتاده بود
فکر کنم از این حرف های من متعجب شد چون چیزی نگفت..فقط دعا دعا میکردم
نفهمیده باشه از اونچه که توی دلمه
من_ممنون..رسیدیم..خونمون توی همین کوچه هست..خودم بقیشو میرم
ماشینو متوقف کرد..سریع از ماشین پیاد شدم و همونطور که نگاهم به جای دیگه ای
بود و پشتم بهش بود گفتم_ممنون از لطفتون..خدانگهدار

سریع حرکت کردم سمت خونه که حرف پرهام باعث توقفم شد

_ فردا ساعت 7 همینجا منتظر تونم

انقدر حالم خراب بود که حتی نتونستم مخالفت کنم.. بنابراین راهمو ادامه دادم که صدای لاستیک های ماشینش که نشان از رفتنش بود، باعث شد بایستم و نفس عمیقی بکشم

خدایا من چی گفتم؟ منو ببخش.. دارم در برابر تو کوتاهی میکنم.. دارم به تمام خانواده و عزیزانم مخصوصا سحر و کیارش خیالانت میکنم دوباره نفس عمیقی کشیدم و باحالی زار وارد خونه شدم

از دیشب تا حالا با اون حرفی که زدم سعی داشتم خودمو دلداری بدم که چیز بدی نگفتم گرچه اصلا تاثیری نداشت و بیشتر دیوونه میشدم

اما مهم تر از اون نمیدونستم چطور از موضوع امشب به بی بی و بابا بگم هر چند هی بی بی میپرسید چرا امروز سرکار نرفتم و من آمادگیشو نداشتم که از مهمونی بهش بگم

بعد از نیم ساعت کلنجار رفتن با خودم، رفتم تا به بی بی بگم اما با صدای زنگ گوشیم توقف کردم

اه این دیگه کیه؟! ابا دیدن اسم کیارش حالم گرچه داغون بود اما بدترم شد

آه کیارش من دارم با تو و زندگیمون و حتی عشق تو چکار میکنم؟ امیدوارم منو ببخشی از حسی که نسبت به تو توی دلم در حال محو شدنه

دکمه ی پاسخ رو فشردم. صداش پشت تلفن پیچید

_ سلام به جودی آبود من.. چطوری موحنایی؟

من_سلام کیارش خوبی؟

کیارش_مرسی خانومم تو خوبی؟ چکارا میکنی؟

من_هیچی مثل همیشه.. کارو بارت خوبه خداروشکر؟

کیارش_خوبه.. خداروشکر داره پول خوبی دستم میاد!

من_خداروشکر

کیارش_راستی سمیرا.. یه خبر توپ دارم.. اگر درست بگم تا حدود بیست روز دیگه ای میام

با گفتن این حرفش قلبم بی تاب شد.. کیارش بیاد چی میشه؟

با صدای کیارش به خودم اومدم

_چی شد سمیرا؟ خوبی؟

من_آره عزیزم.. به سلامتی منتظرتم

کیارش_دعا کن سالم برگردم یه عروسی توپی واست میگیرم

من_ان شا الله

کیارش_دلیم برات..

همون لحظه صدای داد کسی باعث متوقف شدن حرفش شد و پشت سرش کیارش تلفنو قطع کرد.. فکر کنم صدای یه دختر بود یا نه.. اوففف سمیرا هیچی نگو.. اصلا فکرم نکن

اونقدر فکرم این روزا درگیر بود که هر آن منتظر سکنه ی مغزیم

نفس عمیقی کشیدم و از اتاق خارج شدم.. سلمی دانشگاه بود و بی بی هم در حال گیس کردن موهای سحر بود

کنار بی بی روی دو زانو نشستیم و گفتم_ بی بی امروز نرفتم سرکار چون که... چون که امشب تمام کارکنان شرکت به مهمونی که واسه بستن قرارداد این شرکت با شرکت دیگه ای هست، دعوتن.. البته من گفتم که یه ابدارچی مثل من دعوت نیست اما خب.. پر.. یعنی آقای خسروی گفتن که همه دعوتن و منم جز کارکنانم.. خواستم...

نگاه بدی که بی بی بهم انداخت مانع از ادامه ی حرفم شد

سرمو زیر انداختیم و گفتم_ ساعت 7 یکی از خانم های شرکت گفت میاد دنبالم

بی بی_ لازم نکرده

من_ اما بی بی..

بی بی_ گفتم که نه.. اصلا در شان ما هست چنین مهمونی هایی بریم؟ تا حالا تو پاتو اینجور جاها گذاشتی؟

سحر پرید میان حرف بی بی و تند گفت_ پرهام هم هست؟ سمیرا تو رو خدا تو رو جون بی بی بزار منم پیام

بی بی موهاشو کشید و گفت_ ساکت شو ببینم.. اصلا قرار نیست کسی جایی بره

با حرص گفتم_ بی بی مهمونی کاریه.. مگه قراره چکار کنیم؟ یه مهمونی مثل مهمونی خانم دانش که دورهمی میگیرن

دیگه داشت گریم میگرفت.. فقط خدا میدونه که دل من هم با این مهمونی ها صاف نبود اما فقط دل من صاف یه نفر بود..

بی بی_ اوففف دختر مگه کوتاه بیا هستی تو! برو ولی اگر چیزی شد خودت جواب باباتو میدی

گونه ی بی بی رو با خوشحالی بوسیدم که سحر مچ دستمو محکم چسبید

با تعجب بهش چشم دوختم که گفت_ آجی منو هم ببر

و بلند تر و با لحن مکم تری گفت_ باید ببری..از اون روز همش دارم لحظه شماری میکنم که باز بینمش

من_ عزیزم دستم درد گرفت..مهمونی کاریه جای تو که نیست

با بغض و عصبانیت گفت_ من میخوام پرهامو ببینم..به تو چه..میخوام پیام..میخوام بهش بگم دوستش دارم

ناخواسته اشک هام راه خودشونو باز کردن..من دلم سوز این خواهر بود

سحر کاش میشد بهت بگم علاقه ی تو به پرهام باعث شد توجه پرهام پیش چشم ما زیاد بشه و همین توجه از من شخص عاشق دیگه ای ساخت..خدایا عاقبت ما خواهرای چی میشه؟ کی میبره؟ کی میبازه؟ کی نابود و کی خوشبخت میشه؟ یعنی خواهری ما متوقف میشه؟ باید بشیم رقیب هم؟

چشم هامو روی هم فشردم و گفتم_ آبجی یه روز دیگه میبرمت..قول میدم

از جام بلند شدم تا به اتاق هجوم ببرم که سحر دو دستی مچ پامو گرفت و من با زانو روی زمین افتادم

بی بی_ چی کار میکنی؟ ول کن خواهر تو

سحر نالید_ منو ببر سمیرا..من نمیتونم ببینم تو هر روز میبینش و من نمیتونم

بینمش..آبجی من مریض نیستم..من خل نیستم..من میفهمم..میفهمم که این یه

اتفاق ناگهانی بود که پرهام همین نزدیکی ماست ولی شاید یه فرصت باشه..آبجی

من تحملم کمه..میبرم تا روز دیگه

نمیدونستم چی بگم!

هراسون وارد اتاق شدم..با گریه آماده شدم..فقط یه امروز چادر نمیپوشم اما همیشه

خدا با منه و منم با اون..

حجابم سر جاشه

همون مانتو و شلوار سفید رو با شال طلایی رنگ و هدبند سفیدرنگی پوشیدم.. اینطور حتی موهام هم مشخص نبود و میشد شال رو آزاد گذاشت

آرایش ملیحی کردم و بعد از برداشتن کیفم از اتاق خارج شدم

سحر هنوز داشت گریه میکرد

رفتم پیشش

_ قول میدم همین فردا ببرمت شرکت

و انگشت قولمو جلو بردم.. میان ناراحتیش لبخندی زد و انگشتشو قفل انگشتم کرد

سحر_ فقط قول بده که پیشش نری

سرمو به معنی قول میدم تکان دادم

از شون خدا حافظی کردم که لحظه ی آخر بی بی آروم بهم گفت_ سمیرایی.. دختر

محمد.. نامزد و ناموس کیارش.. خواهر سلمی و مخصوصا سحر.. عزیز دردونه ی

من.. کاری نکن که همه ی این صفت ها رو از دست بدی

با ذهنی درگیر از خونه زدم بیرون.. خیلی خوب منظور بی بی رو فهمیدم

خواستم برم سر کوچه که متوجه ی ماشین پرهام شدم که جلوی خونه پارک کرده

بود.. دستپاچه اول نگاهی به خونه انداختم و با سرعت رفتم سمت ماشین

شیشه رو کشید پایین

با ترس گفتم_ چرا اینجا اومدید؟ الان کسی میبینه

نگاه ساعت کردو گفت_ خب ساعت 8 هست و نیومدید گفتم شاید اتفاقی افتاده

باشه.. حالا بیاید سوار شید تا زودتر بریم و کسی نبینه

نفسمو به بیرون فرستادم و سوار ماشین شدم
پرهامو ماشینو دور زد و حرکت کرد.. لحظه ی آخر چهره ی گریان سحر رو از پشت
پنجره دیدم
بالاخره دیدم.. بالاخره فهمید من احمق بهش دروغ گفتم
سعی داشتتم اشک هامو کنترل کنم که پرهام به حرف اومد_ امشب زیبا شدید
میون ناراحتی لبخندی زدم.. قلبم داشت دیگه از جاش در میومد
_ آهان راستی سلام
من_ سلام.. شرمنده که وقت شما رو هم گرفتم
خندیدو گفت_ این چه حرفیه
اگر بگم حرفشو نشنیدم دروغ نگفتم.. صدای خندش به کنار، اونقدر با اون خنده زیبا
شد که جای توصیفی باقی نداشت
پرهام_ بفرمایید رسیدیم
به خودم اومدم.. چه زود؟ یعنی من تمام مدت در حال مرور اون خنده بودم؟
اوف پرهام.. لبخند تو منو دیوونه کرد بین خنده ت چه میکنه !
*دوستت دارم..
نه برای آنچه که هستی
بلکه برای آنچه هستم
وقتی که با توام*
با هم، با فاصله وارد سالن جشن یا همون محیط مهمانی شدیم

جمعیت شلوغ بود.. کارمندهای شرکت رو دیدم.. بعضی ها با لباس های نامناسب و بعضی ها خیلی شیک و رسمی بودن

پرهام رو کرد بهم و گفت_ میتونی هر جا که میخوای بشینی.. من میرم اونطرف سری تکان دادم که رفت..

چشمم به خانم حیدری که همراه چندین کارمند زن نشسته بود افتاد.. با لبخند رفتم سمتشون.. همشون لباس های بلند پوشیده بودن و موها و چهره های تزئین شده من_سلام

بقیه جوابمو دادن که خانم حیدری به جای پاسخ گفت_ ببینش اینو.. سوگند این همونه که بهت گفتم.. حتی اینجا هم کلاس میاد میخواد بگه من با حجابم.. انگار این کولی ها همچین خودشو پوشونده که انگار بین این همه زن، چشم همه فقط دنبال اینه همون شخص سوگند قهقهه ای سر داد و گفت_ دقیقا میگن هرچی قر عشقیه زیر چادر مشکیه

و همشون با هم خندیدن و من خورد شدم..

جوری که برای نشنیدن احانت های دیگشون سکوت و راهمو کشیدم و رفتم.. پشت میز کوچک و خالی نشستم.. قصد من فقط این بود پیششون باشم اما چیا که نثارم نکردن..

تنها نشسته و به جمعیت خیره بودم که با توقف بقیه و همزمان چرخش سرهاشون به سمت در ورودی منو متعجب کرد

سرمو خم کردم تا ببینم چی باعث این اتفاق شده که با دیدن ساحل و تیپ و غرورش مواجه شدم که دست در دست مانی پسر عموی پرهام وارد شد

لباس بلند و زیبایی به رنگ آبی آسمانی تن کرده بود.. واقعا زیبا شده بود. حتی نگاه من هم خیره بهش بود

در این حین یادم به پرهام افتاد که خیالش از نیومدن ساحل تخت بود اما باید خیالش از جانب مانی تخت میبود نه خود ساحل

البته که ساحل میومد چون در اصل شرکت مال پدر مانیه و مانی هم دعوتته.. چرا مانی نباید ساحلو بیاره؟

چشم چرخوندم و به پرهام از این فاصله نگاه کردم

میخکوب ساحل بود.. از اینجا بالا و پایین رفتن سیب گلویش خود نمایی میکرد.. دست های مشت شده ش رو زیر میز برد

بیشتر از همه غم و انرژی منفی که توی وجودش موج میزد مشهود بود

ساحل با دیدن من دست مانی رو رها کرد و اومد سمت من

هم من و بقیه از اومدن ساحل پیش من متعجب شدیم

وقتی رسید بهم دستشو سمتم دراز کردو گفت _سلام..

دستشو گرفتم و با لبخند جوابشو دادم

_سلام

ساحل _ میتونم بشینم؟

_حتما..

هر دو نشستیم که ساحل گفت _ راستش به اصرار زیاد مانی اومدم.. خودمم با حیرت پرهام موافق نبودم اما چی شد، بگذریم.. از هیچکس توی شرکت خوشم نیامد اما به نظر میاد دختری خوبی باشی

لبخندی زدم و گفتم_مرسی لطف دارید شما اما..

نگاهمو دوختم به پرهام که که خیره به ما بود

فکر کنم ساحل از نگاهم ادامه ی حرفمو خوند که گفت_این چیزا مهم نیست..تو به

من قول دادی که پرهام و با علاقه ت خوب کنی

من_نه خانم فرهادی من قول ندادم..اون روز نداشتید بگم..من نامزد دارم..نمیتونم..از

این طرف تعهدم پیش کس دیگه ای هست..پرهام مسیورش از من جداست..خواهر

من عاشق پرهامه و من نمیدونم چه کار کنم..نامزدمو خواهرمو آبروم یه طرف و پرهام

یه طرف دیگه

ساحل اول نگاهی به من و بعد به پرهام انداخت و سپس سرشو زیر انداخت

من هم برای پنهان کردن اشک هام سرمو زیر انداختم

روزها به سختی پی هم گذشتند..

روزهای سختی بودن..ذهنم مدام درگیر و دلم بی تاب بود

حال سحر روز به روز پریشان تر میشد چون از حس من نسبت به پرهام باخبر شده

بود

رفتار پرهام باهام بهتر شده بود و صمیمیت ساحل زیاد..سعی داشتم به ساحل زندگی

واقعی رو بفهمونم

طی این روزها ساحلو به اینجا آوردم و دید..دید که جایگاه خودش چقدر بالاست در

حالی که اون خاطرخواه خارج هست اما مردم این محله ی فقیر،خاطرخواه لقمه ای

نون هستن

ساحلو بردم شاهچراغ و اونجا ناخواسته کلی اشک ریخت

تمام این مسیر رو با اتوبوس طی کردیم.. حتی واسه خرید پیشنهاد داد و به اصرار من رفتیم محله ی ساده و پایین شهر خرید کنیم و ساحل با اینکه کمی چندان شد، اما چندتایی وسیله خرید کرد

میخواستم فقط بفهمه ساده زندگی کردن البته با وجود آرامش و راحتی خیلی قشنگ تر از زندگی رویایی و پر از تجملاته
کیارش گفت هفته ی دیگه میاد

نمیدونستم چکار کنم.. ناخواسته پرهام داشت میومد سمت من.. فکر کنم اونم مثل من الان درگیر محبت و مهربونیه و من بخاطر علاقم بهش نمیتونم اینارو ازش دریغ کنم
با صدای داد سلمی سجاده رو بستم و از اتاق خارج شدم
من_چی شده؟

سلمی_ تو ببند دهن تو

و رو به بابا با خشونت ادامه داد_ بابا جواب منو بده.. چرا خفه خون گرفتی؟ خسته شدم.. نمیتونم توی زندگیم حسرت همه چیزو بخورم

و بلند تر ادامه داد_ حتی حسرت یه لباس.. باید همیشه گدا باشیم؟ باید هر روز دعا کنیم امروز یه قطره آب و یه تیکه نون بهمون برسه تا نمیریم؟

بابا که از خجالت سرش پایین بود گفت_ سلمی من دارم همه تلاشمو میکنم اما دیگه پیر شدم نمیتونم بیشتر کار کنم.. ناشکری نکن

سلمی که در حال گریه بود داد زد_ بابا کار نکن.. تو که میدونستی این همه بی پولی میاد سرمون چرا سراغ این زندگی اومدی؟ هان؟ همیشه بهت گفتم دارم سعی میکنم بخاطر وضعمون دلم چیزو نخواد اما دیگه تموم شد.. حتی ما عرضه نداریم مثل مردم دیگه یه لباس 20 تومنی بخریم؟ باید تا ابد همین لباسارو بپوشیم؟

با گریه بلندتر ادامه داد_ من ناشکر نیستم بابا.. نمیتونم تحمل کنم.. اصل دیگه فرق شکر و ناشکری رو نمیفهمم.. وقتی توی این شرایط گند باشی منطق چه معنی میده؟ هان؟

با اینکه ناراحتی سلمی رو درک میکردم اما اینکه تمام ناراحتی هاشو سر بابا خالی کنه درست نبود

دستشو گرفتم و گفتم_ بیا سلمی بریم توی حیاط

دستمو پس زدو گفتم_ میام خودم

قبل از اینکه حرکت کنه سمت حیاط رو به بابا گفتم_ یه روز میزارم میرم.. فقط بشین و تماشا کن.. از این زندگی کوفتی بالاخره خلاص میشم
و با هم وارد حیاط شدیم و روی تخت نشستیم
من_ سلمی..

پرید میون حرفم

_هیسسس آبجی ولم کن.. دیگه اعصاب ندارم با تو کل کل کنم.. میدونم میخوای بگی تحمل کن.. چمیدونم درک کن و این چرتو پرتا
نفس عمیقی کشیدم و برای آرامشش حرفی نزدم

شب سلمی توی حیاط رخت خواب پهن کرد و من هم به تبعیت ازش کنارش رخت خواب پهن کردم اما سحر بخاطر اینکه پیش من نباشه نیومد
خدا کریمه.. روز سلمی هم اگر خدا بخواد یه روزی میاد

کی؟ نمیدونم

داشتم لباس های شسته رو توی کمد میذاشتم که صدای زنگ گوشیم بلند شد

رفتم سمتش و جواب دادم

من_سلام

صدای شیرین و ناز ساحل توی گوشم پیچید

_سلام عزیزم خوبی؟

من_سلام..مرسی تو خوبی؟

ساحل_فدات..کجایی خانومی؟ حوصلم سر رفته..نظرت چیه بریم یه دوری

بزنینم؟ اوممم خب بزار فکر کنم..چون میدونم بهونه میاری هر جا تو بگی قبول..اصلا

میبریم فسا خوبه؟

بلند خندیدم و گفتم_فسا رو بیخیال..بیا اینجا

ساحل_کجا؟

من_خونمون

ساحل_نه بابا ول کن یه روز دیگه مزاحم میشم

من_این چه حرفیه..دفعه پیش که اومدی اینجا فرصت نشد بیای داخل..منم بیکارم

بیا..سحر و سلمی هم نیستن

ساحل_جدی میگی؟ خیلی هم خوب..باشه پس تا یک ساعت دیگه اونجام

من_منتظرم

ساحل_اوکی فعلا

و گوشیهو قطع کرد..طی این چند مدت کمی با ساحل صمیمی تر شده بودم و از عشق

سحر به پرهام بهش کامل گفته بودم و بخاطر همین دفعه ی پیش داخل نیومد

از اتاق خارج شدم. رو به بی بی گفتم. بی بی، ساحل داره میاد اینجا

بی بی. قدمش روی چشم

من. برم بگردم ببینم چه خرت و پرتی داریم درست کنم زشت نباشه

بی بی. باشه پس منم میرم حیاطو آب بزنم تا توی حیاط بشینید

تشکری کردم و وارد آشپزخانه شدم.. بالاخره از فکر کردن تصمیم به پختن کیک

وانیلی کردم

بعد از نیم ساعت کیک آماده شد.. یه کیک کوچیک بود.. روش رو با تکه هایی از سیب

تزیین کردم و چای هم دم کردم

از آشپزخانه خارج شدم و رفتم تا آماده شم..

شلوار لی کهنه مو با تی شرت ساده ی سفید رنگی پوشیدم و موهای نارنجی یا همون

حنایی رنگمو پشت سرم بستم و بعد از زدن رژلب کمرنگی از اتاق خارج شدم

بابا بخاطر حال سحر و سلمی هردوشون رو برده بود محل.. این چند روز رو سلمی و

بابا مرخصی گرفتن و صبح حرکت کردن سمت محل خاله ی بابا(خواهر بی بی) که

بیرون از شهر بود و جای با صفایی بود

ساعت 7 عصر بود که زنگ خونه به صدا در اومد.. بی بی دامن بلند گل گلشو مرتب

کرد و از جاش بلند شد

من هم رفتم و درو باز کردم

من. سلام عزیزم.. خوش اومدی

ساحل. سلام مرسی

درو بستم که ساحل گفت_چه حیاط زیبا و ساده ای..حیاط خونه ی من با اینکه خیلی بزرگه اما خب دلگیره

گفتم_میخواوی بیای داخل یا روی این تخت بشینیم؟

ساحل_هوا خنکه اینجا میچسبه اما اول دوست دارم داخلو ببینم

من_باشه بریم داخل

با هم وارد شدیم..نگاهی به تپش انداختم

مثل همیشه خیلی زیبا بود..شلوار لی تنگی با مانتوی پانچ آبی رنگ و شال سفید رنگی پوشیده بود..

هیچوقت فکرشو نمیکردم روزی کسی که به چشم من یه مغرور یا حتی رقیب میومد،بشه دوست من

بی بی اومد و به گرمی با ساحل سلام و احوال پرسوی کردن

ساحل با لبخند کل خونه رو دید زد اما وقتی که دید زدنش تموم شد حس کردم ته چهرش غمگینه چون دوباره بدون توجهی به من خونه رو نگاه کرد

بی بی با نگاهش ازم پرسید چی شده و من شانه ای بالا انداختم

بی بی اروم رو بهم گفت_کیک و سیب و چای رو بردم داخل حیاط..ببین دوستت چشمه منم برم این فیلمو ببینم که شروع شد

لبخندی زدم

رو به ساحل گفتم_بریم توی حیاط؟

به خودش اومد و بدون حرفی رفت سمت حیاط

بعد از اینکه فنجان ها رو پر از چای کردم گفتم_خوبی ساحل؟چت شد یه دفعه؟

تکه ای از کیک رو به چنگال زدو گفت_ میدونی سمیرا..من با تو خیلی چیزارو یاد گرفتم..اینکه زندگی واقعی چیه..اینکه همه جوره میشه زندگی کرد..من فهمیدم که زندگی کردن به پول و شهرت نیست بلکه به محبت و صداقت و عشقه..نمیگم پشیمونم اما شاید ترک پرهام یه اشتباه بوده ولی میخوام این راه درست رو با مانی پیدا کنم..ممنون که وارد زندگیم شدی و از من شخص دیگه ای ساختی

دستشو گرفتم و گفتم_ منم از تو ممنونم که توی عشق منو امیدوار کردی و به من حس اعتماد به نفس برای این مسیر سخت دادی..میدونی همیشه بی بیم میگه آدم بدون غذا تا چند هفته بیشتر زنده نمیمونه،بدون آب تا چند روز،بدون اکسیژن تا چند دقیقه و بدون امید حتی ثانیه ای نمیتونه زنده بمونه و زندگی کنه..زندگی کردن مال کسایی هست که زنده هستن..اونی که امید نداره مرده هست و زندگی کردن براش محاله

برگ دستمالی برداشت و اشک هاشو پاک کرد اما قطرات بعدی جایگزین قطرات قبلی میشدن

دستمالو روی چشم هاش گذاشت و زار زد..زار زد به این قصه ی زندگی

بعد از چند دقیقه که آرام شد نفس عمیقی کشید و همونطور که نگاهش خیره به باغچه بود زمزمه کرد_ من هیچوقت خانواده ی درستی نداشتم..بابام اونقدر غرق پول بود که وقتی ورشکست شد نتونست این افت رو تحمل کنه و خودکشی کرد..مامانم معتاد شدو رفت..رفت و گفت میره راهشو پیدا کنه و من موندم و غرور و تنهایی و خودخواهی و چیزای کثافت دیگه اما الان همین لحظه وجود تو تا اینجا باعث شد من بشم ساحل دیگه ای نه اون ساحلی که حتی مرگ دیگرون هم براش مهم نبود
ساحلو توی بغلم گرفتم..

من_ آرام باش..من کاری نکردم این تویی که بیدار شدی..امیدوارم که همیشه به اون راه کشیده نشی

یکم بعد بلند شدیم و به خواست ساحل که شیطنتش گل کرده بود آب بازی کردیم که بی بی هم از دور با لبخند ما رو همراهی میکرد

ساحل خوب بود و من امشب یه چیز جدیدی رو یاد گرفتم

اینکه هیچوقت نباید قضاوت کرد حتی اگر به یقین اون قضاوت برسی..ظاهر ساحل با باطنش فرسخ ها تفاوت داره مثل دریا..دریا هم ظاهرش همیشه آرومه اما باطنش جهنم رو هم حمل میکنه..ساحله دریا مخالف دریاست..این ساحل هم مخالف دریاست..باطنش آرام اما ظاهرش طوفانی..همونطور که ساحل واقعی مال دریاست،این دختر هم مال دریا و مثل دریا متفاوت و غیرقابل پیش بینی ست..

قصه ی ساحل و دریا غزلی دیرین است

موج وحشی طلب و خواسته اش تمکین است

گر چه ساحل ز لب آب عنان داده ز دست

لیک درباره ی دریا هدفش تسکین است

خوشبحال لب دریا که همه با لب او

دفتر خاطرشان مثل شکر شیرین است

از خجالت رخ مهتاب که افتاده بر آب

عاشقی گفت یقین کار لب پروین است

موج در موج غزل شد به دل ساحل هنوز

آب در فکر مد و جزر،مرامش این است

داشتم از شرکت خارج میشدم که با صدای پرهام توقف کردم و برگشتم سمت صدا

__سمیرا؟ ببخشید یعنی خانم زارع؟

خدایا دنیایت زیباست اما این زیبایی در پشت طوفان بدی ها گم گشته

این کتاب در سایت نگاه دانلود آماده شده است

www.negahdl.com

دنیاست زیباست اما بدی نمیگذارد این زیبایی نمایان شود

دنیای تو زیباست و من الان در همین لحظه این زیبایی در دلم نور گرفت وقتی که
پرهام نام منو به زبان آورد

چقدر اسم سمیرا از زبان تو زیباست حتی زیبا تر از باران بهاری

اصلا چقدر من زیبا و وقتی تو صدایم میکنی

از هیجان زیاد و تپش قلب بالا نفسم بند اومده بود

عقب عقب رفتم و دستمو به ستون گرفتم

پرهام هراسون سمتم اومد و گفت _خوبی؟ صبر کن بیرمت دکتر

من _نه نه خوبم..خوبم

پرهام _مطمئنی؟

من _آره..مطمئنم

پرهام _خیلی خب پس بیا سوار ماشین شو اول یه چیز شیرین بخورم بخوری بعد

میرسونمت..فکر کنم فشارت افتاده

من_باور کنید خوبم

پرهام_دروغگوی خوبی نیستی..همینجا باش تا ماشینو از پارکینگ در بیارم..و رفت

به ستون تکیه دادم..سمیرا..سمیرا..سمیرا..

بین من به کجا رسیدم

به مسیر جدیدی..مسیری که کپارش توش جای نداره

پرهام ماشین رو آورد..تازوند رفت پارک

روی نیمکت های پارک نشسته بودیم که ایمیوه و کیکی رو به دستم داد

تشکری کردم و گرفتم..دست به کیک نزدم اما اروم اروم شروع کردم به نوشیدن

شربت

پرهام_چند وقتی بود میخواستم یه چیزی رو بگم..جدیدا متوجه صمیمیت تو و ساحل

شدم..خواستم پرسم جریان چیه؟

از صحبت پرهام اون هم به صورت اول شخص باعث نشستن لبخندی روی لبم شد

اما سریع قورتش دادم و گفتم_بله همینطوره..راستش همه چیز ناگهانی بود..من

خواستم فقط به ساحل بفهمونم که دنیای واقعی میتونه همه جور زندگی باشه و ساحل

فهمید که دنیای واقعی چیه

با بهت رو بهم گفت_ی..یعنی نمیره خارج؟

من_نه نمیره..گفت به تو بد کرد اما میخواد این راهو با آقا مانی جبران کنه

چیزی نگفت..نگاهمو دوختم بهش..پریشانی از نگاهش بیداد میکرد

من_حالتون خوبه؟

نفس عمیقی کشیدو گفت_یعنی به من بر نمیگرده؟باهاش صحبت کنم چی؟

دلَم فشرده شد.. فکر میکردم باید ساحلو فراموش کرده باشه اما..

من_نمیدونم

من کسی نبودم که بخوام ساحلو از دیدش زشت کنم.. فقط میخواستم چیزی که مال منه اینجا باشه اما همونطور که پرهام جاش کنار من نبود، از جاش بلند شدو بدون حرفی رفت

میدونستم میره با ساحل صحبت کنه..

با چشم های خیس از اشک از جام بلند شدم.. وسط پارک بودم که صدای آشنایی توجهمو به خودش جلب کرد

_خیلی کثافتی.. خب اگر تو نیای که خوش نمیگذره

دیگه کاملاً پی بردم که خودشه

رفتم جلوشون ایستادم. قبل از اینکه هردوشون منو ببینن رو بهشون داد زدم_ اینجا چه خبره؟

نگاه هردوشون بهم افتاد.. سلمی از ترس سریع از جاش بلند شد

سلمی_ آ.. آبجی

من_ خفه شو.. داری چه غلطی میکنی دختره ی بی سر و پا؟

راه افتادم که اون هم دنبالم اومد

دستمو کشید که باعث شد بایستم

سلمی_ گوش کن.. به بابا حرفی نمیزنیا

من خفه شو..میری هر غلطی که میخوای میکنی بعد به من میگی چکار کنم چکار نکنم؟نگو خانم همش پول پول میکنن واسه دلبری پیش کدوم بی پدر و مادرای هست

سلمی_ کارایی که من میکنم به تو هیچ ربطی نداره اینو بفهمم..هر چی باشه مثل تو نیستم..فکر کردی من هالو هستم..نمیفهمم وقتی سحر اسم پرهامو میاره تو بیشتر از اون هیجان زده میشی..چشات داد میزنه چه خبره خواهر دستمو بردم بالا و محکم کوبیدم روی صورتش

من_ببند اون وامونده رو

اما دوباره ادامه داد_ تو نامزد داری و داری به همه ظلم میکنی..اگر به کسی چیزی گفتی،بابا که سهله به خود کیارش هم میگم جریان از چی قراره از ناچارگی دست هامو مشت کردم و از ته دل جیغ کشیدم..اونقدر جیغ کشیدم تا خالی شم

سلمی از این حرکت ترسید و سعی داشت جلومو بگیره اما..

داشتم آتیش میگرفتم..نمیدونستم باید با این خواهر عوضیم چکار کنم..خواهری که به من انگ کثیف بودنو میزنه..خدایا خودت میدونی هیچی نیست با چشم های اشکی سریع از پارک زدم بیرون

تا ساعت 11 شب توی خیابونا پرسه زدم..زار زدم و خودمو خالی کردم..زار زدم به بختم..به عشقم..به بدبختیم..به همه چی

توی آشپزخونه ی شرکت نشسته بودم و در حال خواندن کتاب رمانی بودم که صدای زنگ گوشیم بلند شد

از دیدن اسم مخاطب متعجب شدم

جواب دادم_ بفرمایید

_ دو تا فنجون چای سبز بیار اتاقم

من_ باشه

دو تا؟ مگه کسی پیششده؟ نکنه ساحل اومده؟

دو تا فنجان پر کردم و گذاشتم توی سینی و راهی اتاق پرهام شدم

بین راه بودم که خانم حیدری گفت_ فکر نکنم گفته باشه چای ببری؟ الکی الکی سرتو

میندازی زیر کجا میری؟ وقتی چای بخواد خودش به من میگه منم بهت میگم

بدون توجه بهش تقه ای به در اتاق پرهام زدم و وارد شدم

سینی رو روی میز گذاشتم و نگاهی به اتاق انداختم.. اینکه تنها بود

من_ شما گفتید دو تا بیارم یا من اشتباه شنیدم؟

پرهام_ اشتباه شنیدی من که یه نفرم.. نکنه میخواستی خودتم با من چای بخوری

خجالت زده سرمو زیر انداختم و گفتم_ این چه حرفیه.. باور کنید فکر کردم گفتید دو تا

خندیدو گفت_ شوخی کردم گفتم دو تا بیار.. بیکار بودم گفتم با تو چایی بخورم.. از

اونجا رد شدم دیدم داشتی کتاب میخوندی.. خب چی میخوندی؟

و با دستش به مبل کنار میزش اشاره کرد.. روی مبل نشستیم و گفتم_ ممنون.. رمان

بود.. رمان عاشقانه.. البته قدیمی بود.. بابام میگفت اون زمان ها مامانم خیلی این کتاب

رو میخونده.. من هم کنجکاو شدم و خوندمش و دیدم واقعا جای مرور داره

یه تای ابروش رو بالا داد و گفت_ موضوعش چیه؟ مگه چی نوشته که قشنگه؟

خیره شدم به چشم هاش و زمزمه کردم:

(حسی جدید..اما این حس گمنام چه میداند از عشق؟

حسی که نه زمان را میشناسد و نه مکان را و نه..

این چه حسی ست که نه خواب را میفهمد و نه بیداری را..؟

نه شاد زیستن را میفهمد و نه اندوهگین بودن را..

این حس که نامش را نمی دانم آواز گوش دادن را دوست دارد..

گوشه ای کز و تنها به تو فکر کردن را دوست دارد..

گل سرخ را..تماشای غروب جمعه را دوست دارد..

بوی تو را..نوازش تو را و حتی خیره شدن به تو را دوست دارد..

آری..این حس عاشقی ست!

این حس عاشقی،تو را هم دوست دارد..)

کل رمان درباره اینه..حس عاشقی و خود عاشقی

با اینکه از خواندن این متن اون هم با خیره شدن به چشم هاش،دست و دلم به

لرزش افتاده بود اما دوست داشتم کمی این علاقه رو درک کنه

سری تکان داد و گفت_چه زیبا..این حس عاشقی تو را هم دوست دارد..لابد اسم

رمانش حس عاشقیه

من_بله

پرهام_کتاب خواندنو دوست دارم اما وقتشو ندارم..چای سرد شد بخورید

تشکری کردم و فنجونمو برداشتم و در کمال سکوت خوردیم فقط تنها چیزی که آزارم

میداد سنگینی نگاه پرهام بود..میدونستم که داره میفهمه

پرهام_شما ازدواج کردید؟

حرفش منو ترسوند..خدایا منو ببخش

نه_

پرهام_چند سالتونه؟البته ببخشید که از مسائل شخصیتون میپرسم

من_27 سالمه

پرهام_جدی؟بهتون نمیخوره..پس از من 2 سالی بزرگترید

من_بله

پرهام_دوست دارم یه روز که بیکارم به کتاب خواندن شما گوش کنم..میخوام برای

اولین بار یکی برام کتاب بخونه..یکی واسم داستان بگه..شما واسم میخونید؟

اگر بگم از هیجان گریم نگرفته بود دروغ گفتم

من_حتما..

پرهام_ربع ساعت دیگه ساعت کاری تموم میشه..الان میخونید واسم؟

من_ا..الان؟

پرهام_خودتون چی میگوید؟

من_خب چی بخونم؟

پرهام_از همین متن هایی که خوندید..

لبخندی زدم و گفتم_خیلی خب..پس صبر کنید برم کتابمو بیارم

از اتاق خارج شدم..خداروشکر امشب خانم حیدری زودتر رفته بود خونه

کتابو برداشتم و برگشتم به اتاق

روی مبل اتاق دراز کشیده بودم..روی مبل کناریش نشستیم و بدون حرفی صفحه ی
مورد علاقمو باز کردم و خوندم:

(بی تو، مهتاب شبی ، باز از آن کوچه گذشتم

همه تن چشم شدم، خیره به دنبال تو گشتم

شوق دیدار تو لبریز شد از جام وجودم

شدم آن عاشق دیوانه که بودم

در نهانخانه ی جانم ، گل یاد تو درخشید

باغ صد خاطره خندید،

عطر صد خاطره پیچید

یادم آمد که شبی باهم از آن کوچه گذشتیم

پر گشودیم و در آن خلوت دلخواسته گشتیم

ساعتی بر لب آن جوی نشستیم

تو، همه راز جهان ریخته در چشم سیاهت

من همه، محو تماشای نگاهت

آسمان صاف و شب آرام

بخت خندان و زمان رام

خوشه ماه فرو ریخته در آب

شاخه ها دست برآورده به مهتاب

شب و صحرا و گل و سنگ

همه دل داده به آواز شباهنگ
یادم آید ، تو به من گفتی : از این عشق حذر کن
لحظه ای چند بر این آب نظر کن ،
آب ، آیینه عشق گذران است
تو که امروز نگاهت به نگاهی نگران است ،
باش فردا ، که دلت با دگران است !
تا فراموش کنی ، چندی از این شهر سفر کن
با تو گفتم : حذر از عشق؟! - ندانم
سفر از پیش تو؟ هرگز نتوانم
نتوانم
روز اول ، که دل من به تمنای تو پر زد
چون کبوتر، لب بام تو نشستم
تو به من سنگ زدی ، من نه رمیدم ، نه گسستم ...
باز گفتم که : تو صیادی و من آهوی دشتم
تا به دام تو درافتم همه جا گشتم و گشتم
حذر از عشق ندانم ، نتوانم !
اشکی از شاخه فرو ریخت
مرغ شب ، ناله تلخی زد و بگریخت ...
اشک در چشم تو لرزید ،

ماه بر عشق تو خندید!

یادم آید که : دگر از تو جوابی نشنیدم

پای در دامن اندوه کشیدم

نگسستم ، نرمیدم

رفت در ظلمت غم ، آن شب و شبهای دگر هم

نه گرفتی دگر از عاشق آزرده خبر هم

نه کنی دیگر از آن کوچه گذر هم

بی تو، اما، به چه حالی من از آن کوچه گذشتم)

وقتی شعر به اتمام رسید نگاهی بهش انداختم..چشم هاش رو بسته بود..چه زود
خوابید

کتاب رو بستم و از جام بلند شدم..محو تماشای چهره ش شدم..واقعا زیبا و متین بود

آروم زیر لب زمزمه کردم_شبت خوش مرد خوش لبخند

و حرکت سمت در اتاق..همین که خواستم از در خارج شم،صداش باعث شد سر جام
توقف کنم

_شب تو هم خوش خانم خوش صدا..چون تو این شعرو خوندی فکر کنم شعر

قشنگی باشه وگرنه بدون این صدا فکر نکنم چندان هم زیبا باشه

قلبم داشت از جاش کنده میشد..وای نه فهمید من چی گفتم

سریع از اتاق خارج شدم..آروم باش دختر..چیزی نیست..اولو آخر خودت میخواستی
بفهمه

سریع وسالمو جمع کردم و از شرکت خارج شدم

دیر شده بود و اتوبوسی در کار نبود..مجبور شدم ربع ساعت پیاده برم سمت تاکسی
تلفنی..آخه از این تاکسی ها میترسم
وقتی رسیدم خونه ساعت 11 ربع کم بود
همه سر سفره شام بودن
من_سلام

بابا داد زد_سلام و زهر مار..تو چرا جدیدا انقدر دیر میای خونه؟دختر تو چت شده؟درو
همسایه ها بحث صحبتشون شده تو..سمیرا دختر محمد اینجور سمیرا دختر محمد
اونجور..سمیرا شب دیر میاد خونه..معلوم نیست کجا کار میکنه..میگن شب سوار
ماشین یه مرد شدی..اینا چیه؟
آبروی 20 سالمونو توی این محل با کارات بردی

با دست سفره رو به هم ریخت و بلند تر ادامه داد_نگو که وارد کتیف بازی شدی..اون
دوستت ساحل با اون وضعش آدم شد تو که نمازت قضا نمیشد داری..
استغفرالله..من محمد نیستم اگر بزارم تو دیگه پاتو یه لحظه هم از این در بیرون
بزاری..دیگه نمیشناسمت دختر..تو سمیرا نیستی اصلا..حالم از چنین تربیتی بهم
میخوره

بابا میگفت و من ذره ذره میشکستم..هیچوقت فکرشو نمیکردم اینطور شه
بابا پسم زدو وارد حیاط شد..زیر نگاه تاسف بار سلمی و سحر و بی بی داشتم له و آب
میشدم

من غلط کردم..حالا چی بگم؟چکار کنم؟چطور درستش کنم؟اصلا چطور جلوی دهن
این همسایه ها رو بگیرم؟

بابا صبح قبل از اینکه بره سر کار به بی بی گوشزد کرد اجازه نده من حتی توی حیاط
برم

من هم گوشه ای کز کرده بودم و به خوشحالی سحر و نیشخند سلمی نگاه میکردم

بی بی همونطور که با جارو دستی زمین رو جارو میکرد غر میزد_دختره ی بی
صاحب..بهش گفتم درست باش..بهش گفتم نوه منی..دختر محمد..خواهر سلمی و
سحر..نامزد کیارش..عزیز خدا..نزار این صفات به باد هوا برن اما کو گوش
شناوا..همش رفت دختر..دیگه ما تو رو نمیشناسیم

با گریه گفتم_بی بی من کاری نکردم..باور کنید دیشب فقط داشتیم یه تیکه از متن
کتابو به آقای خسروی نشون میدادم..

بی بی_ببند دهن تو

سحر که اونطرف سالن نشسته بود گفت_متنه چی بود؟عاشقانه بود؟

اینو کم داشتیم..حالا باید با حال بد سحر مواجه شیم

رفتم رو به روی بی بی روی زمین نشستیم و گفتم_بی بی من غلط کردم..قول میدم
دیگه به اون شرکت نرم فقط با من بد نباشید

بی بی_شرط میزاری؟بخوای هم دیگه اجازه نداری

من_نمیتونم تحمل کنم این همه بد رفتاری رو..من اشتباه کردم بی بی

مکث کردم و نگاهی به سحر انداختم..داشت با کاغذهایی ور میرفت..میدونستم
حواسش به ما نیست

آروم رو به بی بی ادامه دادم_بی بی من اشتباه کردم..آره من عاشق شدم..کم محلی
های کیارش و محبت اون باعث تمام این اتفاقات شد..من..من وارد راهی شدم که

برگشتی نداره هر چند میدونم به همه خ*ی*ان*ت کردم اما واقعا باور کن که
خودمم دیگه نمیخوام برگردم تا فراموش شه

بی بی_ برو کنار میخوام جارو کنم

من_ بزارید حداقل برم استفا بدم و حقوقمو بگیرم

با خشمم گفتم_ مگه رئیس شرکت بودی؟ یه آبدارچی این حرفارو نداره بشین سر جات
ما پول نمیخوایم

بلند شدم و با صدای بلندی گفتم_ میخوام واسه آخرین بار برم بینمش.. جرمه بی
بی؟ مگه تو نبودی که عشقو باور داشتی؟ چرا انقدر با من بد رفتار میکنید؟ بخدا تقصیر
من نیست

بی بی دستشو روی شانم گذاشت و گفتم_ عشق مقدسه اما به وقتش.. وقتی که هیچ
گ*ن*ا*ه و دروغی توش نباشه.. اون میدونه تو نامزد داری؟ میدونه قراره ازدواج
کنی؟ نه پس این عشق رو نه من قبول دارم و نه تو.. اگر روزی کیارش بفهمه بیچارت
میکنه

من_ میدونم اما..

بی بی_ هیسس بلند شو.. فقط نیم ساعت وقت داری.. میری شرکت و برمیگردی.. اگر
دیر کردی دیگه تقصیر خودته

با خوشحالی به بی بی نگاه کردم.. وای نمیدونم چطور تشکر کنم

بی بی_ حرف نزن زود بلند شو برو که باید مرتب کنیم فردا کیارش میاد.. الان ساعت
12 هست تا ساعت 12 و نیم باید اینجا باشی وگرنه..

گمشو

سری تکان دادم و با شتاب هجوم بردم سمت اتاق

(از زبان پرهام)

با تابیدن نور خورشید به چشم هام، چشم باز کردم..

نگاهی به ساعت انداختم.. ساعت 12

مثل برق گرفته ها سرجام نشستم.. چرا این هشدار لعنتی زنگ نخورد؟

سریع از جام بلند شدم.. زنگ زدم به خانم حیدری و گفتم کاری داشتم و تا یک ساعت دیگه شرکتتم

رفتم دوش سریعی گرفتم.. برای دیدن اون دختر سرشار از آرامش استرس داشتم.. میخواستم امروز رو بخاطر اون شیک باشم

کت و شلوار کرمی رنگی به همراه لباس شکلاتی رنگی پوشیدم و بعد از پوشیدن ساعت و زدن عطر از خونه خارج شدم

وقتی رسیدم ساعت 1 ربع کم بود

رفتم سمت خانم حیدری

خانم حیدری_سلام..

من_سلام.. همه چیز مرتبه؟

_بله بله خیالتون راحت

من_خیلی خب پس من سریع برم کارارو انجام بدم.. به خانم زارع بگو قهوه بیاره
اتاقم

همین که خواستم وارد اتاق شم با صدای خانم حیدری توقف کردم و برگشتم سمتش

خانم حیدری_ آقای خسروی.. راستش خانم زارع تا همین بیست دقیقه پیش اینجا بود.. گفت نامه ای روی میزتون میزاره چون نبودید باهاتون صحبت کنه و بعدش خداحافظی کردو رفت.. مثل اینکه آخرین دیدار بود

ابروهامو توی هم گره زدم.. یعنی چی؟

سری تکون دادم و سریع وارد اتاق شدم

روی میز کاغذ تا خورده ای دیدم.. بازش کردم

نوشته بود:

سلام آقای خسروی یا بهتره بگم پرهام..

شاید محبت های شما و تمام کارهای من اشتباه بوده.. من با وجود شما وارد مسیری از زندگی شدم که پر از اشتباهاته.. همین امروز فهمیدم عشقی که توش دروغ باشه، عشق واقعی نیست.. دروغ که هیچ، پشت این عشق ناگهانی من همه چیز هست.. رقیبی که خواهرمه، مانعی که پنهانه.. این نامه رو به عنوان استفا نامه ی من قبول کنید.. حقوقی هم نمیخوام.. ممنون اگر تا اینجا توی زندگی من بودید.. لطفا حتی وجود منو هم از یاد ببرید.. خدا، حافظ و یارتون باشه

این چی میگه؟ داشت مستقیما اشاره میکرد به عشقش نسبت به من؟ اما منظور

حرفاشو نفهمیدم.. رقیبی که خواهرمه و مانعی که پنهانه یعنی چی؟

نمیدونستم خوشحال باشم از این عشق یا ناراحت از این رفتن؟

نامه رو توی جیبم گذاشتم و با سرعت از شرکت زدم بیرون و تازوندم سمت خونه ی سمیرا..

یه خانم مسن درو باز کرد

_سلام..بفرمایید

اما نگاهش جوری بود که انگار چهره ی من واسش آشناست..

سرمو زیر انداختم و گفتم_ خسروی ام..پرهام خسروی

سرشو تکون دادو گفت_ خدا شیطانو از ما دور کنه..بیا داخل ننه

_مزاحم نمیشم..فقط میخواستم سمیرا رو ببینم..بیخشید منظورم خانم زارع هست

_صبح مثل اینکه اومد شرکتتون بعدش ناراحت بود تا حالا توی اتاقه

دیدم هی زیر چشمی پشت سرمو نگاه میکنه..برگشتم تا ببینم به چی نگاه میکنه که

متوجه نگاه خیره ی همسایه ها شدم

برگشتم و رو به مادر بزرگ سمیرا گفتم_راستش مشخصه که اینجا جای صحبت

کردن نیست..اجازه هست پیام داخل و باهاشون صحبت کنم؟

از جلوی در کنار رفت و منو به داخل استقبال کرد

خونه ی کوچیکی داشتن اما در کمال ساده گی و کهنه گی وسیله ها،خونه ی مرتبی بود

یا الهی گفتم و بعد از در آوردن کفشم وارد شدم

خواهر کوچیک سمیرا گوشه ای از سالن کز کرده بود و به دیوار کنارش خیره شده

بود..دیواری که جز ترک چیزی نداشت

حتی متوجه ی حضور من هم نشد

چشم به مادر بزرگش دوختم..زنی با لباس های کهنه و کمی پاره اما با لبخندی شیرین

مثل سمیرا به من چشم دوخته بود

دلَم ریش ریش شد وقتی زندگی واقعی سمیرا رو به چشم دیدم

نتونستم بیشتر خونه رو بینم و ناراحت شم.. سرمو زیر انداختم و گفتم_ همیشه
بینمشون؟

به در چوبی ترک خورده و رنگ پریده ای اشاره کرد و گفت_ اتاق که قفل نداره و
سمیرا هم همیشه حجاب داره.. برید داخل منم برم چایی دم کنم بیارم توی این خنکی
هوا میچسبه

زمزمه وار تشکری کردم و گام برداشتم سمت اتاق

در نیمه باز بود.. دستمو روی دستگیره ی در گذاشتم که با صدای قیژی باز شد
نگاهم اول به چیزی افتاد که تمام لحظاتی که داشتم رو یادم رفت.. چیزی که دیدم
باعث شد نامه ی سمیرا، رفتنش و ابراز علاقه اش که سهله، حتی این گریه اش رو هم
یادم بره

نگاه من فقط محو اون صورت سفید و روشن با اون موهای نارنجی رنگ شد

سمیرا با چادر و حجابش که جز صورتش چیزی ازش مشخص نبود برای من زیبا
ترین و خانم ترین بود اما حالا..

این دختر کیست؟ این دختر چه میکند با من؟ اصلا این زندگی با این دختر چه میکند؟

نفس عمیقی کشیدم تا بلکه نفس هام به حالت عادی برگردن

سمیرا به خودش اومد و هجوم برد سمت چادر سفید رنگی و سر کرد

از جاش بلند شدو بدون نگاه کردن به من با خجالت گفت_ ش.. شما کی اومدید؟ عذر
میخوام سلام.. من اصلا متوجه ی حضورتون نشدم

من_ مهم نیست.. اومدم تا حرف هاتو واسم ترجمه کنی؟

_ حرف های من اهمیتی ندارن فقط چرت و پرت های دلم بودن

من چرت و پرت های دل تو میشن رنگ و روح دل من

با تعجب نگام کرد

من یادته گفتم آرامش تو چقدر زیباست.. آره آرامش تو زیبا هست.. این آرامشه که
تورو زیباتر کرده.. این آرامش تو هست که منو بی تاب تر کرده.. حالا که همه چی
عوض شده زدی زیر تمام این ها؟

با بغض و صدای لرزانی زمزمه کرد.. مهربونی شما همه چیزو عوض کرد.. حتما باید یه
چیزی بره تا چیز دیگه جاشو بگیره.. یه مهربونی از زندگی من کم شد و مهربونی شما
اومد

من چرا رمزی حرف میزنی؟ مهربونی کی کم شد؟ کسی که دوستش داشتی؟ اون کیه؟
برید لطفا.. منو که دیدید.. زندگیمو هم دیدید.. من اینم آقای خسروی.. یه دختر که
زندگی ش از ساده هم گذشته.. من کجا و شما کجا؟ من کسیم که نه مادر داره و نه پدر
سالمی که واسش حتی جهیزیه و چیزایی که توی دلشه رو آماده کنه.. من کسیم که
خواهرم بیمار و عاشق.. عاشق کی؟ عاشق شما.. عاشق عکس های شما توی مجله
ها.. من کسیم که حتی سنش 2 سال از شما بالاتره..

بلند تر ادامه داد.. آقای خسروی من کسیم که توی سطح شما نیست.. شما کجا و من
کجا؟

با خشم گفتم.. چی میگی تو؟ من کی م سمیرا؟ هان؟ منم کسیم که نه پدر بالای سرمه
نه مادر.. کسای هم که بالای سر من بودن به من ضربه زدن.. من کسیم که تنها
زندگی میکنم و دلم به ساحلی خوش بود که دریا بردش.. از چی میگی؟ از طبقه ی
مالی؟ من سال سوم دبیرستان بخاطر مرگ خانوادم نتونستم ادامه بدم.. دختر من حتی
به زور دیپلم گرفتم تو چی میگی؟ پول دارم؟ نه ندارم همش مال عمه م هست.. فقط

30٪ از سهام شرکتو دادن به من..جایی زندگی میکنم که پر از سوت و کوره هست..منو با خودت مقایسه میکنی؟ سمیرا من حتی کسو کارم ندارم..تو چی میکنی؟

با یاد آوری تمام این لحظات قلبم دوباره تکه تکه شد

سمیرا چشم هاشو بسته بود و آروم اشک میریخت. چشم بسته گفت_من..من..من..برو تو رو خدا برو..زندگی پیچیده هست..با ابراز علاقه نه عشق بوجود میاد و نه شرایط زندگی با مشوق..درسته من دل بستم به..به شما ولی اینجا مشکلی هست..همسایه ها پشت سر من حرف در آوردن..بابای من حتی اجازه نمیده دیگه من توی حیاط برم.. خیره شد بهم و ادامه داد_من نامزد دارم آقای خسروی..نامزد من ایران نیست و فردا میاد..رفته تو خارج حمالی مردمو کنه تا حداقل بتونه نون شبشو گیر بیاره..ما 2 ساله نامزدیم..نامزد من فردا میاد و قراره با بابام برنامه ی ازدواج مارو بریزن..منو ببخش..من احمقانه وارد مسیری که انتهایش شما میید شدم اما الان پشیمونم..از ضربه ی دوباره ی شما..از اینکه نامزد دارم و دستو بالم بستست

(ادامه از زبان سمیرا)

شک زیادی بهش وارد شده بود..عقب عقب رفت تا به دیوار برخورد کرد

سرشو به دیوار تکیه داد

میدونستم هضم این واقعیت واسش سنگینه

چشم هاشو روی هم فشرد و آروم نالید_چرا؟

چشم هامو بستم و حرفی نزد

صدای نفس های پی در پی ش میومد..چشم باز کردم..دستی به صورتش کشیدو

گفت_جدا چی؟ همیشه جدا شید؟

من_ لطفا برو..

نفس عمیقی کشیدو گفت_ من منتظرم اگر هم که..اگر که نشد خوشبخت
شی..نمیتونم مثل ساحل جلوی تقدیر تو بگیرم..شاید تقدیر من اینه

برگشت و بدون لحظه ای درنگ با سرعت از خونه زد بیرون

خدایا چه تاوان سختی رو واسمون در نظر گرفتی؟

اشک هامو با دست پاک کردم که از پشت پرده ی اشکم چهره ی سحر و بی بی رو
دیدم

زیر لب زمزمه کردم_ شنیدید؟

بی بی با لبخند سرشو به علامت آره تکان داد

سحر با چشمان به خون نشسته نزدیکم اومد و گفت_ آبجی تو..آبجی تو منو
کشتی..آبجی تو عاشقش شدی

فریاد زد_ آبجی اون عاشقت شده..آبجی من دارم خفه میشم..چون مریضم عاشق من
نشد و عاشق تو شد؟ من مریض نیستمم آبجی

و زد زیر گریه..طوری که صدای هق هقش خراشی بود روی دلم..همین که اومدم
باهاش حرف بزنم چشم هاش بسته شدو پخش زمین شد..خیلی ناگهانی بود..جوری
که نتونستم بگیرمش..سحر با چشم های بسته بدنش میلرزید

بی بی هجوم آورد سمتش_ ننه چت شد؟ سحر؟ دورت بگردم چرا میلرزی؟

من_ یا خدا..بی بی یه کاری کن..چکار کنیم؟وای خدا!!!

بی بی_زود باش..زود باش برو دم در خونه ی مامان مرضیه..از این کارا سر در
میاره..بهش بگو با دارو دواش بیاد..دکتر و بیمارستان نه پولشو داریم نه ازش سر در
میاریم..زود باش دختر تشنج کرده

سر تکون دادم و با همون چادر، دویدم سمت خونه ی مادر مرضیه (سیمین خانم)

گوشه ای از سالن به پشتی تکیه داده و بی مهابا زار زار اشک میریختم.. به اینکه چی شد یه دفعه ای؟

مردی که توی زندگی ما نقش یه عکس و وجود رویایی رو داشت حالا باید بشه کسی که من عاشقش هستم و خواهرم دیوونش

سحر حالش بهتر شده بود.. به بی بی گفتم که یه راز باشه بینمون و با اخم قبول کرد.. سحر هم.. مطمئن بودم چیزی نمیگه.. چون هم از قلب پاکش مطمئن بودم و هم از اینکه وقتی ناراحت بود نه اشک میریخت و نه حرفی میزد

سلمی هم شک کرده بود که امکان نداره بی دلیل سحر حالش بد شه

بابا هم رفته بود فرودگاه دنبال کیارش چون کیارش گفته بود قبل از دیدن خانوادش میخواد اول بیاد اینجا

با صدای باز شدن در از جام بلند شدم

کیارش بود.. باورم نمیشد.. انگار هوای اونجا خیلی بهش ساخته چون زیادی تغییر کرده

موهای بلندشو، حالا مردانه کوتاه کرده بود و با ته ریشی که داشت جذاب شده بود.. تیپ اسپرتی هم زده بود

ناخواستہ دلم لرزید.. از اینکه کیارش عشق منی بود که دوریش باعث شد ازش دور شم.. از اینکه کاستی های کیارش باعث شد منی که اینجا هستم هوایی شم

بغض کردم.. من با این عهد چه کنم؟

کیارش بعد از سلام و احوال پرسی با بقیه اومد سمت منی که همونطور سر جام
ایستاده بودم

رو به روم ایستاد..بدون حرفی اول دل سیری نگاهم کرد..سپس چشم هاشو به آرومی
بست و زمزمه کرد_جودی آبود من..دختر موحنایی من..سمیرای من..خانوم
من..رویای من..خواب شبانه ی من..زیبای من..مهربون من..فرشته ی من..ملکه ی
من..آروم من..ستاره ی من..

کیارش میگفت و من آروم اشک میریختم

من_کیارش بسه

چشم بسته دست هاشو باز کرد..چشم هامو از شدت هجوم اشک روی هم فشردم و
به آغوشش پناه بردم..آغوشی که واسم با او زمان ها فرق داشت..حالا خوب طعم
آغوش عشق رو درک میکردم..آغوش عشق از تخت خواب هم راحت تر و بهتره..بوی
تن مشوق از عطر یاس هم شیرین تره

کیارش واسم کیه؟چه نقشی رو داره؟

کیارش دستشو توی موهام فرو برد و با سر انگشت هاش پوست سرمو نوازش میکرد

من_کیارش جلوی بابا زشته

_هیسسس بابات باید بفهمه که من چقدر عاشق و مست توام

من_تغییر کردی..هوای اونجا بهت ساخته؟

_فقط هوای تو به من میسازه و هوای تو از من کیارش رو ساخته

من_میدونستی هفته ی دیگه مدت صیغه مون تمومه؟

ازم فاصله گرفت.. خیره بهم گفت_ از فردا میریم برای کارای عروسی.. سمیرا من به عشق تو انقدر کار کردم که تونستم حداقل پول واسه اتمام ساخت خونه مون و خرج عروسی رو جور کنم.. پیکانمو هم میفروشیم و پراید میخریم.. خوشبختی مال تو هست کاش هیچوقت اینطور نمیشد.. کاش هیچوقت درد بی پولی نبود تا باعث نشه کیارش بره و دل من هم بره

عاشقی رو حس میکردم.. اسم عشق که میومد و نجوهای عاشقانه ی کیارش رو میشنیدیم لبخند پرهام جلوی چشم هام میومد

من_ بیا بریم پیش بقیه بشینیم

کیارش_ باشه بریم

و توی یه حرکت ناگهانی ب*و*س*ه ای روی گونم نشاند و دستمو کشید و رفتیم پیش بقیه نشستیم.. کیارش از آب و هوا و چیزهای دیگه ی آلمان میگفت اما من نمیشنیدم.. ذهنم درگیر بود.. کلافه بودم از اتفاق پیش رو افتاده

تنها چیزی که منو کشت صحنه ای بود که کیارش پیش سحر رفت و سحر با دیدن کیارش گریه کرد و زیر لب همراه با گریه شعری رو میخوند که حتی کلمه ایش رو متوجه نشدم

من_ این چه کاریه کیارش؟ خب پولاتو جمع کن همیشه که پول نیست بینمو کشیدو گفت_ حرف نزن خانومی.. این پول مال تو هست.. میخوام بری آرایشگاه و خرید کنی.. حرفیه؟ امشب واست یه سوپرایز دارم
لبخند کمرنگی زدم و چیزی نگفتم

توی پیکان کيارش بوديم.. کيارش دست بردو آهنگی گذاشت.. آهنگی که باعث شد ذهنم سوق کنه سمت پرهام.. يادم به ديروز افتاد.. وقتی اومد.. حرف هاش.. جمله ای که گفت «آرامش شما چقدر زیباست» مدام توی ذهنم تکرار میشد.. آرامش شما چقدر زیباست.. آره من فقط واسه تو زیبا هستم

توی حال خودم بودم که کيارش گفت.. چیزی گفتی؟

چشم هامو بستم و ناخواسته گفتم.. آرامش شما چقدر زیباست

خندیدو گفت.. چی میگي؟ چرا ادبی حرف میزنی؟ آرامش من زیباست؟

سریع به خودم اومدم.. من چی گفتم؟ قلبم دیوانه وار از استرس میتپید.. برای جمع کردن حرفم خندیدم و گفتم.. شما کالا زیبا هستید

لبخندی زدو چیزی نگفت

کيارش منو برد آرایشگاه.. فقط اصلاح کردم و یکم ابرو هامو تغییر دادم.. واسم چند دست مانتو و شلوار خرید و آخر سر دوتا پیتزا خرید و رفتیم توی پارکی، روی چمن ها نشستیم و شروع کردیم به خوردن

با کيارش کمی سردتر شده بودم اما بخاطر احترامی که واسش قائل بودم نمیتونستم بی احترامی کنم

من.. راستی میخواستم ازت سوالی بپرسم.. از اونجا زنگ که میزدی مدام تلفنو قطع میکردی و یه بار با صدای خانومی تلفنو قطع کردی.. کی بودن اونا؟

با این حرفم نوشابه پرید توی گلوش و شروع کرد به سرفه کردن

هول شدم.. زدم پشت کمرش که بهتر شد

مشکوک رو بهش گفتم.. چرا هول شدی؟ اون زن کی بود کيارش؟ به من راستشو بگو

کیارش_ به جان تو اگر چیزی که فکر میکنی باشه.. باور کن کارمندا بودن.. اونجا سطح من انقدر نبود که کم کاری کنم و همه هم سخت گیر.. مجبور بودم با ورودشون تلفنو قطع کنم

من_ پس چی شد یهو انقدر پول گیرت اومد؟

_خب.. گفتم که زیاد کار کردم

شانه ای بالا انداختم و حرفی نزدم.. منکه باور نمیکنم چیزی نباشه

ساعت 11 شب بود و پارک خلوت

رو به کیارش گفتم_ کیارش بلند شو بریم خونه.. نمازمم قضا شد

کیارش_ یکم بشین میریم

من_ بابا نگران میشه

با اخم رو بهم گفت_ تو زن منی بابات میدونه پیش منی و حرفی نمیزنه.. چت شده تو؟ هی میخوای فرار کنی از من؟

من_ اینطور نیست.. ببین همینطور که نشستی چشم هات دارن بسته میشن.. کیارش چرا انقدر خسته ای؟ تو که تا ظهر خواب بودی!

اومد نزدیک تر بهم نشست و گفت_ نترس بابات میدونه من تو رو میپرستم.. خسته نیستم سر درد دارم و چشم هام میسوزه.. فکر کنم اونجا سرد بود اومدم اینجا سرما خوردم

چیزی نگفتمو نگاهمو ازش گرفتم

کیارش نزدیک تر به من نشست که باعث شد قلبم از ترس و استرس دیوانه بار بکوبه طوری که صداشو هم میشنیدم

دستی روی گونم کشیدو گفت_همش اون صحنه ی آخر خداحافظی که منو بوسیدی
جلوی چشم هام بود..میشه دوباره اون حس زیبای عشقت رو به من اهدا کنی
خانومی؟بزار عاشقی تو رو حس کنم

من_بلند شو بریم.چی میگی تو؟زشته توی پارکیم

کیارش_هیچکس اینجا نیست بهانه نیار

توی فاصله ی چند میلیم قرار داشت..چیزی به اتمام فاصله نمونده بود که مقاومت
کردم و به عقب هلش دادم و از جام بلند شدم

من_کیارش زشته..بلند شو بریم

کیارش_چت شده تو؟عوض شدی سمیرا..اون موقع ها تو مقدمه چینی میکردی حالا
حتی یه ذره احساس هم نداری

پشتمو کردم بهش و گفتم_بیا بریم چرت نگو

اومدم برم که دستمو از پشت کشید

_بگو بینم خانم..نکنه شما هوایی شده باشید و اون وقت به ما کنایه هوایی شدن
میزنید

با چشم های گرد شده رو بهش گفتم_کیارش درست صحبت کن..مگه هر چی تو
بخوای همونه؟تو اونجا که بودی کم توجهیت باعث شد من سرد شم..همه چی مثل
قبل نیمونه..تغییر میکنه

دستی به موهاش کشیدو راه افتاد..من هم پشت سرش دنبالش رفتم

3 ماه گذشت..اوایل خرداد ماه بودیم

من نسبت به کیارش سرد تر شده بودم و اون هم عصبی تر.. پرهامو فقط یک بار دیدم.. اونم وقتی داشتم میرفتم خونه ی کیارش اینا، جلوی خونه پارک کرده بود

پونه از دوستی منو ساحل باخبر شد و دلگیر

من_ پونه شرایطم سخته تو یکی دیگه قهر نکن

پونه_ سمیرا به کل تغییر کردی.. دختر کیارش اصرار داره به ازدواجتون چرا اینطور میکنی؟

من_ میدونی بی بیم چی میگه؟ میگه موقع ازدواج اگر دلت پیش یکی دیگه باشه اگر هزار بار قرآن هم بخونی اون عقد حرامه.. پونه دل من پیش کیارش دیگه نیست.. نمیگم دیگه ازش بدم میاد.. نه فقط عاشق پرهام شدم.. کیارش با معرفت و نمیتونم این خوبی هاشو فراموش کنم اما نمیتونم باهاش ازدواج کنم.. اون واسم دیگه به عنوان شوهر نیست

پونه_ چی بگم والا.. مشکوکیت کیارش کاملا مشخصه.. الان کجا کار میکنی؟

من_ هیچ جا فعلا.. اصلا حس هیچی نیست

خندیدو گفت_ لابد فقط حس عاشقیه

خندیدم و حرفی نزدم

با پونه رفتیم توی خیابون دوری بزیم و کیارش گفت خودش میاد دنبالمون.. رفته بود پرایدی که گفته بود رو بخره

چند ساعت دور زدیم که کیارش زنگ زد.. جواب دادم

من_ سلام

_ سلام گلی.. کجایید؟

من_خیابون(...کنار مغازه ی مانتو فروشی ایستادیم..بیا اینجا
_باشه 5 دقیقه دیگه اونجا..اگر چیزی خواستی انتخاب کن میام واست میخرم
من_چیزی نیاز ندارم..بیا منتظرم..خداحافظ
_اوکی
و گوشیهو قطع کرد..همونطور که گوشیهو میداشتم توی کیفم رو به پونه گفتم_گفت
نزدیکه..الان میاد
صدایی ازش بلند نشد..چشم بهش دوختم که دیدم با تعجب به جایی خیره شده..رد
نگاهشو دنبال کردم..با چیزی رو به رو شدم که قلبمو توی دهانم آورد..پرهام اینجا
چکار میکرد؟
من_پونه الان کیارش میاد..بیا بریم
پونه_چقدم جذابه
من_من چی میگم تو چی میگی
پرهام داشت میومد پیشمون..دلیم واسش تنگ شده بود اما..نمیخواستم کیارش
بینتش
رسید بهمون..خیره بهم سلام کرد
سرمو زیر انداختم و گفتم_سلام
پونه_سلام
پرهام_جایی میرید؟میخواید برسو نمتون؟
پونه به جای من جواب دادم_نه ممنون نامزد سمیرا داره میاد دنبالمون
پرهام_نامزدش؟

بالاخره نگاهش کردم..

من_آره

همون لحظه صدای کیارش به گوشم خورد

_سمیرا

قلبم ایستاد..خدایا خودت رحم کن

گوشه ای از چادرمو توی مشتم فشردم

کیارش اومد کنارمون ایستاد و همونطور که نگاهش به پرهام بود رو به من

گفت_ معرفی نمیکنی؟

سریع گفتم_ ایشون آقای پرهام خسروی همون مدلی که سحر عکساشونو داره و...

ابرویی بالا انداخت و گفت_ شناختم..خیلی خوشبختم آقا..با اجازتون

پرهام نگاهی غمگین بهم انداخت و سپس با حسرت به کیارش خیره شدو

گفت_ همچین..با این خانم ها آشنا شدم اما شما نه

کیارش دستشو توی جیب شلوارش فرو بردو گفت_ کیارش مختاری شوهر سمیرا

هستم..ما باید بریم..ان شا الله وقت ملاقات واسه روز دیگه

و دستمو کشیدو حرکت کرد..پونه هم پشت سرمون اومد

لحظه ی آخر نگاهی به پرهام انداختم..این مرد چقدر مهربون و مظلومه

کیارش سوار ماشین شد و با عصبانیت گفت_ چرا اینطوری نگاهمون میکرده؟لابد انتظار

داشت ازش امضا بگیریم؟از همون اولم از عکساش خوشم نمیومد چه برسه

خودش..پسره ی سوسول..اصلا این از کجا تو رو شناخت؟

زیادی حرف هاش روی مخم بود

من_بسه کیارش..توی شرکتی که کار میکردم این مدیرش بود..شغلش مدلینگ
نیست واسه سرگرمی عکس میگرفت

پوزخندی زدو گفت_ نه بابا بلدی هم..وقتی من نبودم واست تعریف میکرد؟دیگه چی
گفت؟

جلوی پونه نمیخواستم بحث رو کش بدم

من_اومد به سحر سر زدو اینارو واسه بی بی میگفت..بس کن دیگه

حرفی نزد و فرمونو توی مشتش فشرد

پونه برای عوض کردن جو گفت_راستی آقا کیارش ماشینتون چی شد؟گفتید با پراید
میاید!

کیارش که هنوز اخم و عصبانیت چاشنی صورتش بود گفت_این پیکان واسش
مشتری پیدا شه میفروشم پراید هم فردا باید برم تحویل بگیرم

پونه_به سلامتی..مبارک باشه

کیارش_ممنون روزی خودتون

امروز قرار بود با بی بی و سحر بریم محل..روستای خواهر بی بی که اطراف شهر بود
کیارش گفت میبرتمون و من گفتم با اتوبوس میرم..میخوام چند روزی رو به کل فکر
کنم..دور از همه چی باشم تا ببینم دوری کی و چی منو آزار میده..تا ببینم توی آرامش
ذهنم سمت کی میره که همون میشه منبع آرامش من

بی بی_سمیرا زود باش نیم ساعت دیگه اتوبوس راه میوفته..ترمینال هم دوره

من_باشه..زنگ بزنی اژانس همین یه دفعه رو..خودم پولشو حساب میکنم

بی بی_ نمیخواه تو پولاتو جمع کن.. بابات و کیارش یکم پول بهمم دادن خودمم دارم.. نگران نباش مادر.. زندگی سخته تو هم داری خیلی به خودت سخت میگیری.. زندگی میخواد آدمارو امتحان کنه و باهاشون بجنگه تا قوی شن.. اونایی که میبازن در برابر روزگار قوی نبودن و سست بودن.. تو هم قوی باش.. فکر کن بین کی و دوست داری.. با کی خوشبخت میشی اما یه چیزو بدون.. فقط به عشق فکر نکن.. اگر دو روز از زندگی بگذره و درد بی پولی بیاد عشق تموم و تبدیل به نفرت میشه.. پس توی زندگی عشق، اخلاق و پول اون طرف مهمه.. حالا ساکتو بردار بریم لبخند تلخی زدم و ساکی که لباس های منو سحر داخلش بود رو برداشتم و رفتیم بیرون

صبح با بابا و سلمی خداحافظی کردیم

راننده داشت ساک هارو صندوق عقب ماشین جا میداد که همون لحظه پونه هم رسید

پونه_ سلام.. داری میری؟

من_ سلام.. آره برم یکم فکر کنم ببینم باید چکار کنم

پونه_ خوب میکنی.. یه چیز بگم؟

من_ بگو

پونه_ از وقتی که پرهامو دیدم همش با خودم میگم تبارک الله و احسن الخالقین

اینو گفتم و شروع کرد به خندیدن من هم همراهیش کردم

من_ بی مزه

پونه_ مگه دروغ میگم؟

من_ دیگه باید برم.. فقط واست پونه میارم تا یکم بریزی روی سرت از پونگیت کم

نشه بی نمک

خندیدو گفت_ برو به سلامت..

من_مرسی

ازش خداحافظی کردم و راه افتادیم

سحر کنارم نمینشست..نفس عمیقی کشیدم چشم به مردم در حال عبور دوختم.همه مشکلاتی دارن اما مهم اینه که کی میتونه باهاشون دست و پنجه نرم کنه.همیشه فکر میکردم درد بی پولی بزرگترین مشکل دنیاست.اینکه چیزبو بینی و نتونی داشته باشیش.اینکه توی اوغات فراغت نتونی مثل بقیه بری و خرید کنی..اینکه نتونی بری سینما.اینکه نتونی هر غذایی که میخوای بخوری

آره این مشکل بزرگیه اما من با وجود الان کیارش یافتم که زندگی در کنار کسی که عاشقش نیستی هم میتونه درد باشه..و با وجود پرهام یافتم که زندگی که با بی کسی سپری بشه هم درده بزرگیه..با وجود ساحل یافتم که زندگی رو به تغییر میتونه درد رو کاسته کنه

من درس های بزرگی رو یاد گرفتم و خداروشکر میکنم بابت نداشتن مشکلات دیگه ای اما همین مشکلی که ذهنمو درگیر کرده هم میتونه حل شه

با توقف اتوبوس و پخش شدن صدای راننده،چشم باز کردم

_مسافران رسیدیم به مقصد

ساکو برداشتم و پشت سر بقیه از اتوبوس پیاده شدم..بی بی و سحر گوشه ای ایستاده بودن

بی بی_بیاید بریم

با هم راه افتادیم.. به محله نگاهی انداختم.. این اطراف زیاد سرسبز نبود.. نزدیکی ها دریاچه ای داشت که بخاطر کمبود آب نصف شده بود

زن های روستایی بودن که دم در خانه هاشون نشسته بودن و لب به سخن گشوده بودن

بچه هایی بودن که دنبال هم میدویدن و مردمی بودن که گوسفندهاشونو برای چراندن به کوه برده بودن

رسیدیم به خونه ای.. درش باز بود.. وارد شدیم

حیاط بزرگی داشت.. قسمتی از حیاط حصارهایی گذاشته بودن برای پناه گوسفندها.. فکر کنم حدود 10 تا 12 تا گوسفند بود

گوشه ی دیگه ی حیاط گاو بزرگی بود که به درخت بسته بودنش

بخاطر بوی گوسفندها دستمو جلوی بینیم قرار دادم و رفتیم سمت در خونه

بی بی بلند خواهرشو صدا کرد_ مژگان؟

خانم حدود 40 ساله ای از خانه خارج شد.. لباس محلی قهوه ای طلایی تن داشت.. زیاد چهرش مشابه بی بی نبود اما باز هم میشد گفت خواهر هستن

خاله مژگان با دیدن بی بی گفت_ عزیز ی.. سلام

بخاطر حرمت بی بی کل خانواده عزیز ی خطابش میکردن

بی بی_ اومدیم چند روزی مزاحمت شیم

خاله مژگان_ این چه حرفیه مراحمید.. بیاید داخل

بعد از روبوسی باهاش وارد خانه شدیم.. خانه ی ساده ای بود

روی زمین نشستیم که خاله مژگان رفت و چای آورد..همونطور که کنار بی بی مینشست گفت_چای بخورید توی این هوای سرد میچسبه مخصوصا که اینجا نسبت به شهر خیلی سرد تره..زمستون کلی برف اومده..نصف گوسفندها مریض شدن و مردن..جفت این گاوی هم که بیرونه دو روز پیش مرد..تمام درخت ها خشک شدن

بی بی_ان شا الله تابستون که اومد درست میشه همه چی

خاله مژگان قندی به چاییش زدو دهن گذاشت و گفت_داریم کارای گندم کاری رو میکنیم..توی پاییز یه سری بهمون بزید یکم برنج بدم بیرید

بی بی لبخندی زدو چیزی نگفت

با کمک خاله مژگان بلند شدم برای چیدن سفره ی نهار..واسه نهار قورمه سبزی درست کرده بود که خیلی هم چسبید

خاله مژگان سطلی دست گرفت و گفت_بشینید تا من بیام

بی بی_کجا؟

خاله مژگان_برم از گوسفندها شیر بدوشم تا صبح چند بار بجوشمش تا خوب شه
سحر از جاش بلند شدو گفت_منم باهاتون میام خیلی دوست دارم ببینم

خاله مژگان_بیا خاله

شب شد..گوشیمو خاموش کرده بودم چون اصلا نمیخواستم با کسی حرف بزنم
با خاله مژگان که گفت "بیاید بریم خونه ی همسایه یکم بشینیم بعدش پشه بند ازش
قرض بگیریم شبو توی حیاط بخوابیم..پشه که نیست ولی خب جونور هست امن
نیست" رفتیم خانه ی همسایشون

فقط یه پیرزن بود با پسرش.. پسر 30 ساله ای که ویلچر نشین بود و اصلا نه به اطرافیانش توجه داشت نه حتی خودش.. ساعت ها بدون خوردن تکان کوچکی به گوشه ای خیره میشد.. فقط تنها کاری که میکرد پلک زدن بود

از دیدن چنین صحنه ای موهای تنم سیخ شدن

از جام بلند شدم و رفتم کنارش روی زانو نشستم که مادرش گفت _ حرف نمیزنه ولی گوش میده.. بخاطر مرگ زن و بچه هاش توی تصادف شک بدی بهش وارد شد و الان 5 ساله که این حالو داره.. روزگار با بچم بد کرد

با چشم های از حدقه در اومده بهش چشم دوختم.. ناخواسته چشم هام پر از اشک شد

کسی حواسش به من نبود بنابراین آروم رو بهش زمزمه کردم _ روحشون شاد باشه.. شاید حس میکنی که مرگ راحت تر از این حالی که تو داری هست ولی وقتی مرگ نباشه و عذاب باشه مجبوریم که خوب شیم تا انقدر عذاب نکشیم

از دوری ات عزیزم بی تاب و بیقرارم

چون ابر نو بهاری از دیده اشک بارم

خلوت گزیده گشتم نالم در فراغت

جانم به سر آید یا سر به بیابان گذارم

خواب و قرار من تو عشق و امید من تو

کی می رسم به تو من تاریک است آشیانم

آغوش گرمت ای جان من را آرزوئیست

ب*و*س*ه بر دستان و پیشانی ات رویا شده برایم

آیا شود که روزی بینم تو را کنارم
چون بلبل غزل خوان از وصل یار خوانم
نمیخواستم حالشو خراب کنم اما ناخواسته این شعر به ذهنم هجوم آورد..شعر دوری
از یار
ذهنم کشیده شد سمت پرهام..اینجا واسم مثل زندان بود..زندانی که پرهام ازم خیلی
دور بود و من نمیتونستم به امید بودنش دم در برم لب پنجره بایستم
نگاهی به این مرد انداختم که متوجه قطره ای اشک روی گوش شدم..واسه اینکه
حالم بیشتر از این خراب نشه از جام بلند شدم و رفتم پیش بی بی نشستم اما تمام
حواسم به اون مرد بود..چه دنیایی داره پشت اون کز کردن و خیره به اون نقطه ی
نامشخص..شاید اون نقطه تصویری باشه برای تجدید خاطرات شیرینش
یکم بعد بلند شدیم و رفتیم..پشه بند بزرگی وصل کردیم و همگی داخلش رفتیم
همه خواب بودن و من هنوز بیدار..
نمیدونستم چکار کنم..یه لحظه که به کیارش فکر میکردم،ناخواسته چهرش عوض
میشد و پرهام جاشو میگرفت
اثبات عشق کیارش به من زیاد بود اما..تقصیر دل من چیه
دل من با این دوری یک روزه دلتنگ عاشق شده
فردا مهلت صیغه ی منو کیارش به اتمام میرسه و همین منو میترسونه
من اوایل عاشق مرد بودن کیارش شدم اما حالا..عاشق لبخند پرهامم..لبخندی که از
عسل هم شیرین تر و از طاووس زیبا تر
گرچه پرهام همه صفاتو داره

اوایل چشم های عسلی کيارش تمام زندگي من بود اما حالا مي فهمم كه قهوه از قليان و سيگار هم اعتياد آور تره

با وجود پرهام ديگه فكر زندگي در كنار كيارش و تشكيل خانواده باهش لذت بخش نيست اما هنوز فكر بودن با پرهامو نكرده قلبم ديوانه وار ميتپه.. آره همين دلتنگي و دوري كافي بود براي فكر كردن.. من پرهامو ميخوام حتي اگر گ*ن*ا*ه باشه چون از فردا ديگه متعهد نيستم نسبت به كيارش و پرهام هم ديگه عاشق پيشه ي ساحل نيست

كجاي عشق حرامه؟ اون دو تا دلي كه با هم يار نيستن و محرم حلاله اما اون دو تا دل يار و جدا حرام؟

كاش دنيا مي فهميد كه محرميت و حلاليت به دل هسن نه سند..

فرداي اون روز كل روستا رو گشتيم و خوب بود

از حمام بيرون اومدم.. لباسامو پوشيدم و همونطور با موهاي خيس و باز رفتم توي حياط.. البته شالمو هم روي شانم گذاشتم

باد ملایمی میوزید و موهام صورتمو نوازش میکردن و عطر شامپو بینیمو نوازش میداد با یاد موهام، یادم به لحظه ای افتاد كه پرهام منو بدون شال دید..
دستی کشیدم روي موهام..

بسه سميرا.. بسه داري خودتو نابود ميكني

با حرص موهامو كنار زدم و شالمو سر كردم

همون لحظه چشمم خورد به اون مرد ويلچر نشين

بخاطر کوتاه بودن ديوار هاي خونه هاي اين روستا، و اينكه من روي پله ها بودم، همه جا مشخص بود

اون مرد دوباره غرق فکر و خیالاتش بود.. کاش میشد اونم از این حالش در بیاد
نفس عمیقی کشیدم و برگشتم توی خونه

یک هفته مثل یک سال گذشت که با اصرار های من برگشتیم.. به بی بی گفتم از
تصمیماتم و تشویقم کرد اما از تنها چیزی که هر اس داشتیم عکس العمل کیارش
موقع جدایی هست

به بی بی گفتم فعلا کیارش نفهمه برگشتیم چون میخوام برم پرهامو ببینم و قبول کرد
الان صبحه و تا شب بابا و سلمی برنمیگشتن پس خیالم راحت بود

امروز جمعه ست و میدونستم که پرهام خونه ست

تیپ مرتبی زدم و حرکت کردم سمت خونس..

وقتی رسیدم با اضطراب زنگ درو فشردم

سریع در باز شد و چهره ی متعجب پرهام رو به روم قرار گرفت

لبخندی زدم و گفتم_سلام

با تعجب گفت_سمیرا.. کجا بودی؟ یک هفته خبری ازت نبود

من_میخواستم فکر کنم

از جلوی در کنار رفت و گفت_بیا داخل

کفش هامو در آوردم و وارد شدم

با فاصله ازش روی مبلی نشستیم که گفت_نمیخواهی چادر تو در بیاری؟

دستی به چادرم کشیدم و گفتم_نه اینطور راحتیم

با صدای آرومی زمزمه کرد_ نمیخوای موهای حنایی رنگتو نشونم بدی؟
با این حرفش قند توی دلم آب شد.. آب دهنمو به سختی قورت دادم تا یه وقت پس
نیوفتم

من_ ما که محرم نیستیم

_هنوز محرم اون مردی؟

من_ چند روزی میشه که تموم شده

_چقدر خوب

بدون توجه به این حرفش رو بهش گفتم_ بهم بگو.. چی شد یه دفعه ای اون عشق
آتشینت نسبت به ساحل از بین رفت؟

دستی لای موهایش کشید و گفت_ کاملاً از بین نرفته اما تمام قلبم شده متعلق به
تو.. ساحل با من سرد بود و همین باعث شد کمی دوری بتونه همه چیزو تغییر بده اما
مهربونی تو محکم تر کرد این علاقه رو.. حالا نگفتی به چی فکر کردی؟

نگاهمو به دستام دوختم و گفتم_ به انتخابم.. به تو و کیارش

_و انتخابت؟

با اینکه از گفتنش استرس داشتم و خجالت میکشیدم، اما بالاخره دلو زدم به دریا و
دیار و آروم زمزمه کردم_ تو

نمیتونستم نگاهش کنم چون میمردم

پرهام_ پس از کیارش جدا شو خیلی راحت

دست هامو توی هم قلاب کردم_ بین همیشه شرایط دست به دست هم دادن تا زمان
این اتفاق عقب بیوفته.. به این راحتی که تو فکر میکنی نیست

با لحن کمی خشن گفت_ یعنی چی؟ مگه دو کلام حرف زدن کاری داره؟ خب میگی
نمیخواهی ازدواج کنی
ذهنم کاملا درگیر بود و این حرف باعث بیشتر درگیری من شد طوری که نتونستم
کلمه ای حرف بزنم
پرهام_ بینم مطمئنی هنوز کیارشو دوست نداری؟ تو بین من و اون تردید داری. من یه
عشق جدید و اون یه عشق کهنه
با خشم رو بهش گفتم_ چی میگی تو؟ من دارم میگم انتخابم تویی اما شرایط اجازه
جدایی رو نمیده و گرنه یه لحظه هم درنگ نمیکردم
پرهام_ باشه باشه اصلا من این وسط حس یه بازیچه رو دارم.. مثل بچه ها
شدم.. نمیدونم چی درسته چی غلط.. چی راسته چی دروغ.. همه میان و منو بازیچه
میدن و میرن
با برخاستن ناگهانی من از روی مبل، باعث توقف حرفش و از جاش بلند شد
کیفمو برداشتم و با گام های بلند هجوم بردم سمت در که چادرمو از پشت کشید و
باعث شد بایستم
برگشتم سمتش که با نگاه غمناک و نگرانش رو به رو شدم
پرهام_ ببخشید که ناراحت کردم.. اما.. به من حق بده بعد از خوردن ضربه های زیاد
دیگه دست خودم نیست و تو.. شاید چون روت حساسم این فکرو میکنم
با اینکه درکش میکردم اما اونقدر از همه چی ناراحت بودم که اون لحظه دوست
داشتم بندازم گردن پرهام و دل سیری تخلیه کنم
من_ شاید ما درک نداریم
و شتاب زده از خونه زدم بیرون

خدایا یه راهی پیش روم بذار..یه راه درست تا بفهمم باید برای بهتر زندگی کردن
چکار کنم

وقتی برگشتم خونه خداروشکر مشکلی پیش نیومده بود..برای بی بی اتفاقات پیش رو
افتاده رو تعریف کردم که دستشو روی دستم گذاشت و گفت_بین به عنوان یه مادر
یا همون راهنمای مسیر درستی که میخوای،بهت بگم که احمقا فقط دنبال ازدواج و
شوهرن اونى زرنگه که بین این ازدواج چه نفعی برایش داره و چه چیزی رو بهش
میده..ازدواجی که فقط از عشق باشه یه روز با یه مشکل تمامش میره و تبدیل به
نفرت میشه..بین عشق و نفرت یه قدم فاصله هست..یه قدم میتونه باعث تبدیل
عشق به نفرت شه پس بین این عشق چه چیزایی داره که محکم ترش کنه و بهش
دوام ببخشه..عشق باید آرامش و صداقت و مهربانی و اعتماد رو داشته باشه و مردی
لایق این عشق هست که مرد باشه نه فقط نر

حرف های بی بی واقعا راست بود و میتونست کمک زیادی بهم کنه..خداروشکر میکنم
بابت داشتن چنین مادر بزرگی

تنها به زدن لبخندی اکتفا کردم که بی بی گفت_یه سوال میپرسم..بدون فکر کردن به
کیارش و پرهام بهم جواب بده..به شخص خودت دوست داری همسرت چجور آدمی
باشه؟

سعی کردم به رویاهام فکر کنم تا اون دو شخص

من_نمیگم پول مهم نیست نه مهمه..میخوام همسرم پول داشته باشه اما نه واسه
اوقات اضافه و خرید های اضافه به اندازه چرخوندن یه زندگی ساده..میخوام مهربون
باشه و صادق باشه توی حرف هاش..میخوام پشتم باشه..مرد باشه و مردونگی
کنه..میخوام جوری بهم عشق بورزه که از شنیدن حرف هاش اشک ذوق
بریزم..میخوام کسی باشه که یه لحظه دوریش منو دیوونه کنه

بی بی ابرویی بالا انداخت و گفت_این خصوصیت ها رو کی داره؟کیارش یا پرهام؟

ملتمسانه و با عجز به چشم های بی بی خیره شدم و نالیدم_بی بی باور کن
نمیدونم..تنها مشکل من همینه..نمیدونم مسیر راست سمت کدومشونه..هردوشون
پول دارن و از این نظر خیالم راحت..عشق کیارش رو سالهاست باور دارم و عشق
پرهام رو شاید بخاطر عشق خودم به اندازه عشق کیارش میبینم..هردوشون یه
ویژگی رو دارن اما تنها چیزی که ذهن منو مدام میکشه سمت پرهام علاقه ی من
بهشبه..من عاشق پرهام شدم بخاطر مهربونی و محبتش و از کیارش زده شدم بخاطر
رفتار های مشکوک و بی توجهیش نسبت به من

بی بی لبخندی زدو گفت_با این توصیفات و بدون در نظر گرفتن اتفاقاتی که بعد از
تصمیم گیریت میوفته،به نظرم پرهام میتونه خوب باشه اما تنها مشکل ما
سحره..کاش میشد درک کنه..مادر خدا رو خوش نییاد اما راهی نیست..تنها راهش
امتحانه..دوستت پونه هم خوشگله هم خانم..بفرستش پیش هر دوشون تا از راه مثبت
و درست امتحانشون کنه..البته این نظر منه

سرمو به دیوار تکیه دادم و فکر کردم..امتحان؟یعنی واقعا مفیده؟

پونه کلافه دستی به صورتش کشید و ناباورانه گفت_چی میگی تو؟زده به سرت؟

من_به نظرم گزینه ی خوبیه

پونه_خب من باید چکار کنم؟

من_نمیدونم درست..خودمم گیج شدم..

بعد از مکث طولانی ادامه دادم_بین من عاشق محبت و خوش رویی شدم..شاید

بتونیم از این گزینه استفاده کنیم..تو محبت میکنی

پونه_از چه طریقی؟

من_من از شرکت پرهام اومدم بیرون تو میتونی بری سرکار به جای من کار کنی..باور کن حقوقشم خوبه..واسه کیارش هم چند باری غذا میپزم وقتی خونه هست برو بده به مامانش

پونه_سمیرا آخر این بازی چی میشه؟کی عاشق میشه و کی برنده؟

سرمو انداختم پایین و گفتم_میخوام طرفمو بشناسم..میخوام ببینم عشق فقط با محبت شکل میگیره یا نه..شاید تقدیر با مهربونی شکلش بده این عشقو

پونه_پرهام وقتی عاشق ساحل شد،عاشق محبتش نشد عاشق زیبایی و شخصیتش شد..عشق هر جا از یه راه خودشو نشون میده..گاهی اوقات غرور گاهی اوقات محبت..گاهی اوقات ساکت و گوشه گیر بودن اون شخص گاهی اوقات هم شیطنتش

من_سخته دو تا راه جلوت باشه اما ندونی کدوم درسته و کدوم غلط

یک ماه گذشت..توی این یک ماه من زیاد با کیارش و پرهام در ارتباط نبودم..پونه همون روز رفت و توی شرکت شروع به کار کرد..سعی به نزدیک شدن به پرهام و کیارشو داشت..میگفت کیارش اصلا محلش نمیزاره اما پرهام مدام از من سوال میپرسه

من_بی بی تا الان هیچ اتفاقی نیوفتاده..نه پرهام واکنش نشون داده نه کیارش

بی بی_بلند شو برو با پونه صحبت کن..شاید او بهت همه چیزو نمیگه چون چند وقتیته که زیاد بهت سر نمیزنه و انگار یه چیزی شده

حق با بی بی بود..پونه جدیدا عجیب شده بود..فکر اینکه مسئله پرهام باشه منو دیوونه میکرد

چادر سفیدمو سر کردم و راهی خونه ی پونه شدم

بعد از چند دقیقه معطلی بالاخره درو باز کرد

من_سلام..مزاحم که نیستم

از جلوی در کنار رفت و گفت_این چه حرفیه..بیا داخل

با هم وارد شدیم..بعد از اینکه پونه چای جلوم گذاشت به حرف اومدم

_چه خبر؟ از اتفاقات اخیر واسم بگو

پونه_هیچ چیز جدیدی نیست همونایی که قبلا گفتم

با نگرانی گفتم_پونه من حس میکنم یه چیزی شده..بههم بگو..داری چیو ازم مخفی میکنی؟

پونه بهم خیره شدو گفت_سمیرا تو عاشق کی هستی؟ دلت کیو میخواد؟

من_مشخصه که پرهام اما همه چیز به عشق من نیست باید همه چیزو در نظر گرفت

چشم هاشو روی هم فشرد و گفت_دارم عدس پلو میپزم..بعد از چند روز امروز قراره برم خونه ی کیارش اینا

من_بین امروز سعیتو کن یکم با کیارش صحبت کنی

سرشو تگون داد و به فنجان چاییم اشاره کرد..لبخندی زدم و برش داشتم

(از زبان پونه)

بعد از رفتن سمیرا تیپ ساده ای زدم و از خونه خارج شدم..چادری نبودم اما حجابم کامل بود

تقه ای به در زدم که در باز شد..کیارش بود

من_سلام..اومدم به مادرتون سر بزدم

کیارش_سلام..بیا داخل

وارد خونه شدم..اول غذا رو روی گاز گذاشتم و برگشتم توی سالن که متوجه ی نبود
رقیه خانم شدم

کیارش از نگاهم فهمید و گفت_مادرم خوابه..الاناست که بیدار شه

لبخندی زدم و همین که خواستم برم سمت اتاق رقیه خانم،کیارش بازومو محکم
کشید که باعث شد برگردم

از درد به خودم نالیدم..

من_چی شده؟دستمو ول کنید

از لای دندان با عصبانیت غرید_چرا دم به دقیقه میای اینجا؟ما خودمونم میتونیم غذا
بپزیم نیاز به خانم خونه نیست

من_چون..چون سمیرا نمیتونست بیاد گفت من به جاش سر بزوم

کیارش_سمیرا خودش هالو هست؟

از درد بازوم اشک هام شروع کردن به ریختن

من_دستمو ول کن

کیارش_اول جواب منو بده تا دستتو ول کنم..سمیرا کسی توی زندگیش هست؟اگر
نیست چی باعث شده از من سرد شه؟

میون گریه گفتم_هیچی نیست..باور کن..حالا دستمو ول میکنی..شکست

محکم تر فشارش دادو گفت_پس این حال سحر چیه؟اون چشمه؟

من_سحر مریض شده

کیارش_قسم بخور که کسی توی زندگی سمیرا نیست

خدایا من هر چقدر هم بد باشم نمیتونم در برابر تو بد باشم
چشم هامو بستم و از درد لب به دندون گرفتم
دستمو به شدت پس زد که باعث شد روی زمین پرت شم..داشتم از دست درد
می‌مردم..منو ببخش سمیرا
دستاشو مشت کرد و با خشم زمزمه کرد_میدونستم..میدونستم سمیرا دیگه منو
دوست نداره..لعنت بهت..لعنت به من..لعنت به خسرو
سریع از جام بلند شدم..تا چیزای دیگه رو از زیر زبونم نکشیده باید برم
درو باز کردم که برم،برگشت سمتم و دوباره همون بازوم رو محکم فشار داد..از درد
داشتم بیهوش میشدم
کیارش_ کجا میری؟ بگو بینم اون نامرد کیه؟
من_اگر دستمو ول نکنی جیغ میکشم
دندون هاشو روی هم سایید و گفت_فقط گمشو
و دستمو رها کرد..به سرعت از اونجا فاصله گرفتم..سمیرای احمق ازت متنفرم..من
فکر میکردم بازی که راه انداخته باعث میشه کیارش یا پرهام عاشق بشن و بازنده
ی بازی شن اما..
عاشق و بازنده ی این بازی من شدم
به دیوار تکیه دادم و اشک ریختم..پرهام عاشق شخصیت خشن ساحل شد..سمیرا
عاشق شخصیت مهربون پرهام شد..کیارش هم عاشق ساکت و آروم بودن سمیرا شد
و من..عاشق غرور و کم محلی های..کیارش شدم
امروز سرکار نرفتم..زندگی سمیرا به من ربطی نداره..نمیتونم دیگه دو دستی خودمو
بدبخت کنم

توی حیاط نشسته بودم..دستی روی کبودی بازوم کشیدم..نمیتونستم لباس آستین بلند بپوشم..کبودیش جوری بود که حتی اجازه نمیداد دستمو تکون بدم با لمس اون کبودی دردش کم میشد چون این درد متعلق به کیارش بود با صدای زنگ در رفتم و درو باز کردم که در کمال تعجب دیدم کیارشه قلبم شروع کرد به تپیدن..روسریمو کشیدم جلو اما لباس آستین کوتاهمو نمیشد کاریش کرد

کیارش_سلام..میشه صحبت کنیم؟

بدون کلمه ای حرف از جلوی در کنار رفتم و بهش اجازه ی ورود دادم..وقتی وارد شد،درو بستم و بهش تکیه دادم
کیارش_راستش میخواستم..

همین که نگاهش به دستم افتاد از ادامه ی حرفش صرف نظر کرد

دستی به صورتش کشید و گفت_من معذرت میخوام..واقعا اون روز توی حال خودم نبودم..وقتی فهمیدم که سمیرا..

بیخیال..بازم عذر میخوام

حرف هاش باعث گریه ی من شدن

میون اشک هام لبخندی زدم وگفتم_مهم نیست

نزدیک تر شدو گفت_چرا گریه میکنی؟گفتم که عذر میخوام

من_گفتم که چیز مهمی نیست

با پشت دست آروم روی کبودی بازوم کشید و بهش خیره شد

شاید این کار کیارش از روی دلسوزی و غیر عمد بود اما قلب من مثل گنجشک میتپید
و این نزدیکی باعث شده بود نفس هام به شمارش بیوفته

اون نگاهش به دست من بود و نگاه من به صورتش.. به چهره ی جذاب مردونش.. بی
شک که کیارش از پرهام زیباتره

من_ سمیرا رو چقدر دوست داری؟

این حرفم باعث شد دستشو عقب بکشه

نگاهشو به جای دیگه دوخت و گفت_ خیلی..

من_ کیارش!

از تلفظ اسمش توسط من تعجب کرد

من_ سمیرا تو رو دوست نداره.. فراموشش کن

کیارش_ احمق شدی؟ چی میگی تو؟ مگه میتونم؟ سمیرا مال منه.. اینو باید همه بفهمن

با ناراحتی سرمو زیر انداختم

کیارش_ چرا اینو پرسیدی؟

نزدیک تر بهش ایستادم و گفتم_ من.. من ناخواسته با دیدار های اولیمن دلمو

باختم.. میدونم زشته که بخوام بگم اما شاید فرصتش فقط الان باشه.. عشق توی

زندگی من جای نداشت اما الان.. حسش میکنم

کیارش.. من تو رو توی خواب میبینم.. من تو رو توی رویاهام میبینم.. شاید.. شاید ما..

با چشم های گرد شده بهم خیره شد..

کیارش_ لطفا.. لطفا ادامه نده

سرمو زیر انداختم که به سرعت از خونه خارج شد

روی زمین نشستیم و به حال و روزم اشک ریختم

این رمان در نگاه دانلود آماده شد

www.negahdl.com

(از زبان کیارش)

حرف های پونه واسم غیرقابل هضم بودن..اون عاشق من شده؟اوففف خدایا ما رو هم
بین..چه روزگاری شده..تا دیروز کلی درد دیگه بود اما توی این دوره زمونه همه ی
دردا شدن عشق یک طرفه

رفتم سمت خونه ی سمیرا اینا

خودش خونه نبود..به اصرار بی بی رفتم داخل

سحر گوشه ی دیوار کز کرده بود و با دستش روی دیوار شکل های بی معنی
میکشید..حال جدید این دختر واسم عجیب بود

بی بی_من برم چای دم کنم بیارم بخوری

تشکری کردم که بلند شدو رفت آشپزخانه..از فرصت استفاده کردم و رفتم کنار سحر
روی زانو نشستیم

من_سلام خانمی..چرا توی خودتی؟

جوابمو نداد که گفتم_وقتی آلمان بودم همش با خودم میگفتم پیام ایران یادم باشه
واسه سحر پوسترهای پرهامو بخرم

حرکت دستش متوقف شد اما نگاهش همچنان به دیوار بود

سحر_تو که ازش خوشت نمیومد

بالاخره حرف زد

من_اون مال قبل بود میدونی الان که فکر میکنم میبینم عشق زیباترین اتفاق زندگیه
پس بهتره که منم تو رو درک کنم

سحر چشم هاشو بست که قطره اشکی از گوشه ی چشمش چکید

زیر لب زمزمه کرد_دیگه عکساشو نمیخوام..خودشو میخوام

واسه اینکه از زیر زبونش حرف بکشم خودمو زدم به کوچه ی علی چپ

_خودش؟مگه خارج نیست؟میخوای بری خارج؟

سحر_خارج نیست..همین جاست..توی همین شهر

من_تو از کجا میدونی؟نرگس بهت گفت؟

با لحن مظلومی گفت_خودم دیدمش..با سمیرا رفتم سرکارش اونجا پرهامم

بود..رئیس سمیرا بود اما سمیرا به من نگفت

تعجب کردم..

عصبی دستی به موهامو کشیدم و سعی کردم به خودم مسلط باشم

من_چرا بهت نگفت؟مگه نمیدونست که دوستش داری؟

بهم خیره شدو گفت_من فکر میکردم که سمیرا به فکر منه ولی..

با لحن خیلی آروم و البته ترسناکی ادامه داد_ولی من دیدمشون..روزی که سمیرا
میخواست بره مهمونی از طرف شرکت،به من گفت که پرهام نیست اما من دیدمشون

با چشم های گرد شده زمزمه کردم_کجا دیدیشون؟چی دیدی؟

سحر_وقتی پرهام اومد دنبالش و رفتن مهمونی

قلبم از حرکت ایستاد.. شاید حرف های پونه شک رو به جونم انداختن اما.. حرف های این دختر منو کشتن

چشم هامو بستم و گفتم_ سمیرا پرهامو دوست داره؟

با چشم های لبالب از اشک گفت_ آره من میدونم میدونی چرا؟ چون شنیدم.. وقتی آبجیم گریه میکرد و پرهام اومد خونمون حرف هاشونو شنیدم

وحشت زده گفتم_ چی شنیدی؟

_ پرهام مادر اونو ول کن حالش خوب نیست چند روزه حرف نمیزنه

ورود بی موقع بی بی باعث شد سحر حرفی نزنه و رو ازم برگردونه

فقط خدا میدونه چه حالی داشتیم با شنیدن این حرفا.. حرف نگفته ی سحر مهم نبود مهم این بود که من حدس میزدم چی به هم گفتن

از جام بلند شدم و با پوزخند رو به بی بی گفتم_ چرا حرف نمیزنه؟

بی بی دستپاچه شدو گفت_ میشناسیش که.. بعضی موقع ها گوشه گیر میشه از تنهایی

همونطور که میرفتم سمت در گفتم_ ممنون بابت چایی.. یه روز دیگه مزاحم میشم

و با گام های بلند اونجا رو ترک کردم

همونطور که نزدیک خونه میشدم، سمیرا رو دیدم

چادر به سر داشت و یه پلاستیک بزرگ که داخلش دبه ی بزرگ روغن جامد بود هم دستش بود

با عصبانیت نزدیکش شدم.. قبل از اینکه حرف بزنه رو بهش داد کشیدم_ فکر

نمیکردم انقدر نامرد باشی.. یادمه قبل از رفتنم بهم قول دادی که منتظرم باشی.. لعنتی

چرا با من اینکارو کردی؟ یعنی یه ذره هم واست ارزش نداشتم؟

با تعجب رو بهم گفت_ چی میگی کیارش؟ صداتو بیار پایین الان همسایه ها میشنون
من_ بشنون بزار بفهمن

سمیرا_ کیارش حرف میزنیم اما نه اینجا.. بیا بریم خونه ی ما

من_ چی میخوای بگی؟ هر چی لازم بود شنیدم

سمیرا_ ببین کیارش مردم دارن نگاهمون میکنن.. اصلا خونه ی شما اینجاست.. به
مادرت سر زدم میخواست بره خونه ی خالت.. خونه تون کسی نیست راحت میتونیم
صحبت کنیم.. بیا بریم

کلافه دستی به صورتتم کشیدم و با سمیرا وارد خونه ی ما شدیم

سمیرا با دیدن ویالونم روی زمین شرم زده سرشو زیر انداخت

من_ میشنوم.. بگو.. بگو چرا؟

چشم هاشو بست و گفت_ کیارش میخواستم سرفرصت باهات صحبت کنم اما
نمیتونستم..

چشم هاشو باز کردو ادامه داد_ ببین تو عشق اول من بودی.. وقتی تو رفتی من دیوونه
شدم.. دوریت منو میکشست.. چند مدتی پشت تلفن صدای زن میومد و تو مدام بدون
خداحافظی گوشی رو روم قطع میکردی.. حتی گاهی اوقات که باهات قهر میکردم داد
میزدی که هوایی شدم.. کیارش تو منو از خودت روندی.. بی توجهی تو باعث شد که
من ازت رونده شم.. رفتم توی شرکتی به عنوان ابدارچی شروع به کار کردم.. ناخواسته
از شدت کم توجهی تو، من..

من دل باختم به محبت و مهربونی یه شخص دیگه.. اون با من مهربون بود.. یه مرد
مظلوم.. میگن از دل برود هر آنکه از دیده رود.. آره فکرشو نمیکردم اینطور شه اما
ناخواسته شد و اخلاق های تو باعث رشد این.. این عشق شد

درسته اون مرد همونیه که دیدیش.. پرهام خسروی.. این یه خیانته به خواهرم اما
نمیتونم کیارش.. میخوام منو درک کنی.. میخوام اجازه بدی من برم.. من خوشبختیمو با
پرهام میبینم.. مطمئنم که سحرم خوب میشه

اون اشک میریخت و میگفت و من میشکستم.. از بی عرضگی خودم.. از اینکه جنم
نداشتم تا عشقمو، زندگیمو نگه دارم.. از اینکه نمیتونستم کاری برای موندن سمیرا کنم

روی زمین نشستم.. زانو هام که هیچ، از این همه بار غم کمرم هم شکست

من_ سمیرا منو ول نکن.. من بی تو میمیرم.. من عاشقتم.. من احمق بخاطر تو و اینکه
خوشبختت کنم رفتم کشور غریب کار کردم.. برای اینکه از حقوقم کم نکنن مجبور
بودم تا میان، تلفنو قطع کنم اما تو چی..

کنترلمو از دست دادم و مثل یه پسر بچه شروع کردم به گریه کردن.. مثل بچه ای که
چیزیو نداشت که میخواست

سمیرا_ کیارش.. پونه عاشق تو شده.. مطمئنم تو هم با اون خوشبخت میشی

داد زدم_ خفه شو کثافت.. ببند دهنتو

و با دستم محکم کوبیدم به قوطی روغنی که سمیرا خریده بود.. قوطی محکم خورد به
دیوار و تمام روغن هاش خالی شدن

نفرت زده از جام بلند شدم

من_ میکشم اون مردو.. خواهی دید

سمیرا_ کیارش لطفا..

محکم خوابوندم توی گوشش که پخش زمین شد.. سمیرا مال منه.. مال من.. کسی که
بخواد ما رو از هم جدا کنه هنوز از مادر زاییده نشده

فکری به ذهنم رسید.. باید عملی شه.. سمیرا مال منه و میمونه

توی یه حرکت کمر بندمو باز و پرت کردم گوشه ای و پشت اون دکمه ی شلوارمو باز کردم

سمیرا وحشت زده با چشم های از حدقه بیرون زده بهم چشم دوخت.. با التماس و ترس زمزمه کرد_ پناه بر خدا.. کیارش اشتباه نکن.. احمقی نکن.. منو بدبخت نکن اما خون جلوی چشم های منو گرفته بود.. رفتم سمت سمیرا که از ترس زبونش بند اومده بود

توی یه حرکت شالو چادرشو از سرش جدا کردم که دستمو محکم گرفت و گفت_ کیارش التماس میکنم.. نکن اینکارو با من.. اگر دستت به من خورد خودمو میکشم

من_ سمیرا تو یا مال منی یا هیچکس

و با یه دستم دهنشو محکم گرفتم و با دست دیگم شروع کردم به کندن دکمه های مانتوش

صدای جیغ و فریاد سمیرا کل خونه رو برداشته بود و خشم و نفرت من، منو کور کرده بود

(از زبان سمیرا)

با صدای موزیک بی کلام ویالون چشم باز کردم.. چقدر این موزیک آشناست.. موزیک مخصوص منو کیارش

با یاد کیارش، وحشت زده از جام بلند شدم که کمرم تیر بدی کشید

نگاهی به خودم انداختم.. من.. برهنه کف زمین.. آخرین چیزی که یادمه... نه.. خدایا نه.. واقعی بوده؟

بدبخت شدم..دیگه دنیا پیش روم سیاه شد..دیگه پرهام رفت..دیگه دختر و نگیم با وجود کیارش کثیف از بین رفت..خدایا!!! این چه دردیست؟ این چه گناهیست؟ این چه بدبختیه؟

از درد نمیتونستم کاری کنم فقط اشک میریختم..به زور خم شدم و چادرمو کشیدم
روم

کیارش متوجه ی من شدو اومد سمتم که با گریه داد زدم_به من نزدیک نشو کثافت..خدا ازت نگذره..بدبختم کردی..حالا چکار کنم؟خدا لعنتت کنه عوضی..

انگار که داشت گریه میکرد،دستی به صورتش کشیدو گفت_همیشه آرزوم بود تو رو توی بهترین شرایط و زیباترین مکان مال خودم کنم اما نامردی تو باعث این شرایط شد..سمیرا تو مال منی اینو باید تمام عالم بدونن..ممنون که خدا حس وجود تو رو ازم دریغ نکرد..الان بلند شو آماده شو برو خونه نگرانت شدن..ساعت 9 شب هست..گفتم رفتیم گردش

جیغ زدم_انقدر واسه تو راحتت؟ کثافت ببین چکار کردی..منو کشتی..منو بدبخت کردی داد زد_پرهام دیگه رفت..دیگه نیست..تو از اولشم مال من بودی

با گریه نالیدم_پرهام نیست؟میخوام دنیا نباشه دیگه..منو نابود کردی آشغال

درو باز کردو گفت_بیرون منتظرم تا آماده شی..راستی به زودی زن من میشی پس نگران نباش..فکر نکنم بتونی شکایت کنی چون همه شواهد نشون میده همه چیز حواست تو هم بوده

و رفت بیرون و درو بست..دستمو جلوی صورتم گذاشتم و به حالم اشک ریختم..پرهام!!پرهام کجایی؟؟

* * *

با حال خرابم تنهایی برگشتم خونه..هم از لحاظ روحی داغون بودم هم جسمی
بی بی و بابا و بقیه با توجه به حالم مدام میپرسیدن که چی شده؟ و من بالاخره بعد از
کلی معطلی گفتم که بحثمون شده و کیارش باهام قهر کرده
بابا گفت باهات صحبت میکنه و من گفتم نه خودم باید از دلش در بیارم
نگاه سحر روم سنگینی میکرد..میدونستم این دختر همه چیو به کیارش گفته..نگاهش
غمگین بود..با چشم های اشکیم،نفر تو به چشم هاش ریختم و وارد اتاق
شدم..نمیتونستم اینجا راحت باشم و زار زار اشک بریزم بنابراین به حمام پناه بردم و
زیر دوش آب نشستم..بدنم خیلی درد میکرد اما قلبم چی؟ بلایی سرم اومد که فکرشو
نمیکردم..من احمق فکر میکردم به حرمت 4 سال نامزدیمون میتونم هنوزم به کیارش
اعتماد داشته باشم و به در خواست من تنها رفتیم خونه شون تا صحبت کنیم..خدایا
من چکار کنم؟
انقدر اشک ریختم که دیگه حس کردم جونی توی تنم نمونده..حوله مو تنم کردم و از
حمام خارج شدم..یکراست وارد اتاق شدم..لباس و شلوار سیاه پوشیدم..از موهام
بدم میومد..کیارش عوضی رنگشونو دوست داشت
دوباره اشک هام شروع کردن به باریدن مثل بارون بهاری
هنوز هیچی نشده بدبختی و غم از چهرم میبارید..چشم هام پف کرده بودن و دورشون
سرخ شده بود
نمیدونستم چکار کنم!! اگر کسی میفهمید چه بلایی سرم اومده و بخوام از اون نامرد
شکایت کنم آبروی بابام و همه میره
میگن سمیرا دختر محمد کسی که نمازش قضا نمیشد حالا بهش تجاوز شده
بود..میگن خودش غلطی کرده که نامزدش بهش تجاوز کرده..کاش میشد..کاش
میشد به روز سیاه بشونمش..خدایا خودت تاوانشو ازش پس بگیر

سرم تیر بدی کشید.. حس کردم چشم هام دارن سیاهی میرن.. دستمو به آینه گرفتم
که اون هم همراه من پخش زمین و هزار تکه شد.. درد خورده های شیشه رو روی
صورتم حس کردم.. قبل از اینکه کاری کنم، پلک هام لغزیدن و دیگه چیزی نفهمیدم

(از زبان سوم شخص)

اوضاع آشفتخ بود.. اوضاع روحی همه

پرهام دل نگران بود از بی خبری..

کیارش از کاری که بی هوا انجام داد پریشان بود و در خیابان ها پرسه میزد و مدام با
خود تکرار میکرد:

عشق به این نیست.. مردونگی هم نیست.. من اگر عاشقش بودم اونو توی خونه ی
بخت هم خوابم میکردم اما..

عشق یک طرفه چیا که به سر آدم نمیاره

بی بی و بقیه نگران بودن از حال خراب و لباس های سرتاپا سیاه سمیرا.. سعی داشتن
کاری بهش نداشته باشن

سمیرا روی تخت حیاط نشسته بود و توی حال خودش نبود.. کتاب رمانی که واسه
پرهام میخواند رو به آغوش کشیده بود و حس خواندنشو نداشت

بخاطر حال گرفتش، قلم دست گرفت و صفحه ی اول کتاب نوشت:

ز بازی روزگار، دلگیر منم

ز آوای خوش هزار، دلگیر منم

ز ابر و مه و فلک آزرده دلم

ز آغوش و لب و کنار، دلگیر منم
بر صخره ی بی کسی، زنجیر شدم
ز همدم و یار غار، دلگیر منم
ز داد سکوت مرگ در قفل زمان
با قلب پر از شرار، دلگیر منم
بی عشق و دل و قرار، من رفتنی ام
از خُلفِ وفای یار، دلگیر منم

نتونست تحمل کنه و اجازه داد اون اشک هایی که توی گلوش سنگینی میکردن، مثل
رود روان شن

دست گذاشت روی دهنش و چشم هاشو بست.. نمیدونست با این مصیبت و بدبختی
چطور کنار بیاد.. میدونست که اگر بخواد کوچکتین کاری رو کنه، همه میفهمن این
مصیبت رو و ابروی همشون میره
مدام خدا خدا میکرد که شاید دستشو گرفت..

بی بی که از پنجره سمیرا رو میپایید با دیدن حال زار اون دختر، سراسیمه وارد حیاط
شدو کنارش روی تخت نشست

بی بی_ ننه داری نگرانم میکنی.. بگو چت شده؟ چرا سیاه پوش شدی؟ چرا همش گریه
میکنی؟ چرا توی خودتی؟

این حرف های بی بی باعث شدت گرفتن گریه ی سمیرا شد چوری که نمیتونست
صداشو خفه کنه

بی بی در را باز کرد و مدام از کیارش علت حال سمیرا را میپرسید اما کیارش با بغضی که سعی در پنهان کردنش داشت گفت نمیداند

کیارش کنار سمیرا نشست اما حتی نیم نگاهی هم از جانبش دریافت نکرد
کلافه نفس عمیقی کشید و گفت_ او مدام با پدرت صحبت کنم واسه قرار عروسی.. میگویم
شاید چون تا رسیدنمون به هم وقفه میوفته ناراحت شدی
و از جاش بلند شد و رفت داخل

سمیرا دست هاشو مشت کرد تا از لرزشش کاسته شه
کیارش با پدر سمیرا صحبت کرد و او هم با ازدواج سریعترشان موافقت کرد و گفت
شاید این باعث بهتر شدن حال سمیرا شود

قرار بود از فردا بروند خرید برای مراسم عروسی
سمیرا همچنان لباس سیاه بر تن داشت اما کیارش شادتر از همیشه بود
کیارش با ذوق خرید میکرد اما سمیرا حتی نمیتوانست به پرهام هم فکر کند.. مدام آن
صحنه ی وحشتناک جلوی چشمانش رژه میرفتند

کیارش رو به سمیرا گفت_ داری اعصابمو خورد میکنی.. توی خرید کمکم کن.. سلیقتو
بگو.. منم آدمم اینجا بوق که نیستم

سمیرا با خشم رو بهش توپید_ مگه من آدم نبودم؟ هان؟ بودم یا نه؟
کیارش دلش رنجیده شد و با سرعت حرکت کرد سمت ماشین و سوار شد.. سمیرا هم
پشت سرش سوار شد و برگشتند

بالاخره رسید.. رسید به بدترین شب سمیرا و بهترین شب کیارش

ساحل از ازدواجشان مطلع شد و آمد
پرهام مطلع شد اما نیامد.. عزا گرفته بود.. باز هم شکست عشقی.. مگر چه مشکلی
داشت که همه ترکش میکردند؟
پونه غمگین آمد و گوش ای کز کرد
سمیرا و کیارش در اتاق سرسفره ی عقد بودند
عاقده برای بار اول خطبه را خواند و کیارش بی درنگ بله را گفت
نوبت سمیرا رسید.. همه چشم به دهنش دوخته و منتظر بله بودند
مگر میتوانست بگوید نه؟
چشم های اشکیش را روی هم فشرد و با بغض زمزمه کرد_ با اجازه ی بزرگترا بله
صدای کل کشیدن بلند شد و این شروع خوشی کیارش بود
کیارش بر پیشانی سمیرا ب*و*س*ه ای نشانده و کنار گوشش زمزمه
کرد_ ممنونم.. میدونستم اولو آخرش تو متعلق به منی
سمیرا پیش زدو در برابر تبریکات دیگران از جا برخاست
مردانه و زنانه جدا بود.. کیارش رفت داخل قسمت مردانه و ساحل سریع آمد و پیش
سمیرا نشست
ساحل دستش را گرفت و زمزمه کرد_ حرف بزنیم؟
سمیرا_ میخوام اما.. جاش نیست
ساحل_ بیا بریم توی اتاق پرو.. در داره میندیمش
و دست در دست سمیرا با هم راهی اتاق پرو شدند

روی صندلی نشستند که ساحل گفت_ میدونم عاشق پرهام شدی اما یادمه کیارش رو هم دوست داشتی

سمیرا با بغض گفت_ ساحل اگر بدونی چی به سرم اومد.. الان میفهمم بودن با پرهام رویاست.. من نمیخواستم زن کیارش شم! نمیدونم پرهام کجاست! داره چکار میکنه! و با گریه ادامه داد_ ساحل کیارش میدونه من پرهامو دوست دارم.. برای اینکه جلوی ازدواج مارو بگیره.. به من.. به من تجاوز کرد..

و بلند تر ادامه داد_ من بدبخت شدم ساحل.. کیارش هیچوقت منو طلاق نمیده.. دیگه پرهام رفت.. من به درک اون چی؟ برای بار دوم شکست خوردم.. بازم ضربه دید ساحل ناباورانه دست روی دهانش گذاشت و زمزمه کرد_ نه اشک هایش ناخواسته روان شدند

سمیرا را در آغوش کشید و با اشک در گریه همراهیش کرد
سمیرا_ نمیدونی چه وحشتناکه.. این زندگی و حال من وحشتناکه ساحل.. میخوام خودمو بکشم اما از خدا میترسم.. نمیتونم.. نمیدونم باید چکار کنم دیگه!

ساحل اشک میریخت و مثل سمیرا حس میکرد که دست و پایش بسته شده
سمیرا حالت تهوع بهش دست داد و پشت سرش دست جلوی دهانش گذاشت و شتاب زده دوید سمت دستشویی و ساحل هم پشت سرش آمد

بعد از اینکه معده اش خالی شد، به اصرار ساحل صورتش را مرتب کرد
ساحل با تعجب گفت_ سمیرا یه وقت حامله نشده باشی.. کیارش که اون لحظه توی حال خودش نبوده و شاید حامله شده باشی
سمیرا سری تکان داد و گفت_ امکان نداره

ساحل_بین قبل از رفتن به خونه واست یه بی بی چک میگیرم تست کن.. طرز
انجامش داخلش نوشته

سمیرا سری تکان داد و با هم بیرون رفتند.. به ساحل قول داد که امشب بخاطر
اطرفیانش بر خوردش مسلط باشد

(از زبان پرهام)

دم در تالار توی ماشین نشسته بودم و همراه با آهنگی که با حال من هم خوانی
داشت اشک میریختم.. خدایا بازم؟

دست بردم و صدای ضبط رو بیشتر کردم

» وقتی اومدم سراغت پر گریه شد وجودم

یه جوری نگام می کردی انگار عاشقت نبودم

هی دعا کردم خدایا عشقمو یکم دو دل کن

داد زدم عشق قشنگم بگو نه دستاشو ول کن

روبروت و ایساده بودم چرا چشمتو میبستی

یه دفعه دنیام سیاه شد وقتی که پیشش نشستی

دستتو گرفت و دیگه نفس منم سر اومد

همه دست زدن براتون ولی من گریه م در اومد

نخواستم منو بینی وقتی که اشکام میبارد

یا تو عاشقم نبودى یا دعا اثر نداره

حالا دیگه مال اونى من ندارم سهمى از تو

اون بهت یه حلقه داده من هزار تا حلقه اشکو
صدای هق هق من رو مطمئن بودم شنفتی
بله رو بازم عزیزم وای چه قاطعانه گفتی
حالا که دوتایی رفتین سمت ماشین عروسی
تو چشای من نگاه کن پاشو آفرین ببوسش
گلای ماشین عروسی خیلی هم پژمرده بودن
لباسایی که تنش بود اصلانم قشنگ نبودن
کل کوچه های شهرو امشب با عشقت می گشتی
پاتوق همیشگیمون هرچی موندم بر نگشتی»
«مجید خراطها_ حلقه 2»

سرمو روی فرمون گذاشتم و اجازه دادم اشک هام فرو بریزن.. یعنی سمیرا انقدر
نامرده؟ نه نبود

اون منو دوست داشت.. بین منو اون مرد منو انتخاب کرد.. اما چی شد؟
خدایا نکنه همش واسه این بوده که منو از فکر ساحل جدا کنه.. میخواستته درمان درد
من باشه اما به چه قیمت؟ به قیمت نامردی؟
دنیا با من بد تا کرد.. خدایا من دیگه شرمنده شدم.. شرمنده ی سادگیم.. از حالا منم
پست میشم.. باید تک به تک دنیا تقاص این رسم نامردی رو بدن
دیگه تموم شد.. پرهام از امشب رفت.. پرهام تموم شد
با صدای کوبیده شدن پنجره ماشین سر برگردوندم
با دیدن دختر زیبایی، لبخند تلخی زدم

(از زبان سمیرا)

چند روز از شب ازدواج من میگذره.. توی این چند روز حتی کلمه ای هم با کیارش صحبت نکردم

اون شب ساحل واسم بی بی چک گرفت و من فهمیدم که باردارم.. من از کیارش پست فطرت حامله شدم

بهش گفتم اما اون عکس العملی نشون نداد.. یعنی اصلا واسش مهم نبود.. این چند روز کیارش خیلی بی حوصله هست.. ترسم از کثافت کاری دوبارش بود اما اصلا تمایلی نشون نمیده و جای تعجب اینجاست که برنامه ی خواب و غذایییش کلا بهم ریخته.. این منو کمی نگران میکنه

دستی به شکم کشیدم.. حسش میکنم.. حس میکنم وجود کسی رو که از منه.. این بچه میتونه همدم من شه.. همه ی زندگی من شه

صدای کیارش اومد که از سالن صدام میزد

این خونه همون خونه ای هست که واسه آیندمون ساختش

از اتاق خارج شدم

من_سلام.. بله؟ چیزی شده؟

این کتاب در سایت نگاه دانلود آماده شده است

www.negahdl.com

کیارش_ سرم خیلی درد میکنه..بیا شام به من بده برم بخوابم

من_ مطمئنی مریض نشدی؟ کلا بهم ریختی

پوزخندی زدو گفت_ چیه نگرانم شدی؟

همونطور که میرفتم سمت آشپزخونه گفتم_ من مثل تو فقط به فکر خودم نیستم و یه

چیزو از همه زوایا میبینم

میدونستم عصبانی شده اما واقعیت همیشه اون چیزی که ما دوست داریم از دیگران

بشنویم نیست

سفره رو پهن کردم و دوباره به اتاق پناه بردم

زنگ زدم به خونه کسی جواب نداد..نگران شدم بنابراین زنگ زدم به پونه..به بوق

دوم نرسیده جواب داد

من_ سلام پونه

_سلام خوبی؟

من_ مرسی ممنون..زنگ زدم خونه کسی جواب نداد..چیزی شده؟

پونه_ نه رفتن محل خونه ی خواهر بی بی

نفسی از سر آسودگی کشیدم و گفتم_ خداروشکر

پونه_ خوشبختی؟

از سوالش جا خوردم

من_ واسه چی میپرسی؟

پونه_ اون شب توی عروسیت ناراحت بودی..میدونم هنوزم دلت با پرهامه

من فکر میکردم آیندم با پرهام رقم میخوره اما برعکس شد.. سرنوشت من اینجور شد

پونه_ نه سمیرا تو بدبخت نیستی! من بدبختم.. خدا واسه اینکه منو بدبخت کنه تو رو هم بدبخت کرد..

من_ استغفرالله دختر چی میگی تو؟

پونه_ من.. من باید برم بهت زنگ میزنم.. خدافظ

و گوشیهو قطع کرد.. مطمئنم که حس پونه نسبت به کیارش جدی شده

از اتاق خارج شدم.. دلم ه*و*س خرما کرده بود.. همونطور که از یخچال خرما در میاوردم صدای کیارش بلند شد

_ فعلا درباره بچه به کسی چیزی نگو.. یکم بگذره بعد میگیرم.. نمیخوادم راستشو بگی که چقدر ته.. میگی تازه حامله شدم

چیزی نگفتم که بلند تر گفت_ فهمیدی؟

من_ صداتو بیار پایین.. فهمیدم

عصبی خرمایی داخل دهانم گذاشتم و برگشتم توی اتاق

با تعجب و عصبانیت گفتم_ زده به سرت؟ من کی پامو توی همچین مهمونی هایی گذاشتم؟ خودت برو من نیام

کیارش با خشم گفت_ باید بیای.. واسه کار من خوبه بعدم کی گفته تو همچین جاهایی نمیری؟ خب خب خوب میرسه که تیپ میزدی ولو میشدی تو این پارتیا

من_ اون فرق داشت.. اون واسه کار بود

کیارش_ اینم واسه کاره.. آماده باش یک ساعت دیگه میام خونه بریم..

تلفنو محکم کوبیدم سر جاش.. احمق.. میخواد منو ببر اونجا یه بلایی سر منو بچم
بیاره.. از کی تا حالا پارتی شده مکان کسب و کار؟

یک ساعت گذشت و من آماده بودم.. تیپ ساده ای زدم بدون هیچ آرایشی.. به تاکید
کیارش چادر نپوشیدم اما حجابم کامل بود

تک زد و رفتم پایین

_سلام

من_سلام

نمیتونستم جوابشو ندم.. کاری که کیارش کرد قابل بخشش نیست اما.. بدی هاش
جای خودشو دارن و خوبی هاش هم جای خودشو.. کیارش توی بدترین شرایط کمک
من کرد و من نفرتمو نباید همه جا بروز بدم

یکم بعد رسیدیم به مکان مورد نظر

با هم پیاده شدیم

کیارش_ از پیش من جم نخور.. به کسی نگو حامله ای با کسیم حرف نزن که یه وقت
اتفاقی نیوفته.. شاید مست باشن یه بلایی سرت بیارن.. راستی گفتم من زن ندارم
گفتم تو خواهرمی.. میدونی که بخاطر تجارت نباید زن داشته باشی.. فهمیدی؟

با اینکه بهم برخورد بود اما سر تکون دادم..

دستمو محکم گرفت و راه افتاد.. یکم که گذشت اروم تر گرفت و هر از گاهی با
انگشتش پشت دستم میکشید

بعضمو قورت دادم و دستمو از دستش بیرون کشیدم که چیزی نگفت

وقتی وارد شدیم استقبال خوبی از مون شد..اونجا پر از دختر و پسر بود و بوی دود
سیگار و الکل حالمو بد میکرد
با کپارش دور میزی نشستیم که چند تا مرد اومدن پیشمون
رو به کپارش آروم گفتم_از بوی دود و الکل حامل بد شد..میرم یه آبی به صورتتم بزنم
کپارش_بزار باهات پیام
من_نمیخواه..زود پیام
سری تکان داد و رفتم توی حیاط
خداروشکر اینجا خلوت بود
رفتم سمت دستشویی حیاط و آبی به صورتتم زدم و بیرون اومدم..خواستتم برگردم
داخل که صدای آشنایی باعث شد سر جام توقف کنم و دستمو روی قلبم بذارم
این صدا رو میشناختم..گاهی با این صدا قلبم میلرزید مثل الان
با گام هایی آهسته قدم برداشتم سمت صدا..همه چیز ناخواسته بود
با دیدن و مطمئن شدن از خودش احساس کردم سطل آب یخی روی سرم خالی
کردن
دنیا پیش روم ایستاد..خدایا چرا؟ پرهام من انقدر کثیف نبود
با صدای چندش آور دختری به خودم اومدم
_چی تماشا میکنی نخود؟
با این حرف دختر، پرهام هم سر برگردوندند و منو نگاه کرد
با دیدن من رنگ از رخس پرید..چشم هاش از حدقه بیرون زده بودن

آب دهنمو به سختی قورت دادم و با صدایی که بی شباهت به ناله نبود گفتم_من..من
اتف..فاقی از اینجا رد شدم

و با گام های بلند از اونجا دور شدم

نفسم بالا نمیومد..کیارش با دیدن حالم نگران شد اما من اصلا صدای کیارشو
نمیشنیدم

یعنی عشق پرهام به من هم مثل این دختره *و*س بود؟

چشم هامو بستم تا مانع از ریزش اشک هام بشم..بالاخره بعد از مدتی دیدمش اما
ای کاش نمیدیدمش

وقتی چشم باز کردم نگاهم افتاد بهش که داشت با مردی صحبت میکرد..مرد سری
تکان دادو اومد سمت ما

ترسیدم..

مرد رو به کیارش گفت_اونجا جلسه ای گرفتن..گفتن بهتون بگم شما هم بیاید

کیارش سری تکان داد و رو بهم گفت_همینجا بشین تا من پیام

سری تکان دادم که رفت

با رفتن کیارش و اون مرد پرهام سریع اومد سمتم و کنارم نشست

نگاهش نکردم..حرکاتش که نشان از کلافه بودنش میداد رو زیر چشمی میدیدم

با بغض رو بهم زمزمه کرده_سمیرا باور کن من کثیف نیستم..من اصلا علاقه ای به
این کارا ندارم..سمیرا!

تمام اینا تقصیر تو و ساحله..روزگار ساحلو گذاشت سر راهم و من عاشقش شدم و
ساحل ترکم کرد..خرد شدم..تو اومدی و من به تو پناه آوردم که تو هم ترکم

کردی..من دوباره از عشق شکست خوردم..من دوباره خورد شدم..من دوباره تنها شدم..سمیرا من دنیا تقاص تنهایی هامو پس میگیرم..من دیگه اون پرهام نیستم..تو بدون کلمه ای حرف رفتی و با کسی که از عاشق نبودنش میگفتی ازدواج کردی چرا سمیرا! مگه گ*ن*ا*ه من چی بود؟ من حتی به تو و کیک و قهوه هات عادت کرده بودم..به آرامشت..به کتاب خوندنت..به مهربونیت..به خانومیتت..الان زمونه این شد که تو با شوهرت بیای اینجا؟

اون میگفت و من آروم آروم اشک میریختم..سیل اشک منو کور کرده بود و اجازه نمیداد من عزیزمو ببینم که حتی جرات گفتن دلیل نامردیمو هم نداشتم که واسش بگم

(از زبان پرهام)

اشک میریخت..اما چرا؟ مگه من واسش مهم بودم که حالا حرفام بخوان اشکشو در بیارن؟

عصبی از جام بلند شدم و از اونجا زدم بیرون

یه چیزی ذهنمو درگیر کرده بود..اینکه سمیرا با شوهرش اونجا چکار میکردن؟ اون مهمونی یه مهمونی عادی نیست..مطمئنم سمیرا از راز اون مهمونی مطلع نیست وگرنه پاشو اینجا نمیداشت اما شوهرش چی؟! یعنی اون هم دست اوناست؟

من باید به خاطر زندگی سمیرا هم شده تا ته این قضیه رو دریابم

(از زبان سمیرا)

رو به کیارش که میخواست بره سر کار گفتم_ صبر کن منم حاضر شم..میخوام برم
خونه مون

کیارش_ خونتون؟ خونه ی تو اینجاست

من_ میخوام برم پیشش بابام.. پیش بی بیم.. پیش خواهرام.. فهمیدی یا بازم بگم؟

سری تکان دادو گفت_ تا ماشین گرم شه زود حاضر شو تا برسونمت

من_ باشه

و رفتم توی اتاق و حاضر شدم.. بعد از چند هفته برای دیدنشون ذوق داشتم

وقتی رسیدیم سریع از کیارش خداحافظی کردم و وارد شدم

بی بی خیلی از دیدنم خوشحال شد اما سلمی و سحر...

نمیدونم شاید بروز نمیدادن

بی بی چای آورد و توی حیاط نشستیم

هوا سرد بود اما بهش اعتنایی نکردم

بی بی با صدای خرمش رو بهم گفت_ از وقتی ازدواج کردی حتی کلمه ای هم باهام

حرف نزدی! چرا مشکلتو به من پیرزن نمیگی؟

رو بهش لبخند زدم و گفتم_ بی بی یادته همیشه از سختی مینالیدم؟ الان اونقدر

سخت تر شده که به نالیدن عادت کردم.. به روی این سختی لبخند میزنم در حالی که

نمیتونم باهاش مقابله کنم و بجنگم

بی بی دستمو گرفت میون دست های نرمش و گفت_ چرا؟ مگه با میل خودت ازدواج

نکردی؟ پس این سختی چیه؟

با بغضی که به تازگی به گلوم چنگ زده بودم گفتم بی بی.. نمیتونم حرف
بزنم.. نمیتونم دم بزنم.. بهم قول بده تو هم دم نزنی! این گوشت در اونم دروازه
بی بی وحشت زده گفت بگو مادر نمیگم دهنم قفل..

و دستشو آروم روی لبش کوبید

سرمو زیر انداختم و گفتم بی بی کیارش بدبختم کرد.. به خاک سیاهم نشوند.. فهمید
عاشق پرهامم به من..

گریه و خجالت اجازه ی ادامه دادن رو بهم نداد

دستمو جلوی صورتم گرفتم و گفتم بی بی مجبور شدم ازدواج کنم باهاش.. نه
میتونستم به کسی چیزی بگم نه میتونستم شکایت کنم.. پای ابرومون وسط بود.. چادر
من حرمت بود اما کیارش اونو شکست.. نمیخواستم جریان زندگی من توی تمام
روزنامه ها نوشته شه و بشه موضوع گفتگوی در و همسایه

بی بی که توی سکوت اشک میریخت، گفت خدا ذلیلش کنه.. خدا خودش تقاصشو
بده.. ببین با بچم چکار کرد.. ای خدا این حق ما نیست

دستشو فشردم و میون هق هقم گفتم بی بی.. بچم چی؟ باید توی بدبختی بزرگش
کنم؟

بی بی که تنها کسی بود که میدونست من حامله م زد پشت دستمو گفت تو نباید
اینارو توی خودت بریزی.. مگه من مردم که تو انقدر عذاب میکشی؟

سرمو گذاشتم روی زانوش و گفتم چکار میتونم بکنم.. من مثل تماشاچی فیلمی
نشستم که بدون توجه به فیلم، انتظار گذر اون فیلمو میکشم تا تموم شه..

همون لحظه سحر و سلمی اومدن توی حیاط پیشمون

هر دو از گریه ی ما تعجب کردن

سحر_ آجی چرا گریه میکنی؟ دلت واسه پرهام تنگ شده؟

از این حرفش جا خوردم که متوجه شدو گفت_ نگران نباش.. دارم باهات کنار میام

سلمی_ سمیرا چی شده؟

اشک هامو پاک کردم و گفتم_ چیزی نیست.. فقط یکم دلم گرفته بود

دستم گرفت و با لبخند تلخی گفت_ با اینکه در حقت بدی کردم و باهات خوب نبودم

اما خواهرتم.. وظیفم اینه به حرفای دلت گوش کنم و تو از دردات واسه منم بگی تا

شاید یکم حس کردم وظیفه ی خواهریمو جای آوردم

رو بهش لبخندی پاشیدم و گفتم_ تو خواهر منی.. وظیفه ای نداری در حقم

و به آغوش کشیدمش که سحر هم خودشو توی آغوشم جای داد

یکم بعد بابا هم اومد و با آغوش باز ازم استقبال کرد

بعد از اینکه بابا و دخترا وارد خونه شدن بی بی رو بهم گفت_ سمیرا.. تو که با فکر

حسرت با پرهام بودن و اینکه کنارش نیستی داری زندگی رو به کامت تلخ میکنی، آیا

مطمئن هستی که دوست داره؟ بهت ابراز علاقه کرده؟ اصلا چی باعث شده تو با امید

اینکه اون دوستت داره به یادشی؟

نگاهمو دوختم به شمعدونی های گوشه ی حیاط و گفتم_ بی بی اون ابراز علاقه

نکرده.. کاراش باعث میشه که من به علاقش پی ببرم.. اینکه مدام زمزمه میکنه من به

کیک و قهوه های تو خوردن عادت کردم.. اینکه مدام زمزمه میکنه آرامش تو چه

زیباست.. بی بی یه عاشق با شنیدن دوست دارم پی نمیره که اون طرف دوستش

داره.. با رفتاراش میفهمه.. این روزا دوست دارم شده که یه کلمه که 90٪ ش دروغه..

بی بی لبخندی زدو گفت_ میدونم.. میدونم اما با اتفاقات اخیر و کارای بدش چطور

مطمئنی که هنوز دوست داره؟ بازم از کیک و قهوه گفتنش فهمیدی؟

متوجه شدم که چهرم از غمگین بودن در هم جمع شد.. ابرو هامو توی هم گره زدم و گفتم_ از ضربه هاش فهمیدم.. از ضربه و درد هایی که از چهرش بیداد میکردن فهمیدن.. خودش گفت.. گفت دوبار شکست خوردم.. دنیا با من بد تا کرد و منو تنها تر کرد حالا نوبت منه که تقاصشو پس بگیرم

با بغض رو به بی بی نالیدم_ بی بی من بین دو راهی بودم.. نمیتونستم بین بد و بدترین، بدترینو انتخاب کنم..

بی بی دستمو به نرمی فشرد و گفت_ هیسس گریه دیگه بسه.. بلند شو بهترین کار اینه که خبر حامله بودن تو به بابات بدی.. حداقل باید این سردی یکم از بین بره.. به حرف اون کیارش گوش نده.. اگر قرار بود عاقل باشه همون موقع فکر میکرد

خوشحال بلند شدم و همراه بی بی وارد خونه شدیم

بابا_ بی بی سفره رو پهن کن که خسته و خوردم

با علامت بی بی، رفتم کنار بابا نشستم و گفتم_ بابا میخوام یه خبری بهت بدم که خستگی از تنت در بیاد

با این حرف من سلمی و سحر هم کنجکاو به من چشم دوختند

دست بابا رو گرفتم و روی شکمم گذاشتم.. با لبخند به چهره ی متعجبش خیره شدم و گفتم_ آره بابا داری بابا بزرگ میشی.. من یه نی نی خوشگل دارم

با این حرف من بابا خندید.. خنده ای که گریه هم چاشنیش بود.. این خنده ی لبریز از اشک، گریه ی همه رو در آورد.. میدونستم از روی شوقه

سحر و سلمی هم اشک میریختن

بابا میون گریش دستمو گرفت و گفت_بابا جون این بهترین خبر عمرم بود..خدا سالم
واست نگهش داره..من جز خوشبختی و خوشی شما چیز دیگه ای نمیخوام..حتی اگر
یه ثانیه به آخر عمرم مونده باشه باز من منتظر دیدن لبخند شما سه تا میمونم
من هم میون گریه گفتم_بابا مطمئن باش تمام راه هایی رو که طی میکنم فقط بخاطر
شادی تو هست

و در دلم زمزمه کردم_وگرنه میتونستم راحت با یه تصمیم با پرهام باشم اما انتخاب
من کیارش نامرد بود اما به آرامش شما می ارزید

بابا بغلم کرد..بعد از اون سلمی و سحر هم ابراز خوشحالی کردن

کیارش وقتی اومدو فهمید که من گفتم اولش میخواست سرمو بکنه اما بعدش آرام
شد

بعد از صرف شام که لبخند روی لب همه بود،منو کیارش راهی خونه شدیم

توی راه بودیم و داشتیم از پنجره به بیرون نگاه میکردم..حالا دنیا واسم رنگ دیگه ای
گرفته بود..این فسقلی مامان میتونه زندگی منو عوض کنه..این فسقلی تمام زندگی
منه..از خدا میخوام بچم سالم بدنیا بیاد و بشه همدم مادرش..بشه همدم من تا جونمو
تقدیمش کنم

با نشستن دستی روی پام سر چرخوندم سمت کیارش

با اینکه نگاهش به رو به رو بود اما با لبخند گفت_خوشحالم که داری منو بابا
میکنی..تو و این بچه همه ی زندگی منید..خوشحالم که هستی

پامو تکان دادم که باعث شد دستشو بکشه کنار

من_پرنده ای که مال تو نباشه و به زور تو توی قفس حبس باشه،حتی اگر هزاران
قفس واسش بسازی باز من میره

من صبر میکنم.. بچم که بدنیا اومد و یکم بزرگ شد دستشو میگیرم و میرم.. شده از این دنیا با هم میریم اما مهم اینه که باید از پیش تو بریم.. خواهی دید کلافه دستی به صورتش کشید و گفت_ اصلا من شکر خوردم.. اون اشتباهو کردم فقط واسه اینکه تو رو کنارم نگه دارم.. سمیرا د آخه عوضی تقصیر من چی بود؟ تقصیر من چیه که تو حسست به من از بین رفت

دستمو بالا بردم و گفتم_ هیسسسس عاشقی در نمیزنه.. بدون در نزدن وارد قلب میشه و همونطور بدون اطلاع میره.. دست من نیست لطفا دیگه بس کن.. هیچی نگو.. فقط بدون حاله از تو و وجودت بهم میخوره

* * *

(5 ماه بعد)

5 ماه گذشت.. نمیدونم به چه شکلی اما کیارش روز به روز اوضاعش بدتر میشد و عشق من به بچم بیشتر.. نمیدونم مشکل کیارش از چی بود اما یه مشکلی داشت که حاضر نبود بره دکتر

چند روز دیگه عروسی ساحل با مانی هست.. از پرهام خبر ندارم فقط دیروز بهم پیام داد که فردا باید بینمت.. پنهانی بیا میخوام چیز مهمی رو بهت بگم..

با این فکر، یادم اومد که امروز باهش قرار داشتیم.. میدونستم کار اشتباهیه اما دلم بی قرار بود.. بی قرار دیدنش و اون خبر مهمی که ازش صحبت میکنه

سریع آماده شدم و از خونه زدم بیرون.. شکمم بزرگ شده بود و راه رفتن رو واسم سخت تر میکرد

نمیتونستم چادر بیوشم چون میترسیدم چادر جایی گیر کنه و بخورم زمین و واسه این کوچولویی که همه ی زندگیمه مشکلی پیش بیاد

مانتوی گشاد سفید رنگی با شلوار پارچه ای سفید رنگی و کفش عروسکی سفید رنگ
و شال طلایی پوشیدم

با اینکه اواسط بهار بودیم، اما هوا گرم شده بود

وقتی رسیدم به مقصد مورد نظر، کرایه تاکسی رو حساب کردم و پیاده شدم

قرارمون توی کافی شاپی که نزدیکی های پارک قرار داشت بود

وقتی وارد کافی شاپ شدم از دور پرهام رو دیدم که توی خودش بود.. ریش هاش
بلند شده بود اما هنوز هم تیپش جذاب و چهرش خاص بود.. قلبم خورد شد.. یه آدم
چقدر میتونه تنها باشه؟ میدونم با اینکه چند روز دیگه عروسی ساحله، اون بازم زجر
میکشه.. هم از یاد گذشته با ساحل و هم از رنجش مانی

نفس عمیقی کشیدم و رفتم نزدیکش.. با حس حضور من سر بلند کرد

تا منو دید اول نگاهی به صورتم کرد و سپس چشمش به شکمم افتاد.. رنگ از رخس
پرید.. نمیدونست من حاملم.. میدونم با خودش فکر میکنه، انقدر پیش من فراموش
شده که حاضر شدم کیارشو بابا کنم در حالی که اصلا اینطور نبود و نیست

بدون اینکه نگاهشو از شکمم بگیره با بغض خطاب بهم زمزمه کرد_ این.. این راسته؟

روی صندلی نشستم.. دستمو روی شکمم گذاشتم و گفتم_ آره

چشم هاشو محکم روی هم فشرد و سرشو چرخوند سمت پنجره و سپس چشم هاشو
باز کرد

دستی به ریشش کشیدو گفت_ حتی حق ندارم بپرسم چرا! میدونی چرا؟

به چشم هام خیره شدو گفت_ چون اون عشق گذشت خانم زارع.. همه چیز طی
گذشت زمان تغییر میکنه مثل تو

ناراحت شدم.. از خانم زارع گفتنش..

لب به دندان گرفتم و گفتم_درسته همه چیز عوض میشه اما فقط یه چیز عوض نمیشه..اونم..اونم..

خدایا چطور بهش بگم؟چطور بگم من تغییر نکردم؟من هنوز همون عاشق دیوانم که بودم

به کلافه بودنم پی برو گفتم_لازم نیست بگی..اگر اونی که تو میخوای بگی تغییر نکرده بود الان راحت میگفتیش..بیخیال گفتم بیای اینجا تا راجب یه مسئله ی مهمی صحبت کنیم..فقط قبلش قول بده آروم باشی چون هدف من این نیست که بچت آسیب ببینه

سری تکان دادم و چشم بهش دوختم

پرهام_از دور حواسم بهت هست مخصوصا به شوهرت..متوجه ی حال جدیدش هستم..وضع آشفتش..شوهر تو یه دروغگوی تمامه..تو فقط با عشق باهاش ازدواج کردی در حالی که پشت زندگی کیارش رازهای بزرگی مخفی شده

بعد از مکث کوتاهی ادامه داد_اونشب تو مهمونی با دختری که بودم،دختره عضو گروه قاچاق مواد بود..به اصرار منو به اون جشن برد..کیارش اصلا توی شرکت مدیریت بازرگانی کار نمیکنه..اون رفت آلمان با گروهی اما نه برای حمل محصولات بلکه برای حمل مواد مخدر..اونشب اونا مهمونی برگزار کردن تا همه رو سرگرم کنن و گروهشون از اون طرف پنهانی مواد رو جاسازی کنه و بفرستن چین..کیارش الان معتاد شده..اون شب تو رو به عنوان خواهرش جا زد چون کسی که عضو گروه قاچاقه نه باید ازدواج کرده باشه نه بچه دار باشه در غیر این صورت زن و بچش کشته میشن..من کمکت میکنم تا هر تصمیمی که داری رو عملی کنی..میدونم سخته عشقت اینطوری باشه اما باور کن همش عین حقیقته

حرف هاش مثل پتکی بودن که توی سرم میخوردن..نمیتونستم باور کنم..امکان نداشت؟

خدایا همین؟ همین؟

با اینکه بدون مدرک نباید باور میکردم اما نمیشد.. همه چیز با هم جور در میومد.. زنگ
نزدن کیارش به من وقتی آلمان بود.. حرکات مشکوکش.. حال الانش.. یه شب پولدار
شدنش.. همه چیز با هم جور در میاد

حالم بد بود.. نفسم بالا نمیومد.. شکم تیر میکشید قلبم تیر میکشید

پرهام متوجه ی حالم شد.. وحشت زده رو بهم گفت _ سمیرا خوبی؟

حال خودم مهم نبود.. فقط بچم مهم بود

تنها کاری که تونستم کنم یه چیز بود

به میز چنگی زدم و نالیدم _ بچم چیزیش نشه

و چشمام سیاهی رفت و از قدرت چنگ زدنم کاسته شد

زمستان سر رسیده بود.. برف سفید تمام حیاط رو پوشانده بود.. حیاط سفید بود اما

آسمان سیاه.. پوزخندی زدم.. مثل من.. با چهره ی سفید اما بخت سیاه

بعد از اون شب با کسی حرف نزدم.. پرهام منو رسوند بیمارستان و رفت و من هم

گفتم که فشارم افتاده بود

کیارش شک کرده.. فکر میکنه حالم از غم دوری عشقه اما اینطور نیست..

روز به روز بیشتر به این نتیجه میرسم که کیارش معتاده

گناهِش زیاد واسم مهم نیست چون خدا خودش تقاصشو ازش میگیره اما..

بچه ی من پدر میخواد.. بچه ی 5 ماهه ی من پدر میخواد.. مونس من پدر میخواد.. باید

از فردا تلاشمو برای ترک اعتیاد کیارش کنم

با اینکه خیلی ضعیف شدم و کار کردن واسم سخته اما..من سمیرام
سمیرایی که همه ی دردهای دنیا رو به جون خرید و مطمئنم که میتونه تا ابد روی پای
خودش بایسته و مثل یه مرد زندگی کنه..کیارش مرد نیست اون فقط یه نره که ذره
ای غیرت داره اما اونم با معتاد بودنش داره از دست میده
بچه ی من مونسمه..باهاش حرف میزنم..بهش میگم از حاله..اون هم گاهی لگد میزنه
که منو بیشتر ذوق زده میکنه..ناخواسته از ذوق لگد بچم،واسه کیارش تعریف میکنم
اما انگار اون حتی حوصله ی منو هم نداره چه برسه به این طفل معصوم
پتوی نازکی دورم انداخته و لب پنجره ایستاده بودم..با سر انگشت هام روی پنجره
بی هوا شکل هایی میکشیدم
نوک انگشت هام سرد شده بود..دستمو بالا آوردم و روی صورتم گذاشتم..خنکی
انگشت هام حس خوبی بهم میداد..با اینکه سرد بود اما خوب بود
با صدای کیارش،برگشتم و به چهره ی آشفته ش و موهایی که به تازگی دوباره بلند
شده بودند چشم دوختم
از روی مبل بلند شدو گفت_میخوام برم یه سر به مادرم بزنم چیزی لازم نداری تو راه
واست بگیرم؟چیزی دلت نکشیده؟
این حرفش نشون میداد که یعنی تو نباید بیای..متوجه شدم قراره کدوم گوری بره و
چه غلطی کنه
با خشم گفتم_کیارش به خودت بیا..این زندگی نیست
چهره شو در هم کردو گفت_چی میگی تو؟
من_یا خودت ترک میکنی یا من ترک میدم

دستی توی هوا تکان داد و با عصبانیت گفت_ باز سر این بحث های چرت و پرتو باز کردی؟ من معتادم؟ فکر کردی حالته؟ هر کس یه چیزیش شد معتاده؟ آره همه معتاد و مریض فقط تو سالم و خوبی

پوزخندی زدمو گفتم_ خوب میدونم.. خیلی هم خوب میفهمم.. وقتی زیاد مواد میزنی شب توی خواب ناله میکنی.. وضعت آشفته هست.. بدن درد گاهی داری.. بعضی مواقعی که پیش مادرتی سنگول میزنی.. چند مدت پیش به من تجاوز کردی و علاقه زیادی به نزدیک شدن به من داشتی اما الان من از تو نمیترسم

بلند تر ادامه دادم_ میدونی چرا؟ چون هیچ تمایلی نداری.. چهرت بیداد میکنه که از همه چی خسته شدی و حوصله هیچیو نداری اما فقط دنبال اینی که مواد بکشی.. حتی.. حتی شکاک هم شدی

با عصبانیت اومد سمتم که باعث شد قدمی به عقب بردارم.. بازومو محکم گرفت و گفت_ من سنگول میزنم؟ تو حالت نیست وقتی مامانمو میبینم میخوام شادش کنم.. از همه چی خسته شدم چون این زندگی رو نمیخوام.. رویای من با الان فرق داشت سمیرا

با بغض گفتم_ خودت میگفتی! میگفتی فقط رویات اینه که من زنت باشم و پیشت.. پس اینا چیه؟

دستی به صورتش کشیدو گفت_ این چرتو پرتارو کی بهت گفته؟ کی اومده شعر تحویل داد؟

من_ مگه کسی باید بیاد بگه.. خدایا مرز شوهر بی بیم معتاد بود.. با اینکه بچه بودم اما یادمه.. بی بی با مامانم دردو ول میکرد و میگفت از حالاتش.. تو هم شبیه اونی.. من که بچه نیستم خر باشم و نفهمم

کیارش_ ببند دهندو.. ببند دهندو لاشخور دروغگو

و مشتی خوابوند توی صورتم که تعادلمو از دست دادم و افتادم زمین.. برای حفاظت از بچم تنها کاری که تونستم کنم این بود که دستمو حصار کردم تا شکمم به زمین نخوره که همین طور هم شد اما دستم خیلی درد گرفت
با گام های بلند از خونه زد بیرون.. سرمو روی کاشی های سرد خونه گذاشتم و زار زدم

میدونستم روزی با یه مشکل از قدرت عشق کاسته میشه.. بی بی همیشه میگفت بین عشق تا نفرت تنها یه قدم فاصلست و حالا کیارش فاصله اون قدم رو طی کرده بود.. نه تنها نسبت به من بلکه نسبت به کل زندگیش قدم نفرت رو طی کرده بود و حالا...

خسته و بیمار بود

* * *

(یک ماه بعد)

یک ماه گذشت.. با سیاست زیاد از خونه قهر کردم و چند روزی رو خونه ی بابام موندم.. کیارش اومد و با قول اینکه ترک میکنه منو برگردوند خونه
حالا هشت روزه که مواد نمیزنه اما بدنش درد داره.. شبها ناله میکنه.. تب میکنه.. حتی چند روزی ناخواسته شلوارشو خیس میکرد و من بیچاره با این شکم بزرگم و سالم، و حال کیارش مجبور بودم که تر و خشکش کنم.. مثل بچه ی چند روزه
به این حالش شک کردم اما بعد خودش توی هزیون گفت که روزای آخر مواد تزریق
میکرده

زندگی سخت بود.. سخت تر از ثانیه ی پیش

خودم ضعیف تر شده بودم اما با امید اینکه کیارش خوب شد حال منو جبران میکنه دوباره تلاش میکردم.. من به کیارش تا ابد مدیونم.. نمیتونم ولش کنم برم که بگن اون زن زندگی نیست.. زن زندگی اونیه که تا پای مرگم همراه و کنار شوهرش باشه حتی اگه اون شوهر دشمن آدم باشه

باید کمکش کنم.. حالش دست خودش نیست.. گاهی زیر لب زمزمه میکرد افشار لعنتی.. شک کردم شاید رئیس باندشون باشه

پرهام چند بار بهم زنگ زد و من برای اینکه کیارش شکاکیتش کمتر شه جواب ندادم که پرهام هم بیخیال شد

الان که فکرشو میکنم میبینم زندگی مهم تر از پرهامه

همه میدونن که کیارش معتاده اما کاری از کسی ساخته نیست.. بابا گفت بفرستیمش کمپ و کیارش داد میزدو میگفت نه منم گفتم لازم نیست چون وقتی میل ترک در اونجا رو نداره بی شک که ترک نمیکنه فقط پول الکی هدر میره با صدای کیارش رشته افکارم از هم گسست

برگشتم سمتش که گفت _ سرم درد میکنه.. دستم همینطور.. سمیرا بزار فقط یکی

با تحکم زیاد غریدم_ نه بهت گفتم اگر رفتی سمت مواد میرم

کیارش خداروشکر مصرف موادش زیاد نبود واسه همین اونطور که فکر میکردم عذاب نمیکشید اما خداروشکر میکنم که درد بدون من رو هنوز هم حس میکنه و بخاطر همین حاضره ترک کنه چون میترسه من ولش کنم

چند مدت گذشت.. کیارش بهتر شده بود یعنی امید پیدا کرده بودم به اینکه کیارش دیگه سمت مواد نمیره و ترک کرده

اونروز...اونروز بدترین روز زندگیم بود..اتفاقی افتاد که باعث شد من بمیرم..من
مردن خودمو به چشم دیدم

بی بی اومد بالای سرم و با گریه گفت_خوبی؟

همونطور که پتو رو روی صورتتم میفشردم،میون هق هقم فریاد زدم_بی بی ولم
کن..میخوام تنها باشم..

و با صدای بلندی گریه کردم..این دل من کی خالی میشه؟چرا همش بدبختی؟چرا
همش درد؟

وقتی مطمئن شدم که بی بی رفته،جیغ رو هم چاشنی گریه م کردم

چشم هامو بستم و ناخواسته پرنده ی ذهنم پرکشید سمت اون روز شوم:

امشب بی بی به خاطر خوب شدن کیارش ما رو شام دعوت کرد خونه

با کیارش راهی اونجا شدیم..وقتی رسیدیم استقبال خوبی ازمون کردن

همه توی حیاط نشستند بودیم..بی بی رفت تا چای بیاره من هم پشت سرش رفتم..با

این شکم بزرگم نشستن گاهی خستم میکرد

رفتم کنار بی بی ایستادم که منتظر بود تا آب جوش بیاد

بی بی_برو بشین ننه..واسه بچت خوب نیست

لبخندی زدم..دستی روی شکمم کشیدم و گفتم_فقط به امید بچم پای کیارش

نشستم تا خوب شه

بی بی هم در جوابم لبخندی زدو گفت_خدا واست نگهش داره..من ایمان دارم که

کیارش مرد خوبیه..به نظرم قدرشو بدون شاید یه روز دیر شه..آدمای کثیف این دوره

زمنه جووتامونو خراب میکنن وگرنه بنده خدا هر کار میکنه بخاطر تو هست

لبخندی زدم و دوباره دستی روی شکمم کشیدم..توی دلم زمزمه کردم_میبینی
مامان؟این همه ما اذیت شدیم بازم بابات کلی خاطرخواه داره
هموم لحظه بچم لگدی زد که وجودم سرشار از شادکامی شد..الهی فداش شم..دیروز
رفتم دکتر..دکتر بهم گفت پسره..همیشه عاشق بچه ی پسر بودم
چشم هامو بستم و اسمی که دوست داشتتم خودم روش بزارم رو زمزمه کردم
امید

پسر من امیده..امید زندگی من..امید هدف من..امید جون من
رو به بی بی گفتم_اسم بچمو میخوام بزارم امید
بی بی با لبخند به خوشحالی من نگاه کرد و دعا کرد که زندگیم با کیارش به روال
عادی برگرده
با بی بی به حیاط برگشتیم..کیارش کمی مضطرب بود..مدام نفس عمیق میکشید
بی اختیار دستمو روی دستش گذاشتم و آرام رو بهش گفتم_خوبی؟خیلی وقته دست
به مواد نزدی نباید درد داشته باشی
دستمو نوازش دادو گفت_وقتی عشق زندگیم پرستار منه چرا من باید اذیت بشم؟گور
بابای مواد..فقط تو
همون موقع صدای رعد و برق اومد
بابا_الان بارون میگیره..بیاید بریم داخل
وسایل رو جمع کردیم و رفتیم داخل خونه
توی سکوت نشسته بودیم

سرمو به دیوار تکیه دادم..همونطور که از ویار شدید در حال خوردن کشک بودم، زیر لب زمزمه کردم_ مگه صدایی قشنگ تر از صدای بارون هست! خود بارون و صدایش حس خوبی رو به وجود آدمی تزریق میکردن..باون منبع آرامش بود

صدای کیارش رو کنار گوشم حس کردم_ آره.. صدای تو نمیدونم چرا اما با این حرف کیارش ذهنمو سوق دادم سمت پرهام. الان کجاست؟ چکار میکنه؟ با کیه؟ چی میخوره؟ چشم هامو روی هم فشردم تا اشکام سرازیر نشن اون شب به خوبی گذشت..البته فقط همون لحظه بارون نم نم میبارید..اما هوا رطوبت داشت و باد سوزناکی میوزید با کیارش از همه خدا حافظی کردیم..همین که خواستیم سوار ماشین بشیم، کیارش یه لحظه سر جاش ایستاد بابا با تعجب گفت_ چی شد؟ خوبی؟

کیارش چشم هاشو روی هم فشرد و گفت_ من..من خوبم که همون لحظه پخش زمین شد و بدنش شروع کرد به تشنج کردن همه چیز ناگهانی و در یک لحظه اتفاق افتاد..گیج شدم..مغزم فرمان نمیداد کاری انجام بدم چشم شد یه دفعه؟

با جیغ سلمی و سحر به خودم اومدم و مثل بی بی و بابا دویدم سمت کیارش همون موقع همسایه ها از شلوغی ما اومدن بیرون..پونه هم اومد

با دیدن حال کیارش با نگرانی مدام میپرسید چی شده؟

میدونستم چش شده..دوباره مواد مصرف کرده..اون آشغال زندگی واسش مهم نیست..من واسش مهم نیستم..تا چند ساعت پیش داشت فحش مواد میداد اما حالا همون مواد اونو به این حالو روز انداخته

تنها کاری که تونستم کنم این بود که با صدای آرومی نالیدم_زنگ بزنی اورژانس بیاد

توی راهروی بیمارستان نشسته بودیم..پونه هم اومده بود و با گریه هاش روی اعصابم بود

بالاخره دکتر اومد بیرون

رو بهمون گفت_ایشون مواد مصرف میکنن؟

بابا سریع گفت_نه تازه ترک کرده

دکتر دستی به لباسش کشیدو گفت_انگار که دوباره مواد مصرف کردن..باید اینجا بخوابونیمشون..به خون نیاز دارن..واسه ترک باید خون آلوده از بدنش خارج شه

بی بی_گروه خونیش چی هست؟

دکتر_ O+

خدایا چکار کنم؟

یه دفعه پونه گفت_من O+ هستم

من_نه پونه

پونه آروم رو بهم گفت_بزار حس کنم پوچ نیستم

و همراه دکتر وارد اتاق شد

حالم بود بود.. فشارم افتاده بود.. کیارش نامرد بود.. من گیر چه زندگی
افتادم؟ دوباره؟ خدایا دوباره؟ آچه چرا؟

چند روز گذشت.. کیارش مرخص شد و دوباره برگشتیم خونه.. تازه دو ساعت بود که
رسیده بودم.. در اثر نرسیدن مواد به کیارش، عصبی بود..

تا روی مبل نشستم رو بهش فریاد زدم.. تو یه کثافتی.. نه تنها دلت برای خودت و
بچت نمیسوزه، بلکه برای منم نمیسوزه.. منو باش گفتم عشق شاید درمان دردت
باشه..

بلندتر فریاد کشیدم.. اما نه.. حتی دلت واسه من نمیسوزه که با شکم بزرگ توی احمق
رو تر و خشک کردم.. از تو پرستاری کردم در حالی که باید همه چیز برعکس
میبود.. من از خودم گذشتم تا پدر بچم سالم باشه.. من ماه دیگه زایمان میکنم.. تو به
فکر چی هستی؟ آینده یا مواد؟ تو یه کثیفه *ر* *ز* *ه هستی که خلافتار بودنو متجاوز و
کثیف بودنت هیچ، معتاد الدنگ هم شدی.. بدبخت بی عرضه جنم داشته باش.. به خودت
بیا.. از هیکل گندت خجالت بکش.. آبروی من جلوی بابام رفت.. جلوی همه رفت.. من
دیگه نمیتونم با تو زندگی کنم.. گور بابای بی پدری.. بچمو تنها بزرگ میکنم.. هیچکس
به وجود کثیف تو نیاز نداره.. تو یه روانی و معتاد هستی و همین و بس

کیارش مثل ببر یورش اومد سمتم.. چند قدمی عقب رفتم

یقمو توی چنگ گرفت و از لای دندون غرید.. من روانیم؟ روانی تویی
ر *ز* *ه.. میخوای منو ول کنی بری با اون مرتیکه؟ من معتادم.. فکر تو منو به این روز
انداخت.. تو مسبب همه چی هستی

دستشو پس زدم و گفتم.. دست پیشو میگیری زمین نیوفتی؟ حالا آدم بده من شدم؟

کیارش سرمو از پشت کوبید به دیوار و گفت _ حرفتو پس بگیر.. به من نگو روانی و معتاد.. من متجاوز گر نیستم.. من عاشق تو بودم.. من بخاطر خوشبختی تو رفتم تو باند قاچاق تا بتونم پولدار شم.. بی هدف معتاد شدم

سمیرا!!! من عاشقتم حالا توی ه*ر*ز*ه به من فحش میدی؟ هان کثافت؟

و مشت محکمی خوابوند توی صورتم که بخش زمین شدم

درد سر و صورتم مهم نبود.. مهم بچم بود

نالیدم_ کیارش بچم.. دست به من نزن

اما اون کارد میزدی خونس در نمیومد.. جز خشم به هیچی فکر نمیکرد

دست کرد کمر بندو شروع کرد به کتک زدن من.. میون کتک هاش فحش های رکیکی

هم نثارم کرد.. هر چی التماسش کردم بی فایده بود

دستم روی شکمم گذاشته بودم تا حداقل بچم آسیب نبینه اما هدف اون بیشتر سمت

شکمم بود

انقدر زدو زدو زد که اواخرش ناخواسته دستم از روی شکمم جدا شد و بی جون کنار

شکمم روی زمین افتاد و از درد شکم و صورت و.. چشم هام بسته شدن

هیچوقت به این روز فکر نمیکردم.. فکر نمیکردم زندگی من و حال کیارش به این روز

کشید شه..

درسته حرف های بدی به کیارش زدم اما مگه من دل ندارم؟ تا کی درد بکشم و دم

نزنم؟!

من گلی خشکیده در بشکسته گلدانم هنوز

از ازل بیمارم و دنبال درمانم هنوز

در پس یک شیشه ی بشکسته دور از آفتاب
شاخه ای بشکسته در بشکسته گلدانم هنوز
گر چه دل‌تنگ بهار و بلبل سر گشته ام
در پی سرمای جانسوز زمستانم هنوز
رق*ص*گل در زیر باران دلنوازی میکند
من ولی در حسرت یک قطره بارانم هنوز
از همان روزی که با غم عهد و پیمان بسته ام
تا که هستم بر سر آن عهد و پیمانم هنوز
زنده بودن را فقط احساس ثابت میکند
زندگی را دشمن احساس میدانم هنوز
زندگی یعنی دبستانی که از غم ساختند
من همان شاگرد پیر آن دبستانم هنوز
مانده ام با این همه گوش گران و چشم کور
با که گویم بی سبب در کنج زندانم هنوز

به سختی چشم گشودم.. تمام تنم درد میکرد.. صدای پچ پچ میومد اما متوجه نمیشدم
که چی میگن

هر طور که بود بالاخره چشم هامو باز کردم.. بی بی و پونه و سحر و سلمی و ساحل
بالای سرم بودن.. با دیدنم اومدن سمتم

ساحل_ سمیرا! خوبی؟

بی بی با ناراحتی گفت_ خدا منو بکشه..چی شد یه دفعه مادر؟
سحر دستمو به نرمی فشرد و با بغض زمزمه کرد_ آبجی! من قول دادم که دیگه اذیت
نکنم.. تو فقط خوب شو

در جواب همشون، سکوت کردم و چشم هامو بستم.. تمام صحنه های اون شب توی
ذهنم تداعی شدن

کیارش! کتک هاش! بچم!

وحشت زده چشم باز کردم..رو به بی بی گفتم_ کیارش کجاست؟

سلمی_ بیرونه..توی راهرو

ناخواسته دستم کشیده شد سمت شکمم..دیگه ورم نداشت پس بچم کو؟

همه متوجه ی سوالم شدن

بی بی_ بچت هم خوبه مادر..تو نگران نباش

چشم هامو بستم..خدایا شکرت..بچم ز ندست

با لبخند گفتم_ میخوام ببینمش

ساحل_ا..الان وقتش نیست..تو فعلا استراحت کن

من_ نه میخوام بچمو ببینم..بگید بیار..

با یاد آوری اینکه از بدنیا اومدن بچم زود بود، با نگرانی گفتم_ وقت زایمان نبود..بچم
خوبه؟ چیزیش شده؟

بی بی نتونست جلوی خودشو بگیره و با گریه از اتاق خارج شد

با یاد آوری اون روزها دوباره عالم بد شد..پتو رو محکم توی مشتم فشردم تا صدای
گریه بلند تر نشه اما نمیشد..

پتو رو رها کردم و زار زدم..خودمو خالی کردم

کیارش حالت نمیکنم..بخاطر بالاهایی که سرم آوردی..نمیبخشمت

الان ده روزه خونه ی بابام هستم..نه لب به غذا زدم نه حتی حمام رفتم

حاضر نشدم ثانیه ای کیارش رو ببینم..بابام هم گفت کیارش واسه ما تموم شد..مردم
هرچی میخوان بگن باید طلاق بگیریم

پرهام فهمید..اومد اینجا..پا به پای من اشک ریخت و آرومم کرد اما چه آروم

کردنی؟ فقط وجودش بود که منو آروم میکرد..فهمیدم چقدر دوستش دارم و بهش

احتیاج دارم..وجود پرهام منو از خود بی خود میکنه..زمزمه ی آرومش قلبمو میلرزونه

زندگی با من بد تا کرد..کیارش باید تقاصشو پس بده

با صدای زنگ گوشیم به خودم اومدم..پرهام بود..جواب دادم

من_سلام

_سلام..دوباره گریه کردی؟

من_نه

_دروغگو..صدات لوت میده

بعضمو به سختی قورت دادم و گفتم_با اینکه بچمو ندیده بودم اما ندیده داغش بد به

دلم نشست

_هیشششش فراموش کن..گریه کاری رو درست نمیکنه..حاضر شو دارم میام
اونجا..میخوام ببرمت جایی
من_بین باور کن اصلا..
میون حرفم پرید و گفت_چونه نداریم..زود باش..تا بیست دقیقه ی دیگه اونجام..به
خودت برس
بلند شدم و رفتم دستشویی و آبی به صورتم زدم..زیر چشم هام گود افتاده بود..چهرم
حالمو به خوبی نمایان میکرد
با بی حوصلگی رفتم سر کمد..مانتو و شلوار مشکی پوشیدم و برای اینکه پرهام
ناراحت نشه،شال آبی رنگی هم سر کردم
اونقدر گریه کرده بودم و خودمو زده بودم که چادرم رو وسط خیابون جا گذاشتیم و
الان چادر نداشتم..یعنی داشتم اما خونه کیارش بود و من حاضر نشدم که کسی اونجا
بره
موهامو کامل داخل بردم و رفتم بیرون
سلمی_آبجی کجا میری؟
آروم و بی حوصله جواب دادم_پرهام گفت میاد دنبالم..نمیدونم کجا میخواد ببرتم
همون لحظه بی بی اومد و گفت_برو مادر..یه هوایی بخوری رنگ و رو باز شه
لبخند خیلی کمرنگی زدم و رفتم و کفشم پوشیدم
بی هدف توی کوچه منتظرش ایستاده بودم..شاید سکوت محیط بیرون باعث میشد
بیشتر توی خودت باشی و این منبع آرامش بود
با صدای بوق ماشینی به خودم اومدم..پرهام بود

رفتم و سوار شدم

رو به با نگرانی گفت_ خوبی؟ چند بار بوق زدم متوجه نشدی

رومو کردم سمت پنجره و گفتم_ نه خوب نیستم

پرهام_ سمیرا خوب باش.. خوبی تو منو هم خوب میکنه..

بعد از مکث کوتاهی ادامه داد_ ببین میخوام ببرمت پیش عمم.. درسته باهاشون قطع

ارتباط کردم اما با کلی گریه و التماس عمه بالاخره راضی شدم برم اونجا اما با

تو.. باید بفهمم اون پرهام احمقی که میشناسن دیگه تنها نیست.. یه عشق داره.. یه

عشق پاک

ناخواسته قلبم لرزید.. برگشتم سمتش که گفت_ دوشیزه موحنایی منو همراهی

میکنید؟

با لبخند کمرنگی سرمو تکان دادم که لبخند عمیقی زدو راه افتاد

وقتی رسیدیم، با استرس پیاده شدم..

خونشون بزرگ بود و با صفا.. نفس عمیقی کشیدم

با فاصله از هم حرکت کردیم سمت خونه

زن مسن و شیکی که به نظر عمش میرسید دم در به همراه پسر جوانی ایستاده بودن

وقتی نزدیکشون شدیم، عمش سریع پرید توی بغلش و بساط گریه زاری راه انداخت

اون پسر مطمئن بودم مانی هست.. رو بهش آرام سلام کردم

وقتی پرهام از عمش جدا شد رفت سمت مانی

مانی دست دراز کرد تا بهش دست بده اما پرهام فقط سلامی کرد و وارد خونه شد

رو به عمش سلام کردم و دست دادم که شل دست دادو سریع جدا شد

همه وارد شدیم..همون لحظه دختر جوونی اومد که مثل مادرش کمی با من سرد بود
 وقتی نشستیم عمه ش گفت_ دردونه ی عمه..از وقتی تو رفتی من نابود شدم
 پرهام پوزخندی زدو گفت_ نیومدم واسه رفع کدورت ها فقط اومدم بهتون سر بزخم
 عمش با ناراحتی گفت_ عمه جان الان اون بحث ها گذشت
 پرهام با تحکم رو بهشون گفته_ اون بحث ها گذشت اما دیگه هیچ چیز دیگه ای
 عوض نشده..همه چیز باید مثل قبل باشه تا یادم نره که شما منو بدبخت و تنهایی
 بیش فرض نکردید..سمیرا زخم نیست..اما عشقمه..کسی هست که مانی اجازه نداد
 ساحل اینطور باشه
 عمه ش نگاهی به من انداخت و گفت_ پس مبارکه..کی ازدواج میکنید؟
 پرهام سرشو به پشتی مبل تکیه دادو گفت_ سمیرا تازه بچش فوت کرده..اما بالاخره
 مال من میشه
 ته دلم شاد شد از اینکه علاقتو جلوی همه فریاد زد
 اما با حرفی که عمش زد این خوشی به غم تبدیل شد
 _بچه داره؟ یعنی شوهر داره؟ پرهام جان ما چنین خانواده ای نبودیم که با انسان های
 خ*ی*ان*ت کار رفت و آمد کنیم..چی بگم والا..
 پرهام از جاش بلند شدو گفت_ چنین خانواده ای نیستید؟ آهان بله با چنین کسایی
 نمیگردید در حالی که خودتون جزو همون دسته از آدمها هستید
 مانی بالاخره به حرف اومد_ پرهام بس کن
 پرهام_ از اولم جای من اینجا نبود
 و رفت سمت در ورودی که مونا ملتمسانه گفت_ پرهام نرو

پرهام برگشت سمتش و گفت_ خدانگهدار
من هم بدون حرفی پشت سرش راه افتادم و از خونه خارج شدیم
توی ماشین بینمون سکوت سنگینی بود.. با حال پرهام، حال خودمو به کل فراموش
کرده بودم
دوست داشتم به عنوان یه عاشق آرومش کنم
بنابراین آروم آروم دستمو جلو بردم و روی دستش که روی فرمون بود گذاشتم
قلبم به شدت میتپید.. با این حرکت پرهام لحظه ای لرزید و سپس از شک زیاد ماشینو
نگه داشت
دستمو برنداشتم.. نمیخواستم اولین برخوردمون کوتاه باشه
با تعجب نگاهم کرد که لبخندی زدم
چشم هاشو بست و دستمو گرفت.. چقدر دست هاش گرم و نرم بودن.. دست هاش
همون دست هایی بودن که روزی آرزوی گرفتنشونو داشتم
هر چی از خوبی این حس توصیف کنم باز کمه
دستمو روی صورتش گذاشت و زمزمه کرد_ این دست ها چقدر لطیفن
بی هوا با دستم روی گوش کشیدم که گفت_ فکر نمیکردم این همه صفات خوب
دیگه ای داشته باشی.. من فقط عاشق زیبایی چهرت و درونت شدم اما تو..
درون زیبایی داری.. موهای زیبا.. دست های لطیف و حتی.. احساس لطیفی هم داری
زمزمه کردم_ این ها فقط مال تو هست
دو دستمو توی دستش گرفت و گفت_ پس فقط برای من نگهشون دار.. به زودی
کارای طلاقتمو انجام میدم.. میای پیش خودم.. دیگه دست کسی بهت نمیرسه

من_کیارش منو طلاق نمیده مطمئنم

پرهام_بی خود کرده..تهدیدش میکنیم..بهش میگیم اگر طلاقو نداد،بابت کتک هاش
که باعث مرگ بچت شد و تو آسیب دیدی و هم اینکه توی کار مواد بوده خودشو
گروهشو پیش پلیس لو میدیم

با ترس گفتم_نه نه این ریسک بزرگیه..ما اون بان دو نمیشناسیم..شاید بلایی سرمو
بیارن

پرهام_من تحقیق کردم در مورد باندشون..حدودا دو هفته ی دیگه نیمه شب مواد
قاچاق میکنن اول از راه جاده میبرن جنوب و بعد از طریق دریا میفرستن دبی
حرفی نزدم که پرهام گفت_البته اگر تو بخوای که طلاق بگیری..

سریع گفتم_البته که میخوام..مخصوصا با اون کارش..از روز اول کیارش به خواست
من نبود

با تعجب گفت_با کدوم کارش؟یعنی تو ناخواسته باهاش ازدواج کردی؟
تازه متوجه شدم چی گفتم..

با تنه پته گفتم_ن..نه منظورم اینه که..منظورم کتک هاشه

انگار که باور نکرده باشه گفت_چی میگی تو؟کتک هاش مال چند وقت پیشه اما
ازدواجتون نه..سمیرا داری چیو از من پنهان میکنی
با ترس و لرز گفتم_بیخیال..نمیخوام صحبت کنم

با صدای فریادش لرزیدم

_بیخیال؟یا بهم میگی چی شده یا کارای طلاقو که ول میکنم هیچ،دیگه منو هم
نمیبینی

دستامون که قفل هم بود، دستشو فشردم و گفتم_ نه

پرهام_ پس بگو.. میدونم باید چیز مهمی باشه

با بغض گفتم_ فقط قول بده آرام باشی

_سعیمو میکنم

من_ نه آرام باش

با عصبانیت گفتم_ باشه قول میدم

نگاهمو ازش گرفتم و شروع کردم به گفتن.. از روزی که تجاوز کرد تا کتک هاش

فشار دست پرهام هر لحظه بیشتر میشد جوری که حس کردم انگشت های دستم
خورد شدن

با گریه رو بهش گفتم_ تو قول دادی آرام باشی

پاهشو تند تند تکون میداد.. یه دفعه دستمو ول کردو از ماشین پیاده شد

کلافه راه میرفت و دستشو لای موهایش میبرد و اونارو بهم میریخت

میدونستم داره خودشو به زور کنترل میکنه

یه دفعه رفت سمت دیوار و مشت محکمی بهش کوبید که چند تا مرد رفتن سمتش و

اون هم با عصبانیت پشون زد و اومد سوار ماشین شد

توی سکوت به سرعت رانندگی میکرد

من_ پرهام آرام رانندگی کن

از لای دندون غرید_ سمیرا هیچی نگو فقط..

با گریه سکوت کردم

جلوی خونه ی بابام نگه داشتو گفت_ خداحافظ

من_ این خداحافظی یعنی چی؟ واسه همیشه هست؟ یعنی دیگه منو یه زن کثیف تصور میکنی؟ تو هم فکر میکنی من یه..یه هر..

پرید میون حرفم و گفت_ من چنین چیزی نگفتم..میخوام تنها باشم..بهت سر میزنم نگاهش کردم..چشم هاش لبالب از اشک پر بودن

خدایا این مرد داره گریه میکنه؟ یعنی تا این حد حالش خراب شد؟

با گریه ی پرهام نتونستم تحمل کنم و به سرعت از ماشین پیاده شدم که صدای کشیده شدن لاستیک هاش روی آسفالت منو به خودم آورد

با گریه وارد خونه شدم و توی اتاق، همون جایگاه گریه هام حبس شدم

رو به بابا که منتظر بود به حرف پیام گفتم_ بابا من تصمیمات جدیدی واسه زندگی گرفتم

نگاه بی بی، بابا و سحر و سلمی رو روی خودم حس کردم

دست هامو توی هم قلاب کردم و با استرس گفتم_ کیارش مرد زندگی نیست..نمیتونم لحظه ای باهاش زیر یه سقف برم و هم اینکه دیگه نمیتونم روی دست شما باشم

من..طلاق میخوام..از فردا میرم دنبال کارای طلاق و دادگاه..کیارش باید از من طلاق بگیره وگرنه بابت کتک هاش ازش شکایت میکنم

نمیخوام دیگه زندگی الکی رو..من دوباره ازدواج میکنم اما با کس دیگه ای

بابا که انگار موافق بود با تصمیم گفت_ با کی؟

چشم به سحر دوختم و گفتم_ پرهام..

اگر این برگ رو امضا نکنی ازت شکایت میکنم

کیارش_ از کجا میخوای ثابت کنی؟

من_ اگر میخوای اثبات منو ببینی پس منتظر باش تا بهت ثابت کنم

مثل اینکه ترسیده باشه گفت_ سمیرا تورو خدا ولم نکن.. تمام رشته های زندگی من به تو وصله.. من بدون تو توی سیاه چال مرگ و بدبختی غرق میشم.. ببین.. اصلا من قول میدم که دیگه خوب شم.. قول میدم حتی از گل نازکترم بهت نگم.. قول میدم مرد باشم.. بشم مرد تو.. دوباره بچه دار بشیم.. ایندفعه با جون و دل ازش محافظت میکنیم.. میریم روستا زندگی میکنیم که امنیت داشته باشیم.. همه رو میبریم.. تو دیگه کار نمیکنی.. منم زمین میخرم کشاورزی میکنم..

کیارش از رویاهاش میگفت و من با صدای بلندی اشک میریختم

کیارش با گریه گفت_ سمیرا تورو خدا.. ببین همین الانم دارم میمیرم.. بگو شوخیه.. تورو به خاک مادرت با من اینکارو نکن.. من دوست دارم.. یه چیزی از دوست داشتن فراتره حال من خوب نبود اون موقع اما الان میفهمم که حتی بغض تو هم منو میکشه.. سمیرا حلالم کن.. میتونی ببخشی منو..

میون هق هق گریه گفتم_ کیارش من نمیتونم دیگه زن تو باشم.. تمام روزهایی که اینجا گذروندم به میل خودم نبود.. هر کس بره پی زندگی خودش.. هنوز داغ بچم رو دلم مونده.. تو به بدترین شکل ممکن منو وادار کردی که زنت شم

کیارش با خشم گفت_ میخوای بری زن اون آشغال شی؟

من_ اونش به تو ربطی نداره و همین الان اینو امضا کن وگرنه تمام باندتونو به پلیس لو میدم و ازت شکایت میکنم بابت مرگ بچم

کیارش با گریه گفت_ حاضرم بمیرم ولی تو رو با کس دیگه ای نبینم.. برو لو بده.. تا
آخرش تاوانشو پس میدم
از این همه بی خیالی حیرت زدم..
با نفرت رو بهش گفتم_ نامرد.. گفتم این برگه رو امضا کن
کیارش برگه رو برداشت و هزار تکه کرد
با نفرت برگشتم و خوابوندم توی گوشش که لبخند تلخی زدو گفت_ دوست دارم
از ناچارگی، دستامو روی گوشام گذاشتم و از ته دل جیغ بلندی کشیدم
دیگه خسته شدم..

پرهام اعصابش خورد بود..
نفس عمیقی کشیدو گفت_ این آدم همیشه
من_ میخوای لوش بدی؟
پرهام نگاهم کردو گفت_ تو چی میگی؟
انگار میخواست نظر منو بدونه
با تنه پته گفتم_ نه..
تعجب کرد
من_ ببین.. من بدی کسیو نمیخوام.. نمیدونم چرا اما کیارش خیلی بی گناهو تنهاست
با گریه ادامه دادم_ دلم واسش میسوزه.. تمام عمرش رو بدبختی کشید.. لوش
ندیم.. حتما یه راه دیگه ای هست که طلاقمو بده

پرهام لبخندی زدو گفت_ خانوم با محبت من

بعد از مکث کوتاهی ادامه داد_ صبر کن بهش زنگ بزنم.. تهدیدش میکنم.. گفتمی برگه
ی جدیدی گرفتی که امضا کنه درسته؟

من_ آره دستشه

پرهام_ تا نیم ساعت دیگه که میشه ساعت 12 شب باندشون مواد قاچاق
میکنن.. زنگ میزنم میگم یا امضا میکنه یا زنگ میزنیم به پلیس خوبه؟

وحشت زده گفتم_ اما قرار بود لوش ندیم

پرهام_ این کارو نمیکنیم.. فقط میترسونیمش

سرمو تکان دادم که پرهام گفت_ نترس.. چیزی نمیشه.. راستی به بابات گفتمی
کجایی؟ نگران نشه

من_ گفتم پیش ساحلم

سری تکان دادو گفت_ خیلی هم خوب.. حالا شماره کیارشو بده

شمارشو بهش دادم که زنگ زد.. استرس بدی وجودمو در بر گرفته بود

گوش سپردم به مکالمه شون

پرهام_ پرهامم..

کیارش_ همون بچه سوسول؟ زود بگو چته کار دارم

پرهام_ آهان کار داری؟ خب منم زنگ زدم در رابطه با اون کارت باهات صحبت کنم
آقای مختاری

کیارش_ چی بلغور میکنی؟

پرهام_ از باندتون خبر دارم اینکه تا نیم ساعت دیگه قاچاق میکنن..خواستم بگم یا همین الان برگه رو امضا میکنی میفرستی اینجا یا زنگ میزنم به پلیس
کیارش داد زد_ تو غلط میکنی..ببین دست از سر ما بردار..من سمیرا رو خوشبخت میکنم..به پلیس زنگ نزن..منو از زخم جدا نکن لعنتی..نمیخوام طلاقش بدم
پرهام_ هنوز زنگ نزدم به پلیس..واسه آخرین بار میپرسم امضا میکنی یا نه؟
همون لحظه کیارش با صدای بلند زد زیر گریه که باعث شد منم پا به پاش آروم گریه کنم

میون گریه نالید_ من سمیرا رو میخوام..حتی بیش تر از زنده موندن
پرهام_ پس یعنی امضا نمیکنی؟

کیارش_ نه

همون لحظه از پشت خط سرو صدایی اومد..وحشت کردم
یکی رو به کیارش گفت_ پلیسا اومدن..زود باش باید در بریم
کیارش_ پلیس؟

قلبم مثل گنجشک میتپید..داشتم سخته می کردم
پرهام_ پلیس اومد؟

کیارش_ باید قطع کنم اما بدون بدبخت میکنم
پرهام_ باور کن کار من نیست

گوشی قطع شد..با گریه از جام بلند شدمو گفتم_ اگر گیر بیوفته چی؟ بلند شو پرهام
باید بریم

پرهام_ میخوای بری چکار؟ اون فرار میکنه؟

کیارش با بی حالی خواست دوباره فرار کنه که ماشین های پلیس محاصرشون کردن
و کیارش نتونست فرار کنه و همونجا روی دو زانو نشست
پرهام و چند تا پلیس دیگه ای که منو گرفته بودن تا نرم اون سمت، با دیدن صحنه ی
اتمام کار دست هاشون شل شد
قلبم ایستاده بود..خدایا چیزیش نشه
با تمام توانم میدویدم سمت کیارش و با صدای بلندی زار میزدم
با اینکه اجازه نمیدادن اما سریع رفتم سمت کیارش
تمام بدنش پر از خون بود
جلوی پاش زانو زدم و گفتم_کیارش کار ما نیست
لبخندی زدو گفت_اومدی؟
دست خونیشو گرفتم و با صدای بلند گریه میکردم
کیارش دستمو فشردو گفت_سم..سمیرا..خوشحالم که اومدی
اون هم گریه میکرد
بی هوا پشت دستشو بوسیدم و گفتم_کیارش..حالت خوب میشه نه؟بههم قول بده
کیارش نالید_سمیرا خیلی درد دارم..ولی..میدونی..از..از درد دوری تو..بیش..بیشتر
نیست
اون میگفت و من فقط گریه میکردم
کیارش منو به آغوش کشیدو آروم زمزمه کرد_هر شب ویالون میزنم..همون آهنگی که
تو دوست داری..میرم کوه عشق و ویالون میزنم..سمیرا بهت گفته بودم تو رو بیشتر از

همه دور رقیه خانم بودن.. دست کمی از یه مرده نداشت.. انگار صد سال پیرتر شده بود.. شکسته شد

تنها کسی که داشت رو از دست داد

پونه هم حالش خیلی بد بود..

اما حال من چی؟

از دو روز پیش تا حالا فقط یه شعر رو با خودم زمزمه میکنم و اشک میریزم دوباره با خودم زمزمه کردم:

وقتی که میگیرد دلم تنهای تنها میشوم

شد دل اسیر درد و غم تنهای تنها میشوم

حال مرا از بی کسی هرگز نمی پرسد کسی

از این همه جور و ستم تنهای تنها میشوم

گیرد که باشد قامتم مانند سروی استوار

چون میشود از غصه خم تنهای تنها میشوم

ترس از فراق و بی کسی تنهایی و دلواپسی

آندم که چیدم روی هم تنهای تنها میشوم

غم چون دلی را بشکند با دیده گیرد الفتی

بیرون شود از چشم نم تنهای تنها میشوم

وقتی حریم کبریا بشکسته از جور و جفا

پا میگذارم در حرم تنهای تنها میشوم

هر آنچه بخشیدی به من یارب غم و اندوه بود
افزون شود لطف و کرم تنهای تنها می‌شوم
پائیزم و با شعر خود غم روی غم انباشتم
چون غم نباشد روی غم تنهای تنها می‌شوم
نتونستم جلوی خودمو بگیرم و دوباره زدم زیر گریه..
خیلی سخت بود..مرگ کیارش سخت بود..
هنوز نتونستم برم سمت ویالونش..فکر این روزا رو نمی‌کردم
سلمی اومد پیشم..سرمو در آغوش گرفت و اجازه داد که تا میتونم اشک بریزم
وقتی همه رفتیم واسه دعا خونه ی رقیه خانم(مادر کیارش)،من ناخواسته رفتم سمت
اتاقش
بوی خودش رو میداد..حالم دوباره خراب شد
ویالونشو دیدم..رفتم سمت ویالونش و برش داشتم
نتونستم محیط اتاق رو تحمل کنم و به سرعت از اتاق خارج شدم
مادر کیارش حالش بد شده بود و گوشه ی سالن روی زمین دراز کشیده
بود..نمیتونست روی ویلچر بشینه
با دیدنم آرام گفت_برام بزن
با تعجب نگاهش کردم که به ویالون اشاره کرد
با بغض کنارش نشستم و توی سکوت بین جمعیت زیاد خانوم ها شروع کردم به زدن
همون آهنگ غمگینی که دوست داشتم و کیارش گفت که اونو میزده

آهنگ خیلی غمگین بود..جوری که اشک همه دوباره در اومد
مادرش با حال بد اشک میریخت..دست هام از ویالون جدا نمیشدن..تمام خاطرات
گذشته جلوی چشم هام رژه میرفتن
اونقدر توی خودم بودم که با صدای جیغ زن ها به خودم اومدم نگاه کردم ببینم چرا
جیغ میکشن که با دیدن صحنه ی پیش روم نفسم بند اومد
باورم نمیشد..رقیه خانم هم رفت
همراه پسرش رفت
اونقدر فشار بهم وارد شده بود که نمیتونستم کاری کنم
همین که اومدم برم سمت رقیه خانم،ویالون از دستم رها شدو بی جون پخش زمین
شدم و
سیاهی...

من در مدت یک ماه سه نفر رو از دست دادم..
بچم..بابای بچم و مادر بزرگ بچمو
خیلی سخت بود..مرگ هر سه شون رو به چشم دیدم..
آخرین نگاه کیارش شده بود کابوس هر شب من
رویای من یه زندگی خوب بود
چیزی که هیچوقت من نداشتم
این رویا شده کابوس من..
یه شب رویای زندگی خوب و یه شب واقعیت زندگی سخت

سرمو روی پای بی بی گذاشته بودم و اون هم موهامو نوازش میکرد
یه لحظه که توی خودم فرو میرفتم، دوباره حالم خراب میشد
اشک های داغم ناخواسته گونه هامو به شستن گرفتن
میون گریه نالیدم_ بی بی!!
بی بی_هیسسس از صبح تا حالا مدام داری تکرار میکنی که حالت بده..میدونم
ننه..حاله کی خوبه؟
و نفس عمیقی کشید
چشم هامو روی پای بی بی فشردم و با گریه گفتم_ نه بی بی..
من..من کیارشو هنوزم دوست داشتم
و با صدای بلند شروع کردم به گریه کردن
این یه واقعیت بود..درسته که پرهام تنها عشق زندگی منه اما..
کیارش عشق بچگی من بود..عشق اول من بود..
با اون همه دلخوری که ازش داشتم،بازم توی دلم بود..بازم با دیدنش عشق
گذشتمون جلوی چشم هام مرور میشد
من از کیارش متنفر نبودم فقط به این غم زیادی شاخ و برگ داده بودم که تنفر به
نظر میرسید
بی بی زیر لب زمزمه کرد_میفهمم..حالت اینو نشون میده
من_بی بی چکار کنم؟
بی بی_اگر کیارش الان زنده میشد برمیگشتی بهش؟
از سوال یکباره ی بی بی جا خوردم..اشک هامو پاک کردم و سر جام نشستم

بی بی منتظر بهم چشم دوخته بود

چشم به نقطه ی نامشخصی دوختم و زمزمه کردم_دل با واقعیت فرق داره

نه..برنمیگشتم اما..بازم خواستار مرگش نبودم و نیستم..بی بی من میخواستم هر

دومون خوشبخت شیم اما این خوشبختی از طریق با هم بودن ما نبود..

بی بی دستمو فشرد و گفت_کیارش پسر خوبی بود..بلند شو مادر..بلند شو واسه

شادی روحش دو رکعت نماز بخون..حداقل اونجا شاد باشه

با حال زار وضو گرفتم و توی حیاط شروع کردم به نماز خوندن جووری که آخرش حس

سبکی بهم دست داد

از ته دلم دعا کردم که روح کیارش و مادرش شاد باشه

بابا دیشب بهم گفت هنوزم تصمیمت جدیه؟میخوای با اون پسره پرهام ازدواج کنی و

من در جوابش گفتم:

فعلا اصلا حال و حوصله فکر کردن به آینده رو ندارم..

سحر هم ناراحت بود..از اینکه قرار بود من در آینده با پرهام ازدواج کنم

سعی داشت با خودش کنار بیاد اما انگار سخت بود

ساحل قراره به زودی با مانی ازدواج کنه و بخاطر من تاریخشو انداخت بعد از چهلم

کیارش

پونه حالش داغونه..جواب منو نمیده..

حالشو میفهمم..داغش داغ عشقه

(یک سال گذشت)

توی این یک سال همه چیز تغییر کرد.. دنیا تغییر کرد
ساحل به مانی رسید و پرهام بدون هیچ ناراحتی اینو درک کرد
ساحل میگفت خوشبخته و میخواد که این زندگی رو به خاطر تمام اشتباهاتش جبران
کنه
پونه و پدرش از اون محله رفتن و پونه هنوز گوشه گیر بود.. باهاش حرف زد اما در
جوابم فقط سکوت کرد
سحر کاملاً خوب شده بود و به درخواست ما به کلاس نقاشی رفت تا اینطور سرگرم
شه البته درمانش رو هم هنوز ادامه میده
سلمی بهم قول داد که دیگه هیچوقت سمت پسر نمیره.. در کنار درسش به کمک
پرهام و دوستش حسین، سلمی توی شرکت حسین به عنوان مدلینگ شروع به کار
کرد و ساحل هم گفت ازش حمایت میکنه
پرهام میگفت به نظر میرسه سلمی چشم حسینو گرفته و من هم در برابر تقدیر فقط
لبخند زدم.. هر چی مصلحته همون شه
بابا هم با اصرار زیاد شوهر عمه ی پرهام، توی شرکتشون شروع به کار کرد
بی بی هم خوشحال بود.. من هر روز دعا میکنم بی بی همیشه کنار ما باشه
خدارو هزار مرتبه شکر وضع خانواده ی ما بهتر شده بود
پرهام با خانوادش آشتی کرد و خوشحال به نظر میاد
مونا هم واسه ادامه تحصیل، بورسیه گرفت و رفت فرانسه
پدر کیارش، بعد از اون اتفاقات شوم، خونه رو فروخت و برگشت روستا پیش خانوادش

این محله هنوز هم دلگیر بود..خاطرات اینجا گاهی منو آزار میدن..همه فکر میکنن با گذشت یک سال غم من تمام شده اما..

داغ دل من هنوز تازه هست..اونقدر که با یک سال پیش هیچ فرقی نکرده..هنوز هم گاهی کابوس میبینم

همه از یه راهی سروسامان پیدا کردن

و من و پرهام هم...

با صدای سلمی به خودم اومدم

_سمیرا...پرهام اومد

پرهام اومد..

آره داشتیم میگفتم..و من و پرهام هم به هم رسیدیم..امروز روز وصلت ماست

از خوشی سر جام بند نبودم

از جام بلند شدم و برای آخرین بار نگاهی به خودم انداختم

لباس عروسم ساده بود..

تا روی شکم تنگ میشد و تا پایین کمی گشاد تر..

آستین هاشم بلند بود و کاملاً پوشیده

بعد از مرگ کیارش،تمام خاطرات با کیارش بودنو از بین بردم حتی موهامو

با اینکه پرهام عاشق رنگ موهام بود اما..

من رنگش کردم..

موهای قهوه ای رنگمو آرایشگر جمع کرده بود و تاج کوچکی روی موهام قرار داده بود

آرایشم هم ساده بود اما من تا حالا چنین آرایشی نکرده بودم
دور چشم هامو سیاه کرده بود با رژلب کرمی رنگ
با کمک سلمی و سحر شنلمو پوشیدم و منتظر ایستادم تا پرهام داخل بیاد
بقیه هم شال و مانتو پوشیدن
به خواست پرهام فیلم بردار گرفتیم..میگفت میخوام روز وصلتتون همیشه با دیدن
فیلم تکرار شه و از یاد نره
پرهام رو به روم قرار گرفت و سر من همچنان پایین بود
با قرار گرفتن دسته گلی از گل های رز سرخ و سفید جلوم، سرمو بلند کردم و دسته
گلو گرفتم
پرهام زیبا شده بود مخصوصا با اون کت و شلوار مشکی رنگش..زیرش لباس سفیدی
تن کرده بود و به جای کراوات، پایون مشکی رنگی زده بود که به زیباییش افزوده بود
پرهام هم محو تماشای من بود..خوشحالم از این وصلت
پرهام لبخندی به روم پاشید و دست تو دست هم از آرایشگاه خارج شدیم
دیروز رفتم سر خاک کیارش و ازش طلب حلالیت و آرزوی خوشبختی کردم
سلمی و سحر همراه بی بی و بابا اومدن تالار و ما رفتیم آتلیه و بعد از انداختن چندین
عکس یادگاری، برگشتیم تالار
هفته ی پیش عقد کرده بودیم
وقتی با هم وارد شدیم صدای دست و کل زن ها بلند شد
مردها قسمت مردانه بودن
همه بودن و این باعث خوشحالی من میشد

توی نگاه همه برق خوشحالی بود نه حسرت
اول با همه سلام کردیم و رفتیم و توی جایگاه نشستیم
به نظر میرسید پونه سعی داره حداقل امروز رو کم محلی نکنه
پرهام دستمو توی دستش گرفت و گفت_ خیلی خوشحالم
در جوابش لبخندی زدم و زمزمه کردم_ منم
چشم هاشو روی فشرد و گفت_ بهت قول میدم خوشبخت کنم
ته دلم شاد شد..میدونستم قول این مرد قوله
اواسط عروسی بود..بعد از کلی رقصیدن با پرهام، شنلمو پوشیدم و رفتیم توی قسمت
مردانه برای عرض سلام و ادب
حس میکرده بابا به این روز افتخار میکنه چون لحظه ای لبخند از روی صورتش کنار
نمیرفت
من فریاد میزنم امشب در همین ساعت خوشبخت ترین و خوشحال ترین شخص
دنیا..هم با وجود لبخند همه مخصوصا بابا و هم وصلت ما..
وقتی برگشتیم به قسمت زنانه، پرهام گفت_ پسر اون عمه ی دیگم که از خارج تازه
اومده رو دیدی؟
من_ همون که کت و شلوار کرم رنگ پوشیده بود؟
پرهام_ آره..وقتی اومد توی قسمت زنانه که به خانواده سلام کنه، میدونی که فرهنگ
این جارو از یاد برده فرت و فرت میاد تو قسمت زنانه البته چشمش پاکه ها
هر دو خندیدیم که ادامه داد_ وقتی اومده اینجا پونه و مظلومیت و سکوتش چشمشو
گرفته..از پونه پرسید و گفت که راه آشنایشونو پیدا کنم تا اگر قسمت بود بهم برسن

با این حرف پرهام خیلی خوشحال شدم.. با اینکه شاهین (پسر عمه ی پرهام) پسر شوخی بود اما میدونستم که پسر خوبیه

من_ این خیلی خوبه.. حتما.. کمکت میکنم که این دو تا رو آشنا کنیم

خندیدو دستمو گرفت

جشن به بهترین شکل ممکن گذشت و به پایان رسید

عروس گردون خیلی طولانی شده بود و ما بخاطر اینکه به بقیه داشت خوش میگذشت چیزی نگفتیم

وقتی همه جلوی خونه ی نقلی پرهام نگه داشتند، دوباره بزن و بکوبشون شروع شد قرار شد توی خونه ی پرهام زندگی کنیم.. میخواست عوضش کنه و بزرگتر بگیریم اما من مخالفت کردم

خونه فقط آرامش داشته باشه بزرگ و کوچیک بودنش مهم نیست

بعد از بزن و بکوب، با خوشحالی از همه خداحافظی کردیم و وارد خونه شدیم

نه ترسی داشتیم نه استرسی.. میدونستم همه چیز با پرهام میتونه قشنگ باشه

بابا وام گرفت و واسه من جهیزیه خرید.. خونه زیبا شده بود

پرهام دستمو کشید و گفت_ دید و بازدید واسه فردا.. بدو بیا که کارت دارم

خندیدم و با خجالت پشت سرش وارد اتاق شدم

روی تخت رو به روی هم نشسته بودیم که پرهام گفت_ اول یه سوالی رو میخوام ازت بپرسم

منتظر بهش چشم دوختم که گفت_ دیگه به اون مرد فکر نمیکنی؟

میدونستم منظورش کیارشه

بدون لحظه ای مکث جواب دادم_ نه.. توی فکر و ذهن و قلب من فقط تویی.. کیارش
عشق من نبود فقط عزیز بود
لبخند زد.. لبخندی ملیح
سرشو نزدیک آورد.. خیلی نزدیک و بالاخره فاصله از بین رفت
قلبم لرزید
اون شب من و پرهام واقعا بهم رسیدیم
پرهام رمانتیک و آروم بود
من خوشبختیمون رو از الان حس کردم چون خوشبختی به دلم چنگ زد
من خوشحالم.. از این وصلت.. از این خوشبختی
پرهام کنار گوشم زمزمه کرد_ دوست دارم مهربون من.. عاشقتم خانوم زیبای من..
من هم در جوابش زمزمه کردم_ منم عاشقتم مرد مهربون و خوب من..
پرهام لبخندی زدو گفت_ من عاشق این آرامشتم
تا ابد فریاد میزنم..
آرامش تو زیباست
از اون روز قصه ی عاشقی و وصلت ما شروع شد.. عشقی که با حس عاشقی پیوند
خورد و در آخر به خود عاشقی رسید
خوشبختی همین در کنار هم بودن هاست
همین دوست داشتن هاست
در آغوش گرفتن هاست

خوشبختی همین لحظه های ماست،

همین ثانیه هایی ست که در شتاب زندگی گمشان کرده ایم !!

ثانیه ها را دریابیم..

پایان

8/7/1395

اتمام نهایی ساعت 11:06 ظهر

منبع تایپ: [/http://forum.negahdl.com/threads/99316](http://forum.negahdl.com/threads/99316)

www.negahdl.com

نگاه دانلود مرجع دانلود رمان

در صورتی که مایل به همکاری با ما هستید و یا نویسنده هستید و میخواهید که رمانها یا شعرهایتان در قالب نرم افزار موبایل ساخته و منتشر شوند میتوانید به انجمن نگاه دانلود مراجعه کنید